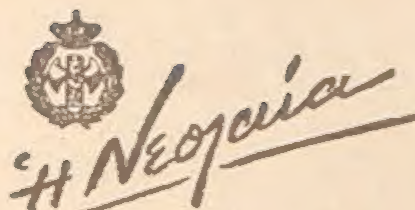

Νεογαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (85)
26 ΜΑΪΟΥ 1940 - Ε'

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΟΓΙΑΣ
(Νόμος 334)

Μομικὸν Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΣΣΑ, ὅστις
καὶ ἀκροῶνται ταύτην, ἀνσπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Β'. - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωφόρου 19 (Β' δρόμος)
Ἀριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
» Συντάξεως 34-423

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΟΓΙΑ»
Ὁδὸς Λεωφόρου 19

Ἀριθ. Τεύχ. 34 - 25 Μαΐου 1940
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μη-
μνηστῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικὸν) Δρ. 160 - 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 80 - 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » » 40 - 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰρ. Ἀγγλίας 1
» Ἀμερικῆς Δολ. 1
» Αἰγύπτου Αἰρ. 1
Διὰ Μομικὴ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες) καὶ
Σχολικὰς Ἐφορίας ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΟΓΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΛΗ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνετε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΛΗ Συνταγματάρχου Ἐ. & καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Ἀπὸ τὰς δραβευθείσας σχολικὰς ἐκδόσεις ὑπὸ τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων

ΣΧΟΛΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ
Ε' ΤΑΞΙΣ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ

Ἡ Ἀποταμίευσις καὶ ἡ Οἰκονομία ἐν τῷ παι-
σίῳ τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους.

(Σύνθεσις ἐν τῷ Σχολείῳ)

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς παρωχημέ-
νας ἐποχὰς ἢ εἰς τὰ οἰκονομικὰ συστήματα ἄλλων κρα-
τῶν, ἵνα ἐννοήσωμεν τὴν σημασίαν τῆς ἀποταμιεύσεως
ἐν τῷ παισίῳ τοῦ ἀτόμου, τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ
κράτους.

Αἱ σοφαὶ ὑποθήκαι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως
μᾶς παρέχουν, διὰ τῆς προσηκτικῆς μελέτης των, τὰς
στερεὰς βάσεις δι' ὅλα τὰ ζητήματα.

Δὲν ἔχει παρέλθει ἀκόμη μὴν, ἀφ' οὔτου ὁ ἐπιτελὴς
τοῦ 1912 διελάλει εἰς σύμπαντα τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον
τὴν σημασίαν τῆς ἀποταμιεύσεως, τῆς οἰκονομίας...
Ἀποταμιεύσεως, ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει ὀγιῶν
ἀρχῶν: «Θέλω ὁ κάθε ἐργάτης, ὁ κάθε γεωργός, νὰ ἐν-
τείνῃ τὰς δυνάμεις του διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους,
διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν πόρων του. Θέλω νὰ ξερι-
ζώσῃτε ἀπὸ τοὺς κήπους σας τὰ πλουμιστὰ λουλού-
δια, καὶ ὁ καθένας σας νὰ φυτέψῃ κάτι τὸ χρήσιμο, νὰ
βγάλῃ ἔστω καὶ ἓνα κυλὸ πατάτες. Θέλω σὲ ὅλες τὰς
πράξεις σας νὰ κυριαρχῇ ἡ οἰκονομία. Καὶ λέγοντας οἰ-
κονομία, δὲν ἐννοῶ τὸν περιορισμὸν τῶν βασικῶν διὰ
τὴν υγιείαν σας στοιχείων. Ἐννοῶ τὴν κατάπausιν, κατὰ
τὸ δυνατόν, τῶν περιττῶν ἐξόδων, τὴν καλοκυροσύνην, τὸ
φύλαγμα καὶ αὐτῶν τῶν ψυχίων τῆς τραπέζης σας, ἀπὸ
τὰ ὅποια καὶ μόνον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς χάνει κατ' ἔτος
45.000.000 δραχμῶν»!

Εἶναι ἀδόνατον νὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος ἄλλος, ἄλλος
ἀρχηγὸς κράτους, ὅστις νὰ ἔχῃ θέσει ὑγιεινέρας βά-
σεις διὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἀποταμίευσιν τοῦ λαοῦ!
Τὸ κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου κατενόησε καὶ ἐφήρμοσε
δύο κυρίως πράγματα. Τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἀτομικῆς καὶ
δι' αὐτῆς τῆς κρατικῆς ἀποταμιεύσεως, καὶ τὸν τρόπον
τῆς δημιουργίας τῶν κρατικῶν κεφαλαίων καὶ τῆς χρη-
σιμοποιήσεως αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κομματικῶν διαταραχῶν τὸ
πνεῦμα τῆς κρατικῆς ἀποταμιεύσεως εἶχε τελείως ἐκλει-

ψεῖ. Τὰ ὑπὸ βαρείας φορολογίας συλλεγόμενα χρήματα
τοῦ τιμίου ἰδρώτος τοῦ λαοῦ διεσπαθίζοντο κατὰ τὸν
πλέον αἰσχρὸν τρόπον. Τὸ ὁστέρημα τοῦ λαοῦ, ἀντὶ νὰ
χρησιμοποιῇται ἐπωφελῶς, ἀντὶ μέρος αὐτοῦ νὰ φυλάσ-
σεται διὰ πιθανῶς δυσκολωτέρους καιροὺς, εἰσέρρεεν
ἀφθόνως εἰς τὰ θαλάκια τῶν κομματάρχων. Καί, ὦ τῆς
δυστυχίας, ἐν δεδομένη στιγμῇ, ὅτε μᾶς ἐχρειάσθησαν
ἀεροπλάνα κατεφύγαμεν εἰς τὴν βοήθειαν ἄλλων βολ-
κανικῶν κρατῶν...

Τώρα, πόσον διάφορος εἶναι ἡ κατάστασις! Τὸ κρά-
τος τῆς 4ης Αὐγούστου, διὰ τῆς περισυλλογῆς, διὰ τῆς
φράξεως τῶν ὀπῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρχετο ὁ χρυσὸς μας,
διὰ τῆς δημιουργίας καταλλήλου ἀποταμιευτικοῦ πνεύ-
ματος παρὰ τῷ λαῷ, διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς αὐταρκειας,
διὰ τῆς ἐντάσεως τῆς ἐργασίας κατάρθρωσεν ἓν θαῦμα!...
Ἄνευ οὐδεμιᾶς φορολογικῆς ἐπὶ πλέον ἐπιβαρύνσεως,
διὰ τῆς συστηματικῆς τοῦ μεθόδου, ἀνεζωπύρῃσε τὰ οἰ-
κονομικά μας, ἐγέμισε τὰ κενὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, καὶ
τοιουτοτρόπως ἐδημιούργησε τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ἅτινα
τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἀνύπαρκτον σχεδὸν στρα-
τὸν μας καὶ νὰ κρατήσῃ τὴν Ἑλλάδα μας «ΦΟΒΕΡΑΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ καὶ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΕΙΣ
ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ».

Ἐδωσε τεραστίαν ἀνάπτυξιν εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Τα-
μιευτήρια, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς εἰσροῆς ὀλονέν περισσοτέ-
ρων χρημάτων καὶ τῆς καταλλήλου διαθέσεώς των, ἀπέ-
θεσαν εἰς τῶν πλέον ἀπαρατήτων ὀργανισμῶν, διὰ τὴν
δοον οἶόν τε εὐνοϊκὴν διαθέσωσιν τοῦ λαοῦ!

Τοιουτοτρόπως ἡ ἀποταμίευσις καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ
κράτους μας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ λαοῦ,
ἔφεραν τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα:

Ἀσφάλειαν τοῦ οἴκου μας, οἰκονομικὴν εὐεξίαν, καλ-
λιτέρους δροὺς διαβιώσεως, κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, εὐ-
ρυθμίαν κοινωνικὴν, ἀνάπτυξιν τεραστίας δραστηριότητος,
νέον σφρίγγος καὶ νέαν πρωτοφανῆ ἔντασιν ἐργασίας, ἐν-
τατικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν
τῆς Πατρίδος μας, καὶ τόσα ἄλλα...

Ἐξ ὧν αὐτῶν ἀνεπήδησεν ἡ πίστις ἐπὶ τὸ μέλλον
τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀναζωπύρῃσις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος
καὶ ἡ δημιουργία τῶν στερεῶν βάσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων
στηρίζεται τὸ ὅλον ἐν ὀφύμενον οἰκοδόμημα τοῦ «ΤΡΙ-
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ».

Στυλιανὸς Παπαποπασγάλης

ΑΣΦΑΛΗΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Ο φοβερότερος των πολέμων της Ιστορίας εισήλθεν εις δραματικωτάτην φάσιν από την στιγμήν πού τὸ κέντρον τὸν ἐπιχειρήσεων μετετέθη εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον. Πρόκειται ἀράγε αἱ μάχαι πού ἀρχισαν ἐδῶ καὶ δύο ἐβδομάδες μετὰ τὴν γερμανικὴν ἐισβολὴν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον διὰ νὰ καταλήξουν γρήγορα εἰς τὴν βορειοδυτικὴν Γαλλίαν νὰ ἐπιταχύνουν τὴν λύσιν τῆς μεγάλης τραγωδίας; Πρόκειται τάχα νὰ κρίνουν τὴν ἑκβάσιν τοῦ πολέμου ἢ μήπως ὅλη αὐτὴ ἡ κατακλυσμικὴ συναυλία πού γίνεται μετὰ τὰ δαιμονικώτερα ὄργανα τῆς τεχνικῆς, ὅλη αὐτὴ ἡ καταγίγξ τοῦ φονικοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου, πού δὲν εἶδε παρομοίαν καὶ ἄμποτε νὰ μὴν ἴδῃ ποτὲ πλέον ἢ γῆ, δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἓνα ἐπεισόδιον, μίαν πρᾶξιν μόνον τοῦ δράματος, πού θὰ τὴν ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλαι, περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον φρικταὶ ἕως οὗτου ἐπέλθῃ τὸ τέλος;

Εἶναι πολὺ δύσκολον, πολὺ ἀδύνατον νὰ διακινδυνεύσῃ κανεὶς εἰς προβλέψεις. Ἡ σύγχρονος τεχνικὴ, διὰ τὰ ἔργα τῆς ὁποίας τόσον ἀλαζονικῇ ὑπῆρξεν ἡ ἑπάρσις τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ ὄργανον εἰρηνικῆς ἀνέσεως καὶ εὐφορίας ἐπεμβαίνει πανίσχυρος εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. Καὶ μετὰ τὴν ἐπέμβασίν της κινδυνεύει νὰ συμβῇ κάτι ἀνάλογον μετὰ οὗτο, συνέβη μετὰ τὴν ἐπέμβασίν της εἰς τὰ ἔργα τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς οἰκονομίας. Ἐνὰ εἶδος βασιλικτῆς συγχύσεως. Καὶ μ' ὅλο πού εἶναι φοβερόν νὰ τὸ λέγῃ κανεὶς, ὁ νοῦς καταλαμβάνεται ἀπὸ δέος μετὰ τὴν ἰδέαν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, ἀφοῦ ἔχουν ἐξαπολύσει εἰς τὸν πόλεμον τὸ ψυχρὸν καὶ τυφλὸν ὄργανον τῆς μηχανῆς, δὲν θὰ κατορθώσουν νὰ κυριαρχήσουν ἐπ' αὐτοῦ ὅσον χρειάζεται, ἀλλὰ θ' ἀφήσουν νὰ τοὺς παρασύρῃ ἡ ἀλογος καὶ ἀνοικτίρμων φύσις τοῦ εἰς ἑκτασίαν καταστrophῶν ἀμετρον, πολὺ ἀνωτέραν τῆς προβλέψεως καὶ τοῦ σκοποῦ των, εἰς τρόπον ὥστε οὕτως θὰ ἔλθῃ τὸ τέλος καὶ θὰ ἔχῃ κορεσθῇ ὁ Μολῶχ τοῦ μίσους καὶ τῶν ἐκδικήσεων νὰ ἔχουν ναυαγήσῃ μαζί μετὰ τὰ δνεира τῆς νίκης καὶ τῆς κυριαρχίας καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ αἱ ἀξίαι τοῦ πολιτισμοῦ, πού αἰώνων οὐσία καὶ προκοπὴ ἐσώρευε καὶ ἀποθήκευε μετὰ φωτεινὴν καρτερίαν.

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει παραδείγματα πολεμικῶν ἐπικρατήσεων πού ἐπήγασαν ἀπὸ τὴν ἐπινόησιν καὶ ἐφαρμογὴν νέας ἀγνώστου τακτικῆς ἢ νέου ἀγνώστου ὅπλου. Αὐτὰ ὅμως συνέβαιναν εἰς ἐποχὰς ὅπου οἱ λαοὶ ἔζων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀπομονωμένοι καὶ ὑπὸ διάφορον καὶ ἀνίσον στάθμην ἀναπτύξεως καὶ πολιτισμοῦ. Σήμερον ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις εἶναι ἐνιαῖον, οἰκουμένικον φαινόμενον. Ἰδιαίτερος ἡ ἀνάπτυξις, τὰ μέσα καὶ ἡ ἐπίνοια τῶν λαῶν, πού ἤλθον εἰς σύγκρουσιν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, εἶναι ποιοτικῶς τοῦλάχιστον ὅμοιαι καὶ ἰσάι. Εἶναι δύσκολον νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι θὰ διάρξῃ εἰς τὴν σύγκρουσιν αὐτὴν ὄργανον καὶ ὄπλον καὶ ἐπινόημα τακτικῆς ἢ στρατηγικῆς, πού νὰ εἶναι δύσκολον ἀπᾶς, τεθῇ εἰς χρῆσιν καὶ ἐφαρμογὴν νὰ μὴ τὸ ἀφομοίωσιν ἢ νὰ μὴ τὸ ἐξουδετερώσῃ δι' ἄλλου ἀναλόγου ὁ ἀντίπαλος. Ἡ διαπιστώσις αὐτὴ ἐλαττώνει εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἂν δὲν ἀποκλείῃ ὁλοτελῶς, τὰς δυνατότητας τῶν κεραυνοβόλων ἐπιτυχιῶν καὶ προδικάζει τὸν χαρακτῆρα τοῦ σημερινοῦ πολέμου, ὡς πολέμου ἐξαντλήσεως, πού εἶναι καὶ ὁ φοβερότερος ὡς πρὸς τὰς ἀπωτέρας τοῦ συνεπειάς. Ἀγόμεθα ἔτσι εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι παρ' ὅλην τὴν κυριαρχίαν τοῦ μηχανικοῦ καὶ τεχνικοῦ στοιχείου εἰς τὴν διεξαγωγὴν του, ὁ ψυχικὸς παράγων θὰ εἶναι καὶ πάλιν ἐκεῖνος πού θὰ κρίνῃ ἐν τέλει καὶ τοῦ σημερινοῦ πολέμου τὴν ἑκβάσιν.

Αὐτὸ τὸ ἀντιλαμβάνονται πολὺ καλὰ οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνητὰι τῶν ἐμπολέμων κρατῶν, ὅπως βλέπομεν ἀπὸ ὀρισμένα μέτρα τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζουν. Πρῶτα πρῶτα ἀπὸ τὸν αὐστηρότατον ἑλεγχον πού ἐπιβάλλουν εἰς τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα τῆς δημοσιότητος. Ἀπὸ τὸν τόνον καὶ τὴν ἑκτασίαν τῶν ἐποσημῶν ἀνακοινώσεων γύρω ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου. Εἰς ἐποχὴν, πού καμμιὰ ἀλλῇ δὲν ἵμπαρκεῖ νὰ συγκριθῇ μετ' αὐτὴν, ἀπὸ ἀπόψεως ἀφθονίας καὶ ταχύτητος μέσων μεταδόσεως πληροφοριῶν, αἱ πολεμικαὶ καὶ αἱ ἄλλαι ἀνακοινώσεις διατυπώνονται ὡς πυκνοὶ καὶ σκοτεινοὶ χρησμοὶ πού δὲν λύουν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπισωρεύουν ἀπορίαν. Ἡ δημοσιογραφικὴ παρακολούθησις τῶν ἐπιχειρήσεων, χωρὶς νὰ ἔχῃ τελειῶς ἀπαγορευθῇ, ἔχει

ὀποβληθῇ εἰς περιορισμοὺς τόσον αὐστηροὺς, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ὅλη ἐκείνη ἡ φιλολογία τῶν πολεμικῶν ἀνταποκρίσεων, πού ἦτο τὸ ἐντύπωμα τοῦ ἀμάχου κοινοῦ εἰς ἄλλας πολεμικὰς ἐποχάς. Ἀντὶ τῆς φιλολογίας αὐτῆς ὅμως ἐδημιουργήθη ἓνα ἄλλο πληθωρικὸν εἶδος, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἔχει καμμίαν ὁμοιότητα καὶ σχέσιν καὶ δὲν ἔχει καθόλου σκοπὸν νὰ διαφωτίσῃ, ἀλλὰ νὰ συσκοτίσῃ, νὰ συγχέῃ καὶ νὰ διαστρέφῃ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ πολεμικὰ γεγονότα. Ἡ μεγαλύτερα πρωτοτυπία τοῦ νέου αὐτοῦ εἶδους εἶναι ὅτι δὲν προσρτίζεται δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἀλλὰ δι' ἐξαγωγὴν, ὅπως εἰς ἄλλας ἐποχὰς τὰ κατωτέρας ποιότητος προϊόντα τῆς βιομηχανίας. Ἄλλοτε, εἰς εὐδαιμονικὰς ἐποχάς, εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς ἐντυπωσιακῆς ἐδῆσεως ἐπεδίδοντο, μᾶλλον ἀκινδύνως, καὶ ἀποκλειστικὰ διὰ κυκλοφοριακοῦς σκοποὺς αἱ ἀμφιβόλου ποιότητος ἐφημερίδες. Σήμερον ἡ ἐντυπωσιακὴ πληροφορία ἡξιώθη τῶν ἐπιστῆμων τιμῶν. Φιλοτεχνεῖται εἰς τὰ ἐπίσημα γραφεῖα τῶν ὑπουργείων μετὰ μέθοδον καὶ μετὰ σύστημα μελετημένων καὶ ἐξαπολύεται ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμους ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς πρὸς ὅλους τοὺς ὀρίζοντας. Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ διαστρέφῃ καὶ νὰ παραμορφώῃ τὰ γεγονότα, νὰ δημιουργῇ σύγχυσιν καὶ δυσπιστίαν εἰς τὰ μετόπισθεν τῶν ἀντιπάλων καὶ τῶν οὐδετέρων, νὰ ὑπονομεύῃ καὶ νὰ κλονίσῃ τὸ θάρρος, νὰ δηλητηριάσῃ τὴν αἰσιοδοσίαν καὶ τὴν αὐτοπεποίθησιν, νὰ διαταράξῃ τὴν ἀρραβώσιν των εἰς τὰ εἰρηνικὰ τῶν ἔργα καὶ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, νὰ φονεύσῃ, μετὰ μίαν λέξιν, τὴν ψυχικὴν των ἀντοχήν.

Ὅπως εἶναι φυσικόν, ἡ ἐντυπωσιακὴ καὶ προπαγανδιστικὴ εἰδησις, πού ἀποκτᾷ καὶ αὐτὴ τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν σημασίαν ἀληθινοῦ ὅπλου — ὅχι ὀλιγώτερον φοβεροῦ καὶ ἐπικινδύνου ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα — θὰ συστηματοποιηθῇ τῶν ὁποίων προχωρεῖ περισσότερο. Ἡ οὐσιώδης διαφορὰ τοῦ ὅπλου αὐτοῦ, κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, ἔγκειται καὶ εἰς τὸ ἔξῃς: Ὅτι δὲν στρέφεται, ὅπως ἐκεῖνη, ἀποκλειστικῶς μόνον ἐναντίον τῶν κεκρυγμένων πολεμίων, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ κόσμου γενικῶς, καὶ φυσικὰ καὶ ἐναντίον τῶν λαῶν πού δὲν παροτρύνθησαν εἰς τὸν πόλεμον. Χάρης εἰς αὐτὴν εἰς τὸ πεδῖον τῶν νεύρων ὁ πόλεμος ἐγενικεύθη. Χρειάζεται ἐπομένως νὰ γενικευθῇ καὶ ἡ ἀμυνα. Ἡ ἀμυνα ὅμως αὐτὴ εἶναι δύσκολον νὰ διευθύνεται καὶ νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ κρατικὰ μόνον μέσα. Δὲν φθάνει νὰ διαφεύδεται καθὲ τῶν ἑντυπωσιακῆς εἰδησις, οὔτε καὶ εἶναι εὐκόλον νὰ παρακολουθῇται πάντοτε, διότι ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς, πού κάμνουν χρῆσιν πάσης γλώσσης, ὁ πόλεμος τῶν νεύρων διεξάγεται καὶ ἀπὸ τοὺς μυστικοὺς πράκτορας τῶν ἐμπολέμων καὶ μὴ κρατῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη. Ἀπαιτεῖται ἐπομένως, πλὴν τοῦ κράτους, ν' ἀμύνονται καὶ κατὰ μόναν τὰ άτομα. Καὶ ἡ ἀμυνα αὐτὴ δὲν εἶναι δύσκολος. Ὑπάρχει μίαν ἀσφαλὲς μέθοδος. Νὰ κατανικᾷ ὁ καθὲς πολίτης τὴν ἰδίαν τὴν περιέργειαν καὶ ν' ἀρκῆται εἰς τὰς ἐλλειχόμενας πληροφορίες, πού τοῦ δίδουν αἱ ἐπίσημοι πηγαὶ καὶ ὁ τύπος τῆς χώρας. Δι' ἐκείνους πού δὲν ἀντέχουν εἰς τὸν κακὸν πειρασμὸν τῆς περιεργείας θὰ συστήσωμεν καὶ μίαν ἄλλην μέθοδον: Νὰ μὴν ἀφήνουν τὴν κρίσιν των νὰ κοιμᾶται. Νὰ ἐλέγχουν μόνον των τὴν πηγὴν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔρχεται ἡ εἰδησις, νὰ τὴν βασανίζουν ὀλίγον εἰς τὴν κρίσιν των, νὰ τὴν συγκρίνουν μετὰ ἄλλας πού ἤκουσαν ἀπὸ ἄλλας πηγὰς καὶ θὰ ἐκτιμῶσιν εὐκόλως τὴν ἀξίαν της. Εἰς στιγμὰς παναθρώπινης ἀγωνίας, ὅπως αἱ σημεριναί, ἡ ψυχικὴ ἡμέρα καὶ ἡ ἰσορροπία τῆς κρίσεως καὶ τοῦ τελευταίου πολίτου εἶναι πολυτιμώτατον ἀγαθόν, πού πρέπει νὰ περιφρουρηθῇ ἀγρόπινως. Εἰδικῶς δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, ὁ Ἀρχηγός, προσφάτως ἀκόμη, ἔχει χαράξῃ ἀσφαλέστατον προσανατολισμὸν μέσα εἰς τὴν δίνην τῶν φοβερῶν γεγονότων, διακηρύσσας τὴν ἀπόφασιν τῆς Χώρας νὰ μὴ διακόψῃ τὰ εἰρηνικὰ τῆς ἔργα, παρὰ μόνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἡπειλεῖτο ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ ανεξαρτησία της. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν καμμιὰ δύναμις, κανὲν γεγονός δὲν ἡμπορεῖ νὰ μεταβάλῃ, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἡμποροῦν θαυμάσια νὰ διατηροῦν ἀδιαιτάρακτον τὴν ψυχικὴν γαλήνην, τὸ θάρρος καὶ τὴν αἰσιοδοσίαν των, ὀπλισμὸν ἀνεκτίμητον, ἐναντίον ὅλων τῶν ἐναντιοτήτων καὶ ὅλων τῶν ἀπράοπτων.

Κ8ς

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ.Ε.Ν. κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΩΝ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Β'.

Θέλω όμως να με προσέξετε εις το σημείον αυτό και να το καταλάβετε όλοι ότι ξεύροντας τί δυσκολίες έχετε να αντιμετώπισετε, ξεύροντας πάλιν πόσον βασικήν σημασίαν αποδίδουμε εις την αθλητικήν αυτήν κίνησιν της Ε. Ο.Ν., ξεύρουμε συγχρόνως και πόσην ανάγκην βοηθείας έχουν οι διάφοροι Περιφερειακοί Διοικήσεις και όσες επαναλαμβάνω ότι μέσα περίπου εις τὰ πλαίσια που σας καθώρισα θα δώσουμε όλην την βοήθειαν που είναι δυνατόν να παρασχεθῇ. Αλλά δια να έχη αποδοτικότητα τὸ πρᾶγμα αυτό, βασίζομεθα κυρίως επάνω εις την ύπομονήν, εις την ἐπιμονήν και εις την ἀντοχήν την ιδιικήν σας. Χωρίς αὐτήν δὲν γίνεται τίποτε. Εάν δίδναμε όλην την βοήθειαν τοῦ κόσμου και δὲν ἐδασκίζομεθα επάνω εις σας, ἡ βοήθεια αὕτη θα ἦτο ματαιὰ. Ἐνῶ ξεύρουμε καλά ότι, ἔστω και ἂν ἡ βοήθεια αὕτη που θα δώσουμε δὲν είναι ἀνάλογη τῶν ἀναγκῶν, πάντως όμως μεγαλυτέρα κατὰ πολὺ ἀπὸ την μέχρι σήμερον, ἐν τούτοις ἔχομεν την πεποίθησιν ότι θα φέρη τὰ ποθούμενα ἀποτελέσματα, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἔχομεν πεποίθησιν εις σας. Καὶ ὁ τρόπος αὐτός τοῦ σκέπτεσθαι είναι ἐκεῖνος που διέπει ἐξ ὁλοκλήρου την Ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀρχήν με ὀλίγα μέσα να κάνει πολλά και πράγματα μεγάλα. Αὐτὸ βέβαια ἀποτελεῖ την δυσκολίαν τοῦ ἀγῶνος μας, ἀλλά αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ και τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀγῶνος μας, αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ την τιμὴν την ιδιικήν σας, δια την ὁποίαν δικαιούσθε νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι και ὑπερήφανες.

Καὶ θέλω ἐπίσης να ξεύρετε και νὰ σκέπτεσθε πάντοτε ότι ὅσα δὲν έγιναν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν μέσα εις 115 χρόνια, δὲν μπορούμε νὰ θέλουμε νὰ γίνουν ὅλα μέσα εις 4 χρόνια. Λέγω ότι δὲν μπορούμε νὰ θέλουμε νὰ γίνουν ὅλα, διότι πλείστα ἀπ' ὅσα δὲν έγιναν εις τὰ 115 χρόνια, έγιναν και γίνονται εις τὰ 4 ἐξ ὁλοκλήρου, ἀλλά βέβαια δὲν είναι δυνατόν νὰ γίνουν και ὅλα. Ὅτι θα γίνουν, θα γίνουν ἀσφαλῶς, διότι τὸ καθεστὼς της 4ης Αὐγούστου είναι γόνιμο και ὀριστικόν, διότι πηγάζει ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ λαὸ και την ἐθνικήν ἀνάγκη, διότι ἔχει ὡς συνέχειάν του, ὡς ἐγγύησίν του και ὡς ἐξασφάλισίν του 1.000.000 ἀγῶρια και κορίτσια της Ἑλλάδος.

Εἶναι λοιπὸν ὀριστικόν και μόνιμον, και δι' αὐτὸ βαθμιαίως ὅλα θα γίνουν. Θέλω όμως νὰ ξεύρετε και νὰ σκέπτεσθε πάντοτε ότι την στιγμὴν αὕτην κάνουμε ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον γίνεται διὰ πρῶτην φοράν εις την Ἑλλάδα, ἀλλά τὸ ὁποῖον είναι δύσκολον νὰ εὕρῃ κανεὶς ὡς παράδειγμα εις οἰανδήποτε ἄλλην χώραν, ἀκόμη και ἂν φάξη μέσα εις χώρες πολὺ πλουσιώτερες και πολὺ μεγαλυτέρες.

Εἶναι πραγματικά δύσκολο νὰ βρῇ κανεὶς ἕναν τόπον μέσα εις τὸν ὁποῖον νὰ γίνονται συγχρόνως ἐξοπλισμοί, νὰ γίνονται συγχρόνως παραγωγικά ἔργα, νὰ γίνονται συγχρόνως εὐρύταται κοινωνικαὶ μεταρρυθμίσεις, και ὅλα αὐτὰ χωρὶς οὔτε μιᾶς δεκάρας δάνειον. Διὰ τὴν ἀκριβῶς τὸ καθεστὼς αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν λαὸν και ξεύρει, τὰ χρήματα αὐτὰ που δίδει με τὸν ἰδρώτα του ὁ Ἑλληνικὸς λαός, νὰ τὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν και μόνον δι' αὐτὸν και διὰ κανένα ἄλλον. Αὐτὸ είναι τὸ μυστικόν τοῦ καταπληκτικοῦ αὐτοῦ γεγονότος και αὕτη είναι ἡ λύσις τοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον δὲν μπορούσε νὰ λυθῇ ἀπὸ ἀνέκαθεν, αὕτη μαζί με την πίστιν εις την ἐπαναστάσιν την ὁποῖαν ἔκανε ὁ Ι. Μεταξᾶς και ἡ ὁποία είναι ἐπαναστάσις ἀνήκουσα σὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνας και πρῶτ' ἀπ' ὅλα στοὺς Φαλαγγίτες και τίς Φαλαγγίτισσες της Ε.Ο.Ν. Θέλω λοιπὸν νὰ τὰ ἔχετε ὅπ' ὄψιν σας αὐτὰ, ἀκριβῶς γιὰ νὰ καταλάβετε ότι κάθε οικονομική θυσία γιὰ πρᾶγματα ὁπωσδήποτε ἀναγκαῖα, είναι ἀληθινή θυσία και πρέπει πάντοτε νὰ την βλέπετε και νὰ την ἐκτιμᾶτε σὺν τέτοιᾳ, ἀποδίδοντας εις αὐτήν την ἀξίαν της πραγματικῆς θυσίας. Πρέπει λοιπὸν ἀνεξαρτήτως της βοηθείας την ὁποῖαν θα σὰς παράσχωμεν, νὰ διατηρήσετε ἀκμαίαν την ἀντοχήν σας, την ἐπιμονήν σας και την ὑπομονήν

σας. Καὶ τοῦτο σὰς τὸ λέγω διότι ἐπαναλαμβάνω και τονίζω ότι ξεύρω τίς δυσκολίες τίς ὁποῖες εις ὀρισμένες ἰδίως περιφέρειες θ' ἀντιμετωπίσετε. Ξεύρω ότι εις πολλές περιφέρειες τὰ ἀγῶρια και τὰ κορίτσια, τὰ ὁποῖα ἐπιδίδονται εις τὸν ἀθλητισμόν, είναι ἀληθινοὶ πρωτοπόροι και εἰδικῶς τὰ κορίτσια είναι κάτι πάρα πάνω, είναι σχεδὸν ἡρώιδες. Γι' αὐτὸ τοὺς πρέπει κάθε τιμὴ. Ἦν δυσκολίαν λοιπὸν αὐτήν την ξεύρω και την ξεύρετε πολὺ καλά, ἀλλά πρέπει μαζί με ὅλες τίς ἄλλες δυσκολίες που κάνουν τὸν ἀγῶνα τους ὁραῖο νὰ ἔχωμεν την θέλησιν και την δυνατότητα και αὐτήν νὰ την ὑπερνηκίσωμεν και νὰ ἐξουδετερώσωμεν.

Σ' αὐτήν λοιπὸν την προσπάθειαν, την ὁποίαν σὰς διέγραφα, αὐτὸ τὸ ὁποῖον θὰ κυττάξετε και τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἀπόφασιν νὰ περιφρουρήσωμεν με κάθε τρόπον, με κάθε θυσίαν, με αὐστηρότητα που νὰ φθάνη μέχρι σκληρότητος, είναι τὸ πνεῦμα τὸ ἀγωνιστικὸν και τὸ πνεῦμα τὸ ἀθλητικόν. Θὰ τὸ περιφρουρήσωμεν τὸ γνήσιο αὐτὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα με ὅλες μας τίς δυνάμεις ἀπὸ κάθε διαφθορά, ἀπὸ κάθε ἴχνος συναλλαγῆς ἡ ἐπαγγελματισμοῦ, ἀπὸ κάθε ὁπὸνοια παραποιητικῆ τῶν πραγματικῶν ἀρχῶν της 4ης Αὐγούστου, τῶν ὁποίων ὁ φαλαγγισμός είναι τὸ δημιουργήμα ἀλλά και ὁ φρουρός. Με ἄλλα λόγια την ὅλην προσπάθειαν θὰ ἐμπνέη παντοῦ και πάντοτε τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Φαλαγγισμοῦ. Αὐτὸ θὰ είναι ὁπωσδήποτε τὸ ἀπαρασάλευτο θεμέλιο, ἐπάνω εις τὸ ὁποῖον θὰ προχωρήσωμεν, σὲ κάθε μας προσπάθεια, ἔτσι και στήν ἀθλητική. Τελειώνοντας τοὺς Β' Πανελληνίους ἀγῶνας θέλω νὰ ξεύρετε ότι ὑπάρχουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατάρθρωσαν νὰ φέρουν ἀποτελέσματα λαμπρά. Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι τὰ ἔφεραν, δὲν τὰ ἔφεραν μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν τοὺς οὔτε διὰ την Διοίκησιν την ὁποῖαν ἀντιπροσωπεύουν. Τὰ ἔφεραν δι' ὁλόκληρον την Ὀργάνωσιν. Καὶ αὐτοὶ που δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα, που δὲν ἀνεδείχθησαν δηλ. νικηταί, και αὐτοὶ ἔφεραν μεγάλα ἀποτελέσματα διὰ την Ὀργάνωσιν, τὸ ἀκαταγνώστο ἠθικὸ ἀποτέλεσμα που φέρνει κάθε ἀγωνιστής, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται τὸν ἀγῶνα του τίμια και ἔως τὸ τέλος. Καὶ ἔτσι με τὸ τέλος τῶν ἀγῶνων δὲν ὑπάρχουν οὔτε ἡττημένοι ἀλλὰ οὔτε και ἀτομικὰ νικηταί, ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνας και μόνος και μεγάλος νικητής, και αὐτός ὁ νικητής είναι ἡ Ε. Ο. Ν. Καὶ θέλω νὰ ἔχετε την πίστιν και την πεποίθησιν ότι ὁ νικητής αὐτός βασίζομενος εις την πίστιν και τὸν ἐνθουσιασμόν που ἐνέπνευσε εις τὰ ἀγῶρια και τὰ κορίτσια της Ἑλλάδος ἡ πνοὴ τοῦ Ι. Μεταξᾶ, βασιζόμενος, λέγω, ἐπάνω εις αὐτὰ, θέλω νὰ ἔχετε την πεποίθησιν, την ὁποίαν νὰ μεταδώσετε παντοῦ, ὅτι θὰ είναι νικητής εἰς κάθε προσπάθειαν και ότι ἡ νίκη της Ὀργάνωσews θὰ είναι ἡ λαμπρότερα νίκη της Ἑλλάδος, διότι ἐξασφαλίζει μιὰ γιὰ πάντα τὸ μέλλον της Χώρας μέσα εις τὰ πλαίσια της 4ης Αὐγούστου, ὅπως τὸ ἐχάραξεν ὑπὸ την Βασιλικὴν αἰγίδα ὁ Ι. Μεταξᾶς, ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἠθέλησε, τὸ ἐπόθησε και τὸ ὠνευρέθηκε ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅπως τὸ ἐπέβαλεν ἡ παράδοσις, ἡ ἱστορία και ἡ ἀποστολὴ τοῦ τόπου μας.

Σὰς ἐπαναλαμβάνω, πρέπει πρὸ παντός ἄλλου νὰ διαφυλάξετε και νὰ καλλιεργήσετε τὸ πνεῦμα αὐτό, τὸ πνεῦμα τοῦ Φαλαγγισμοῦ, διότι αὐτὸ είναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ὠθεῖ εις τὸν ἀγῶνα, εις την θυσίαν γιὰ την ἐπιτυχίαν, γιὰ τὴν νίκη στήν ὁποία δὴνηεὶ ὁ Ι. Μεταξᾶς, πρῶτος αὐτὸς ἀγωνιστής. Βασίζομενοι ἐπάνω εις αὐτὸ και ἐπάνω σὲ σας θὰ βαδίσωμεν ἀδιάσπαστα ἐνωμένοι τὸν μεγάλο δρόμο της Ε. Ο. Ν., αὐτὸ τὸν ἀνηφορικὸν ποὺ αἰνᾷ γιὰ πάντα, με ἀπόλυτον σταθερότητα, με ἀπόλυτον βεβαιότητα και κατ' εὐθείαν γραμμὴν μᾶς χάραξε ὁ Ι. Μεταξᾶς. Αὐτὰ συναγωνιστὲς και συναγωνίστριες, με λίγα λόγια, είναι τὰ συμπεράσματα τὰ γενικά, τὰ ὁποῖα μπορούμε νὰ βγάλουμε μέσα ἀπὸ την τέλεισιν τῶν Β' Πανελληνίων ἀγῶνων. Εἶναι δὲ τὰ συμπεράσματα αὐτὰ γιὰ ὅλους μας ἐξόχως πολῦτιμα· φθάνει νὰ τὰ ἔχωμεν κάθε στιγμὴν μπροστὰ μας, σὲ κάθε στιγμὴν, ὄχι μόνον

«Δεν πρέπει, και νομίζω ότι δεν θα παραξενοφαινεται σε κανένα ότι μέσα εις την πυρκαϊάν η οποία παραδέρνει την ανθρωπότητα, ευρίσκομεν ημεεις και καιρόν, και μέσα, και απόφασιν, να μη σταματήσωμεν καθόλου την πρόοδον της Ελλάδος και από ηθικής, και από τεχνικής απόψεως. Αυτό προέρχεται από δύο αιτίας: πρώτον μὲν διότι κανένας πόλεμος δεν πρέπει ποτέ να σταματᾷ την πρόοδον ἐνὸς ἔθνους, όταν τὸ ἔθνος αὐτὸ μέσα του αἰσθάνεται την ζωτικότητα του πλήρη, τούναντίον μάλιστα ἑνας πόλεμος κεντρίζει και ἐρεθίζει την ζωτικότητα τοῦ ἔθνους αὐτοῦ πρὸς πρόοδον. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἑνας λόγος. Ὁ δεῦτερος εἶναι ότι ἡμέραν και νύκτα και κάθε ὥραν και κάθε στιγμήν δεν ἔχομεν παύσει να ἔχωμεν συγκεντρωμένην την προσοχήν μας εἰς τὰ μεγάλα γεγονότα, τὰ ὁποία ἐξελλίσσονται περίξ μας και να λαμβάνωμεν διαρκῶς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, και ἀπὸ πολιτικῆς ἐσωτερικῶς, και ἀπὸ διπλωματικῆς ἀπόψεως, και ἀπὸ ἀπόψεως πολεμικῆς παρασκευῆς πᾶσαν φροντίδα, οὕτως ὥστε, ἀν ποτὲ ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη, τὸ ὅποιον εὐχομαι και ἐλπίζω να μη συμβῇ, ἡ Ἑλλάς να εἶναι εἰς θέσιν ὡς εἰς ἄνθρωπος ἐνωμένη ὅλη να ὑπερασπίσῃ την ἀκεραιότητα και την ἀνεξαρτησίαν της».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ κατὰ τὰ ἔγκαϊνα τῶν ἔργων τοῦ Πειραιῶς).

Ὁταν εἴμαστε μέσα εἰς τὸν στίβον, ἀλλὰ και ὅταν εἴμαστε μέσα εἰς τὸν μεγάλον στίβον, ἐκεῖ πού ἔβελονταί ταχθήκαμε κάτω ἀπὸ τὴν Σημαία τοῦ διπλοπέλεκου, ἐκεῖ ὅπου δίδομεν την μεγάλην μάχην ἐναντίον της παρακμῆς και της καταπτώσεως, τῇ μάχῃ ἐναντίον κάθε πράγματος τὸ ὅποιον στρέφεται ἐναντίον της Ἑλλάδος, τῇ μάχῃ της 4ης Αὐγούστου. Πρέπει μπροστὰ στὰ μάτια μας να ἔχωμεν τὰ συμπεράσματα αὐτά, και ἀκόμη να τὰ ἔχωμεν εἰς κάθε ἐκδήλωσιν της ζωῆς μας εἴτε μέσα εἴτε ἔξω ἀπὸ την Ὁργάνωσιν, διότι παντοῦ και πάντοτε εἴμεθα πρὸ παντός Φαλαγγίται και Φαλαγγίτισσες.

Και γι' αὐτὸ ζητῶ ἀπὸ σᾶς, ὅταν γυρίσετε πίσω, να εἰπῆτε ότι τὸ σπουδαιότερον τὸ ὅποιον διδάσκει ἡ Ε.Ο.Ν. εἰς ὅλα τὰ μέλη της εἶναι παντοῦ και πάντοτε, εἰς κάθε περιστάσιν, να εἶναι πραγματικοὶ ἀθληταὶ και ἀθλήτριες και να εἶναι πραγματικοὶ ἀγωνισταὶ και ἀγωνίστριες. Σᾶς εὐχομαι στοὺς Γ' Πανελληνίους ἀγῶνας να κατέλθωμεν με μίαν προσπάθειαν ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴν, με μίαν προσπάθειαν πού να δείξῃ ὅλον τὸ μέγεθος της ἐργασίας πού θα συντελεσθῇ ἐν τῷ μεταξύ, και σᾶς εὐχομαι τὰ συμπεράσματα τοῦ ἐρχομένου ἔτους να εἶναι ἀκόμη καλλίτερα και ἀκόμη πῶς θριαμβευτικά διὰ την Ὁργάνωσιν μας. Και με την εὐχὴν αὐτὴν σᾶς εὐχομαι καλὸ ταξεῖδι και καλὴν ἀντάμωσιν. Ζήτη τὸ ἔθνος! Ζήτη ὁ Βασιλεὺς! Ζήτη ὁ Διάδοχος! Ζήτη ὁ Ἀρχηγός! Ζήτη ἡ Ε.Ο.Ν.! Ζήτη ὁ ἀθλητισμός της Ε.Ο.Ν.

Χρᾶνμουλα
ΛΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΥΓΕΙΑ

Ἀγαπητοὶ μου Φίλοι.

Στὴν εἰσοδὸ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου εἶδα τίς προάλλες μιὰ μικρὴ κόρη, πού περίμενε να πάρῃ σειρά, γιὰ νὰ μῆν μέσῃ. Δίπλα της στεκόταν μιὰ συμπαθητικὴ γριά, πού ἀκουσα νὰ τὴν ἀποκαλῇ «γιαγιά», και στὸ χέρι κρατοῦσε ἕναν στενόμετρο φάκελλο. Ἦταν ἕνα λεπτὸ κορίτσι, με χλωμὸ πρόσωπο, ἀλλὰ με μάτια φωτεινὰ και ζωηρά. Ρωτοῦσε γιὰ τὴν ὥρα πού θα ἐπιτρέπóταν ἡ εἰσοδός. Τῆς ἔδωσα τὴν πληροφορία και τὴ ρώτησα:

— Γιὰ τὴ γιαγιά σου ρωτᾷς ἢ γιὰ σένα;

— Γιὰ μενᾶ. Θὰ κάμω ἐγχείρησι στὶς ἀμυγδαλές.

Μιλοῦσε με θάρρος και σταθερότητα. Κι' ὅταν σὲ λίγο τὴν ρώτησα ἀπὸ πού εἶναι, μοῦ ἀπάντησε:

— Ἀπ' ἐδῶ. Εἰμαι φαλαγγίτισσα. Νὰ και τὸ ἔγγραφο τῆς Ὁργάνωσός μας.

Και με κύτταξε με χαμόγελο περηφάνειας κι' αὐτοπεποιθισσεως.

Σκέφτηκα νὰ τῆς φανῶ χρήσιμος, μὰ δεν ἐχρειάστηκα σὲ τίποτε. Ἐδείξε τὸ ἔγγραφο στὸν θυρωρὸ, πήρε ἀπὸ τὸ χέρι τὴ γιαγιά της και μῆλκε μαζί της μέσα.

Σὲ λίγο συναντηθήκαμε πάλι σ' ἕναν ἄλλο διάδρομο. Ἐλεγε στὴ γιαγιά της νὰ καθῆσθαι σὲ μιὰ καρέκλα πού ἦταν ἐκεῖ, ὅσο νὰ γυρίσῃ ἐκεῖνη.

— Νὰ μὴν κουρασθῇς, γιαγιά. Μιὰ στιγμή νὰ κανονίσω τὰ πράματα, κι' ἔρτασα.

Και χάθηκε στὸ βάθος γρήγορη και σέλιτη. Στάθηκα και τὴν καυάρωνα. Θαρραλέα χωρίς ἀγένεια, εὐφυῆς χωρίς αὐθάδεια, ἀξιοπρεπὴς χωρίς ἐγωπάθεια, ἱκανὴ κι' ἀξία χωρίς ταπεινὴν ἐπιτηδειότητα. Ἡ γιαγιά της, ταραγμένη, τρομαγμένη, χαμένη μέσα στοὺς μεγάλους ἐκείνους διαδρόμους, φαινόταν πὼς δεν ὠδηγοῦσε αὐτὴ τὴ μικρὴ της ἐγγονούλα, ἀλλὰ ἡ ἐγγονούλα ὠδηγοῦσε αὐτὴν, κι' ἡ ἐγγονούλα ἔδινε σ' αὐτὴν θάρρος και δύναμι!

Πάλι χωρίσαμε. Ὅταν διωκ ἀργότερα ἐπρόκειτο νὰ φύγω, τὴν εἶδα ξανά στὸ διάδρομο, ντυμένη τώρα μ' ἕνα μακρὸ νυχτικὸ, με μιὰ νοσοκόμο και τὴ γριά γιαγιά της δίπλα, νὰ προχωρῇ σ' ἕναν μεγάλο θάλαμο ἐκεῖ κοντά! Ἐτρεξα και τὴν πρόλαβα.

— Πῶς; Θὰ μῆλς κι' ὅλας στὸ θάλαμο;

— Ναί, αὐριο θα μοῦ κάμουν τὴν ἐγχείρησι.

— Σοῦ εὐχομαι περαστικά, παιδί μου. Μήπως θέλεις τίποτε, νὰ σὲ βοηθήσω;

— Εὐχαριστῶ πολύ. Ὅλα εἶναι ἐν τάξει.

Μοῦ χαμογέλασε και μοῦ ξανάπε: «Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ». Και μῆλκε στὸν θάλαμο με τὸ ἴδιο σταθερὸ και θεληματικὸ βῆμα...

Δεν εἶναι βέβαια ἀνάγκη, ἀγαπητοὶ μου Φίλοι, νὰ σᾶς σχολιάσω αὐτὴν τὴ σκηνή! Τὰ σχόλια και τὰ συμπεράσματα ἀναδίνονται αὐτομάτως ἀπ' αὐτὴν, ὅπως τὸ φῶς ἀπὸ ἕνα φωτεινὸ σῶμα.

Ἡ κοπέλλα αὐτὴ δεν ἦταν ἀρρωστη, κι' ἄς ἔμπαινε στὸ Νοσοκομεῖο. Εἶχε τὴ βαθύτερη, τὴ σταθερώτερη και πολυτιμότερη ὑγεία: τὴν ὑγεία της ψυχῆς και τοῦ πνεύματος, τὴν ὑγεία τοῦ χαρακτῆρος και τῶν αἰσθημάτων, πού της τὴν εἶχε ἤδη δώσει ἡ Ὁργάνωσίς της. Και γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ Ὁργάνωσις ἐφρόντισε και γιὰ τὴ σωματικὴ της ὑγεία, σάν συμπαλῆρωμα, σάν συνέχεια της πρώτης. Τί θα ὠφελοῦσε νὰ εἶχε τὴν πῶ ἀπόλυτη σωματικὴ ὑγεία, ἀν ἡ ψυχὴ της ἦταν ἀρρωστη; Οἱ ἀμυγδαλές της θα βγοῦν, ἡ σωματικὴ της ὑγεία θ' ἀποκατασταθῇ— ἡ ψυχικὴ της ὑγεία θα βοηθήσῃ σ' αὐτὸ κατὰ πολὺ— και ἡ γνωστὴ μας συναγωνίστρια, βγαίνοντας αὐτὲς τίς μέρες ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο, θ' ἀποτελῇ ἕνα ζωντανὸ κι' ὠραῖο ὑπόδειγμα της μόνης ἀληθινῆς ὑγείας, πού εἶναι ἡ συνδυασμένη ὑγεία της ψυχῆς και τοῦ σώματος.

Μὲ ὅλη μου τὴν ἀγάπη

Μελῆς Νικολαΐδης

Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ἐάν τὸ ποσὸν καὶ ἡ διάθεσις τῆς προσφορᾶς εἶναι, ὅπως πρέπει νὰ εἶναι, τὰ μόνον κριτήρια τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὕψηλάντας καὶ κατὰ ἀξιολογικὴν τάξιν εἰς τὸν Ἀλέξ. Ὑψηλάντην ἀνήκει ἡ κορυφαία θέσις εἰς τὸ πᾶνθεν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλληνικῆς ἀναγεννήσεως. Αἱ περὶ περὶ τοῦ ἀγῶνος του εἰς τὰς ἡγεμονίας καὶ ἡ ἀτυχὴς ἐκθᾶσις τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου, ἡ ἐγκάθειρις καὶ τὸ μαρτύριόν του εἰς τὴν Αὐστρίαν δὲν ἐλαττώνουν καθόλου ἀλλὰ τοῦναντίον κάμνουν ἀκόμη περισσότερον συγκινητικὴν καὶ ἀκόμη συμπαθεστέραν τὴν μορφήν τοῦ ἀγνοτάτου τῶν ἀγωνιστῶν τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς. Τὸ ὅτι ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἔχουν καθυστερήσει αἱ τιμαὶ ποῦ τὸ ἔθνος ὀφείλει εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα οὐτε παρανοήσεως τῆς ἀξίας τῆς συμβολῆς του εἰς τὸν ἀγῶνα, οὐτε ὑποτιμήσεως τῆς μεγάλης μορφῆς του ἀπὸ μέρους τοῦ ἔθνους. Θὰ ἦτο πεπλανημένη καὶ ἀδικος κάθε τοιαύτη ὑπόνοια. Ἡ μνήμη τοῦ Ὑψηλάντου παρημελήθη ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἔθνος καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὁ Ὑψηλάντης ἦτο μορφή πανελληνίου, ἀλλὰ δὲν ἦτο τοπικὸς ἥρως καμμίας ἀπὸ τὰς ἀπελευθερωθείσας περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἱσὺς δὲν εἶναι καὶ ὁ λόγος αὐτὸς ἀσχετος μετὰ τὴν παραμέλησιν τῆς μνήμης του. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὡς αὐτοπύσμα ὡριμότητος τῆς ἐθνικῆς κρίσεως τὸ ζῶηρόν ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὸν ἥρωα τοῦ Προῦθου, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἀποδοσις περὶ μετακομιδῆς τῶν λειψάνων του καὶ ἀποδόσεώς των εἰς τὴν ἐλληνικὴν νῆν. Καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὁ ἀμφισβᾶλλον ὅτι εἰς τὰς τελετὰς ποῦ θὰ συνδεύσουν τὴν μετακομιδὴν θὰ προσδοθῇ ἐπισημότατος καὶ πανελληνίου χαρακτήρ, ἀντάξιός τῆς μεγίστης σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἐξόρμησις τοῦ Ὑψηλάντου εἰς τὴν ἐθνικὴν μας ἀνάστασιν.

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ, σύμφωνα μετὰ τὸ πρόγραμμά, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Β' Συνεδρίου τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν. Τὴν ἑναρξιν ἐκήρυξεν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ὀργανώσεως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ὀργανώσεως, προσφωνῶν τοὺς συνέδρους, ἐχάραξεν εἰς ὀλίγας ἀλλὰ σαφεῖς γραμμάς τὸν χαρακτήρα καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ συνεδρίου. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν γραμμῶν αὐτῶν ἀκριβῶς ἐπροχώρησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου ἀπ' ἀρχῆς. Αἱ συζητήσεις τοῦ συνεδρίου διετηρήθησαν αὐστηρῶς εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀνταλλαγῆς παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς γενομένης κατὰ τόπους ἐργασίας καὶ τῆς ἀποδόσεώς της καὶ σκέψεων καὶ συμπερασμάτων ὅσον ἀφορᾷ τὸν καλλίτερον τρόπον συνεχείας τοῦ ἔργου. Ὅ,τι ἐπιβάλλεται νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος εἶναι ὅτι, παρ' ὅλον τὸν φόρτον τῆς πολυμερίνου προσπάθειας, τὸν ὁποῖον συνεπάγεται ἡ ὑπεύθυνος διοίκησις μεγάλων τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, αἱ προϊστάμενοι καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων διατηροῦν ἀμείωτον τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν πρώτων ἡμερῶν. Τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις ὅτι καὶ τὸ ἔργον καθ' ἑαυτὸ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἡγεσία του ἐμπνέουν. Ἦμπορεῖ μάλιστα νὰ προσθέσῃ κανεὶς ἀδιστάκτως ὅτι ἡ προσκτωμένη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πείρα, χωρὶς νὰ ἐλαττώνῃ, ὅπως θ' ἀνέμενε κανεὶς, τὴν πηγαίαν δύναμιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸν σφουρηλατεῖ, τὸν χαλινάγωγει καὶ τὸν δαμάζει, διὰ νὰ τὸν κάμῃ γονιμώτερον.

Ἄλλη παρατήρησις, ἰδιαίτερος ἀξία ἐξάρσεως, ἐκ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου εἶναι ἡ ὁλονὲν ἐμβαθυνομένη μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῆς Ὀργανώσεως συναΐσθησις τῶν μεγάλων εὐθυνῶν μετὰ τὰς ὁποίας εἶναι ταῦτα δεσμευμένα ἀπέναντι τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας, ἡ ὁποία ἐμπιστευθεῖσα εἰς αὐτοὺς τὴν νέαν γενεάν τῶν Ἑλλήνων, ἐναπέθεσεν εἰς χεῖράς των αὐτὰς ταύτας τὰς προδοκίας καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Χωρὶς ἐξαίρεσιν ὅλοι καὶ ὅλοι οἱ ἀπαρτίσαντες τὸ συνέδριον ἔδειξαν ὅτι δὲν παύουν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ συναισθάνωνται τὸ βάρος καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ρόλου των καὶ νὰ προσπαθοῦν, ὥστε αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ πράξεις των ν' ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ὀηρετοῦν. Κρίνοντες ἐκ τῆς ὅλης πορείας τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι τὸ αἶσθημα τῆς ἡγετικῆς εὐθύνης εἶναι ζῶηρόν καὶ ἀγρυπνὸν καὶ μεταξὺ τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως καὶ μεταξὺ ὅλων τῶν στελεχῶν καὶ ὅτι ἂν σημειοῦνται ἀρρυθμίαι — ὅπως εἰς κάθε ἀνθρώπινον ἔργον — αὐταὶ ὀφείλονται περισσότερον εἰς τὰς ἀντικειμενικὰς δυσχερείας, ὀλιγώτερον εἰς ἀκούσια καὶ ἀνθρώπινα λάθη, οὐδαμῶς ὅμως εἰς χαλάρωσιν τῆς ἡγετικῆς ἀγρυπνίας τῶν στελεχῶν. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὰ λάθη καὶ αἱ δυσχερείαι θὰ ὑπερνικῶνται καὶ θὰ ἐλαττοῦνται σὺν τῷ χρόνῳ, ἐφόσον θὰ διατηρῆται τεταμένον καὶ ἀγρυπνὸν τὸ αἶσθημα αὐτὸ τῆς εὐθύνης.

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ὑπάρχει κάτι τὸ μεγαλειωδῶς ὑποβλητικὸν εἰς τὴν λακωνικὴν, ἀπληλαγμένην ἀπὸ κάθε περιττὴν φιλολογίαν, θὰ ἐλέγαμε κλασσικὴν κατὰ τὴν διατύπωσιν, διαμαρτυρίαν τῶν ἡνωμένων ἐν τῇ παναμερικανικῇ διασκέψει Κρατῶν τοῦ Ἀυτικοῦ ἡμισφαιρίου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς παραβιάσεως τῆς οὐδετερότητος τῶν τριῶν μικρῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, τῆς Ὀλλανδίας, τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου. Εἰς στιγμὰς καθ' ἃς φαίνεται νὰ ἔχη παραλύσει εἰς τὴν Εὐρώπῃ, πρὸ τῆς ἀσκουμένης ἰσχύος τῆς ὀλικῆς βίας, κάθε ἡθικὴ ἀντίδρασις, εἰς στιγμὰς καθ' ἃς ἀποτολμάται ἡ διατύπωσις θεωριῶν ἀρνούμενων εἰς τὰ ἀειθμητικῶς μικρὰ ἔθνη τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοτελοῦς κρατικῆς ὑπάρξεως, εἶναι ἰδιαίτερος παρήγορον ὅτι οἱ λαοὶ μίᾳ ἄλλῃ Ἠπείρῳ, πολλὰ πλάσιως μεγαλειέρας τῆς Εὐρώπης, πολυανθρώπου καὶ ἰσχυρὰς εἰς πλοῦτον καὶ πολιτισμόν, ὑψώνουν τὴν φωνὴν των διὰ νὰ προσβάλουν τὴν ἀποφασιστικὴν των ἀντίρρῃσιν, νὰ κατακοῖνουν τὴν ἀστήρικτον αὐτὴν θεωρίαν καὶ νὰ καταδικάσουν τὰς μεθόδους ποῦ στηρίζονται ἐπ' αὐτῆς.

ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΙΣ

Εἰς τὴν ἡμικρατικὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη παίζεται ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχισυντάκτου τῆς «Νεολαίας» κ. Ν. Τσεκούρα, «Ἀνθρώπος εἶμαι κι' ἐνῶ...». Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ ἔργου ὀπῶξεν ἀρίστη τῶσον εἰς τοὺς θεατρικοὺς ὅσον καὶ εἰς τοὺς λογοτεχνικοὺς κύκλους καὶ εἰς τὸ μεγάλο ἄλλο κοινόν.

Ὁ νέος συγγραφεὺς τὴν παρελθούσαν Τρίτην, εἰς τὸ φουαγιέ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ παραλάβῃ καὶ τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας βραβεῖον, ὑπερὸ Ἀρχηγὸς τοῦ ἐνεχείρισε διὰ τὸ σχολικὸν θεατρικὸν ἔργον του «Τὰ Σουλιωτῶ-πουλα δὲν πέθαναν».

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Π. Δ. ΚΑΙ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Ἡ παρελθούσα Κυριακή, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Β' Διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητῶν τῆς Ἑθνικῆς Ὄργανωσης τῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος, εἶχε λάβει ἑορταστικὸν τὸν ἂν ἀρχῆς μέχρι τέ-

Ἡ χορωδία τῆς Π. Δ. Α. Π. κατὰ τοὺς κολλι-
τεχνικούς ἀγῶνας εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου
τοῦ Ἀττικοῦ.

λους. Ἡ πανηγυρική ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως, ἡ σημεῖα καὶ ἐπιληπτική τελετὴ τῆς καταθέσεως στεφάνου εἰς τὸν Ἀγνωστον Στρατιώτην, ἡ συμβολικὴ καὶ κατασκευαστικὴ στέψις τῶν κεντοσφίων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἡ παρουσίαις εἰς τὸν Ἀρχηγόν, ὁ κολλιτεχνικὸς διαγωνισμὸς εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ τὸ φιλικὸν γεῖμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀκροπόλεως, πᾶσαν πραγματικὰ ὅλη ἐκίνη τὴν ἐνθουσιαστικὴν μορφήν, ποὺ ἀξίζει στὴ Νεολαία καὶ στοὺς ἀνωτάτους ἡγήτορας τῆς.

Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τῆς διοικήσεως Βουλῆς, ποὺ χρησιμοῦμεν ἐδῶ καὶ λίγα ἴσως χρόνια γιὰ νὰ καταδειχθῇ πῶς Ἑθνικὴ ἐνότης δὲν ὀφείλεται, καὶ ποὺ ἐνστατικὰ καὶ συστηματικὰ καλλιεργῶνται ἐκεῖ τὸ σπέρμα τοῦ δικασμοῦ καὶ τῆς κατατήσεως τῶν ἐθνικῶν δυναμῶν, δέχθηκε τοὺς ἐκπροσώπους, ὡς τοὺς ποῦμε ἐστὶ, ὅλων τοῦ ἔθνους ἐνωμένους ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ, ἀδελφωμένους καὶ νοιάζοντας πῶς εἶναι, ὅλοι μαζί, μιὰ καρδιά, ποὺ σὲ ἑναρμονισμένους πολίτας κυττᾶ γιὰ τὴν μιὰ καὶ ἀδίαρεττὴ Ἑλλάδα, ποὺ σήμερον τὴν ὁδηγεῖ σὲ μεγάλα τῆς πεποιμένη καὶ σύνεσι τοῦ Βασιλέως μας καὶ ἡ ἀποφασιστικότης, ἡ δεξιότης, τὸ γερὸ καὶ σιθερὸ χέρι τοῦ Ἰωάννου Μεταξά.

Ὅλοι ἐλάσαν μέρος στὴ Διάσκεψιν... Ὁ Διάδοχος, σὺν Γενικῷ Ἀρχηγῷ τῆς Ε. Ο. Ν., ἔλλα καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἀρχηγός, σὺν Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ γιὰ καὶ σὺν Ἀρχηγῷ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις σὺν ἐκπρόσωπος ὅλης τῆς Νεολαίας καὶ οἱ Περιφερειακοὶ ἐκπρόσωποι τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ ὅλοι αὐτοὶ μὲ τὴν παρουσίαν τους. Μὰ μετέδον νοερά καὶ τὸ ἐν ἑκατομμύριον τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἐστειλε ἐκπροσώπως τοῦ τριῆς διλοχίης γιὰ ν' ἀποτελέσουν τὴν τιμητικὴν φρουρά τοῦ συνεδρίου...

Δὲν πρόκειται ἐδῶ νὰ γίνῃ περιγραφή τοῦ ἑορτασμοῦ, ἢ δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ χωρὶς νὰ τονισθῇ ἰδιαίτερα ὅτι οἱ παταγώεις ῥητοραὶ, οἱ ἐκπαιδευτές, τὰ χειροκροτήματα, ποὺ ἐστεισαν χεῖρας τὸν πολλὸν βουλευτήριον, σὲ ἀντίκρουσμα τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ, δὲν ἀνῆκαν μόνον στοὺς 200 ἢ 300 ποὺ γέμισαν τὴν αἴθουσαν. Ἦσαν τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος καὶ διῆλθα σ' αὐτοὺς τῶν ὅλων ἐπὶ ἑκατομμυρίων πατέρων καὶ συγγενῶν, ποὺ τὸς παρακολουθοῦν μὲ σιγὴν σὲ γρήγορο ἀνάσπασμα τῆς στάθμης σὲ ἥθικόν, ἐθνικὸν καὶ πνευματικὸν τοῦς ἐπίπεδο. Δὲν ἐπαινεῖται οἱ τοιαύτοι τῆς αἰδοῦσης καὶ τῶν θεωριῶν. Μίλησε μὲ τὸ σῶμα τοῦς καὶ κινήθηκε μὲ τὰ χεῖρά τοῦς ἡ ἴδια ἡ Ἑθνικὴ, ἡ ἀθάνατη Ἑθνικὴ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἀρχηγός, δὲν ἠθέλησε νὰ πῇ τὰ λιγυστά, μὰ τ' ὅσο σοφά, τόσο ζουμερά λόγια τοῦ, ποὺ θ' ἀποτελέσουν ὄχι μόνον γιὰ σήμερον, ὄχι μόνον γιὰ τὴς ἡμέρας ποὺ ἐλ-

διαρκέσῃ τὸ συνέδριον, ἀλλὰ γιὰ πάντα ὀποῦθες γιὰ τὴν Ἑθνικὴ Νεολαία, ἀναγκάσθηκε μὲ μιὰ χειρονομία, ἀπὸ τῆς χειρονομίας ἐκείνης ποὺ κατευθύνουν τὰ πλῆθη, νὰ δώσῃ τέρμα στὴς ἐκδηλώσεις, γιατί ὅσα ἦσαν ἴσως ἴσως δυνατὰ νὰ παρῶν διαστάσεις ἀτελείωτες. Κήρυγμα ἔκαμεν ὁ Ἀρχηγός, κήρυγμα κατὰ τῆς πολυλογίας, τῶν κενῶν φράσεων, τῶν ἀγορεύσεων χωρὶς περιεχόμενον, ποὺ τὴς ξέρουν πολλὰ καλὰ ἀπὸ τὸ παρελθόν οἱ τοῖχοι τοῦ Βουλευτηρίου. Κι' ἐκάλεσεν ὅλους, δίνοντας σὲ πρῶτον τὸ παράδειγμα, νὰ συμμορφωθῶν στὴ διατύπωση ὁλίγων λέξεων μὰ συγκεκριμένων νοημάτων...

Γιὰ τὸ συνέδριον δὲν πρόκειται σήμερον νὰ προσέδουσιν περισσότερα. Τὸ προσεχές τεῦχος θὰ τοῦ ἀφιέρωσιν πολλὰς ἀπὸ τῆς στήλης τοῦ.

Θὰ παρακολουθήσουμε ὁμοῦ ἀπὸ ἐδῶ τὴν ἑορταστικὴν κίνησιν μὲ τὴν σειρά τῆς... Ἡ κατάθεσις τοῦ στεφάνου στὸν Ἀγνωστον Στρατιώτη πῆρε τὸν προσήκοντα εὐλαδικὸ τόνον... Ὅλοι μαζί ἔφεραν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος, σὲ ὁμόφωνον στέφανον, τὸ αἰώνιον ὄραμα στοὺς ἀθάνατους νεκροὺς τοῦ ἔθνους μας ἡρώδων, στοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλάς ὀφείλει τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ τὴν ἐθνικὴν τῆς τιμὴν. Αἱ δύο Περιφερειακοὶ Διοικήσεις Ἀχαΐας εἶχαν τὴν τιμὴν — τιμὴ ποὺ δὲν ἔχουν ἐκ παραδόσεως πλέον, σὺν οἱ πρῶτες Περιφερειακῆς Διοικήσεις ποὺ εἶναι — νὰ καταθέσουν τὸν στέφανον... Καὶ τὸν κατέθεσαν μὲ ῥιγὴ συγκινήσεως καὶ ἡ ὅλη αὐτὴ τελετουργία γίνετο μυσταγωγία συγκινήσεως καὶ πατριωτικῆς ἐλάσεως τῶν ἐλληνικῶν ψυχῶν.

Ἐπηκολούθησε σὲ λίγο ἄλλη μυσταγωγικὴ ἐορτὴ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τῆς ὁποίας ὑπάρχουν δύο κεντράκια: τῶν ἐν πολλοῖς περὶ τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν ἐκτελεστικὸν τοῦ καθήκοντος τῶν περὶ τὸν θαλαγγιτῶν. Ἦσαν συγκινητικὴ καὶ ἀξία ἐλάσεως ἡ ἰδέα ποὺ εἶχαν ἡ Κ. Διοίκησις, νὰ ἀνθέσθῃ εἰς τοὺς Περιφερειακοὺς τῶν ἀκριτῶν ἐπαρχιῶν νὰ καταθέσουν τὸν στέφανον εἰς τοὺς ἐν πολλοῖς περὶ τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν ἐκτελεστικὸν τοῦ καθήκοντος. Δὲν ἦταν μιὰ ἀπόσις τιμῆς, ἀλλὰ καὶ μιὰ ὁπότε... Ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία ὡς τὴν δημιουργὸν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑθνικῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγουστοῦν θὰ δύνανται πάντοτε μὲ τὸ κεφάλι ψηλὰ νὰ διακηρύξῃ ὅτι τὸ αἶμα τῶν ἡρώων νεκρῶν δὲν ἐχρῆσται ἂν μεταίω... Καὶ ὅτι τὰ καθήκοντα χάρματα μὲ τὸ αἶμα τῶν ἡρώων πολέμων δὲν θὰ βεβηλωθῶν...

Καὶ ἡ κατάθεσις στεφάνου εἰς τοὺς περὶ τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν ἐκτελεστικὸν τοῦ καθήκοντος.

τας θαλαγγιτῶν ὁπότε ἐπίσης ἀκρῶς συγκινητικὴ...

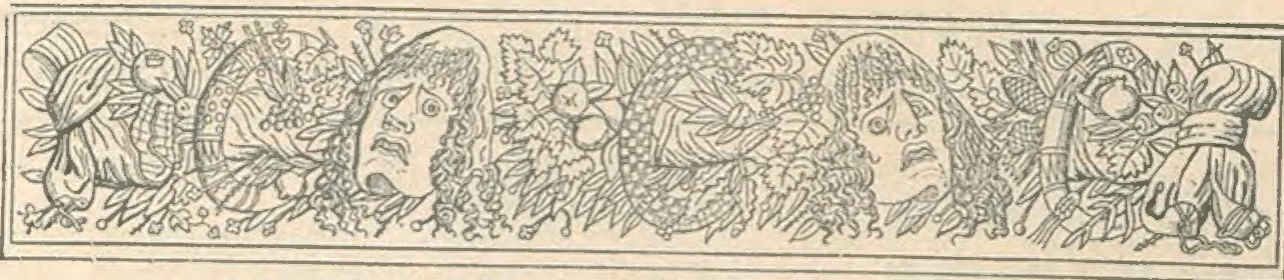
Ἡ ἐπαφὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ μὲ τοὺς Περιφερειακοὺς Διοικητὰς διήρκεσε πάνω ἀπὸ δύο ὥρες. Ὁ Ἀρχηγός δέχθηκε ἐν-ἐν. Καὶ μαζί μὲ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς λατρείας πρὸς τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ εἶπαν μὲ λίγα λόγια τὰ ζητήματα τοῦς. Δὲν κουράστηκαν ὁμοῦ νὰ τοῦ τὰ ἀναπτύξουν. Ἡ ἐνημέρωσις τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς ὅλα τὰ θέματα, καὶ τὰ πλέον ἐπουσιώδη, ἦσαν καταπληκτικὴ! Ὅλοι ἐμείναν κατάπληκτοι... Ὅλα τὰ ἔξερε, σὲ ὅλα εἶχε ἐτοιμὴ τὴν ἀπάντησιν...

Τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ ἑορταστικοῦ μεγαλείου ἦταν οἱ κολλιτεχνικοὶ ἀγῶνες εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ποὺ ἦταν μιὰ εὐνύκτις, μὲ τῶν πραγμάτων τὴν ἀκαταμάχητὴν λογικὴν ἀπὸδειξιν τί μπορεῖ ν' ἀποδώσῃ ἡ νεολαία δὲν καθοδηγῆται, δὲν δὲν ἀφίνεται ἐρμαιοὺς στὴν τύχην τῆς... Δὲν ἦσαν κολλιτεχνικοὶ ἐπιδείξεις μαθητοῦδων... Ἦσαν πραγματικὴ καλλιτεχνικὴ ἀπλάσις, καλλιτεχνικὸ θαῦμα, ποὺ ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ στὴν καλλιέργειαν τῶν ταλέντων ἀπὸ τὴν Ε. Ο. Ν. Αὐτὴ ῥῆκε τὰ ταλέντα, αὐτὴ τὰ καλλιέργησε, αὐτὴ τὰ δημιούργησε, αὐτὴ ἡ ἴδια τὰ παρουσίαις χεῖρας σὲ ἀριότητα ποὺ ἀξίζει κάθε ἐπαινο... Δὲν πρόκειται ἐδῶ νὰ κάμωμεν κριτικὴν. Ἄλλος εἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ ἀναλύσῃ αὐτὸ τὸ ἔργο... Καὶ ἡ σχετικὴ περιγραφή δίδεται σὲ ἄλλῃ σελίδᾳ. Μὰ δὲν πρέπει νὰ ἀρεθῇ χωρὶς ἔξαρσιν τὸ γεγονός τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν παιδῶν σὲ ἀντίκρουσμα τοῦ Ἰ. Μεταξά. Δὲν εἶναι αὐτὸς ἀπλὴς ἐκδηλώσεως. Δὲν εἶναι οὐτε καν ἐκδηλώσεως. Εἶναι πανζουρλισμός! Εἶναι τὸ ῥεχέλιωμα τῆς παιδικῆς ψυχῆς, ποὺ δὲν δίδεται δὲν ἀγαπᾷ λατρεῖται. Καὶ δὲν λατρεῖται, θυσιάζεται... Δὲν ἦταν μονότονος ὁ τρόπος τῶν ἐκδηλώσεων. Κάθε παιδί ἡ κάθε ὁμάς ἐβρίσκετο τὸ δικὸν τῆς μέσον, τὰ ἴδια τῆς λόγια νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς σὲ τὸν Ἀρχηγόν, σφάτερά μας, σὲ λατρεῖται καὶ τὸς ἄλλες φράσεις, εἰπωμένες μὲ τὴν πίστιν ποὺ ἐκδηλώνεται μὲ ἡχηρὴ φωνὴν βγαίνει ἀπὸ τὰ κατὰ τὰς τοῦ εἶναι τοῦς. Ἦσαν οἱ λέξεις μὲ τὴς ὁποίας τὰ παῖδια ἐδείχναν τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦς γιὰ τὸν Ἀρχηγόν αὐτόν ποὺ τὰ κατευθύνει τὸσον ὥρα καὶ τὰ χειραγωγεῖ ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν ἥθικὴ καὶ ἐθνικὴ ἐξέλιξιν...

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑΣ

Εἰσοδος τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

ΑΙΣΧΥΛΟΝ: ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

6. (Συνέχεια)

Τὸ ἴδιο ἡ Κασσάντρα μπροστὰ στὴ στέγη τοῦτῃ τῶν Ἀτρείδων τὴν αἰματόδρεχτη.

Τὸ κάστρο σηκώνεται σκοτεινὸ στὴν κορφή τοῦ λόφου... Σιωπηλό, ὅλο μυστήριο. Οἱ ἄνθρωποι κάτω ἀπὸ τὴν πεδιάδα τὸ βλέπουν κι' ἀνατριχιάζουν. Πόσα δὲ λέγονται καὶ δὲν ψιθυρίζονται γι' αὐτό. Τὰ χορταριασμένα κατώφλια του, οἱ πελώριες πέτρες ποὺ στέκουν σωριασμένες ἢ μὴ πάνω στὴν ἄλλη ἔχουν πιτσιλι-στη ἀπὸ αἷμα. Ἐδῶ δ' Ἀτρέας ἔσφαξε τὰ παιδιὰ τοῦ Θυέστη τοῦ ἀδερφοῦ του κι' ἔκαμε τὸ δυστυχισμένο πατέρα νὰ γευτῇ τὴ σάρκα τους.

Σωτὸ ἄνθρωπιο σφαγεῖο κατα-ραμένο ἀπὸ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. Ἡ Κασσάντρα δραματίζεται τὴν ὥρα τις φοδερές τοῦτες σκηνές.

Βρέφη ποὺ σὲ μαχαίρι βόγγουν καὶ σπαρά-
ζουν
σάρκες ζεστὲς κι' ἀπ' τὸν πατέρα φαγωμένες.

ΧΟΡΟΣ

Τὸ μαντικό σου τ' ὄνομα τὸ εἶχαμε ἀκούσει,
ὅμως γιὰ τοῦτα δὲ γυρᾶμε προφήτες.

Μὰ ἡ σκλάβθα δὲν δραματίζεται μονάχα τὰ περασμένα. Τὸ προφητικὸ χάρισμα ποὺ ἔχει τὴν κάνει νὰ βλέπῃ μέσα ἀπὸ τοὺς τοίχους τὸ τί γίνεται αὐτὴ ἀκριβῶς τὴ στιγμή στίς ἐσωτε-
ρικές αἰθούσες τοῦ παλατιοῦ καὶ σὲ λουτρό, ὅπου ἀνυποψίαστος ὁ Ἀγα-
μέμνωνας πῆγε νὰ πλύνῃ τὸ κορμί του ἀπὸ τὸν ἰδρώτα τῆς πορείας. Παρακολουθεῖ τὸ δῶμα τοῦ φόνου σ' ὅλες του τίς λεπτομέρειες καὶ πα-
ρασυρμένη ἀπὸ τὴ φρίκη ποὺ τῆς γεννᾷ ἀφίνει μισὲς φράσεις καὶ ὁ-
στερικές κραυγὲς ἀνάμεσα, ἔτσι ποὺ ὁ χορὸς δὲν καταλαβαίνει καθαρὰ τί λέει κι' ὅλο τὴ ρωτᾷ μὲ ἀγωνία καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ μιλήσῃ καθαρώ-
τερα.

Ἀνατριχιάζει κανεὶς παρακολου-
θώντας αὐτὴ τὴ σκηνή. Τὸ εὑρημα τοῦ Αἰσχύλου νὰ δώσῃ μὲ τέτοιο τρόπο τὴν περιγραφή τοῦ φόνου ποὺ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς τραγωδίας αὐτῆς εἶναι μοναδικὸ θαρρῶ σὲ πᾶν κόσμιο θέατρο.

Μὰ ἀκούστε τὴν καὶ σεῖς.

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

Στὸ νοῦ της, τρισαλλομένο, τί μελετᾷ;
Μεγάλο, ὦ τί μεγάλο μελετᾷ κακό!
Ἀνῆκουστο γιὰ φίλους, δίχως γιατροῦ
καὶ νὰ μὴ βρισκεται βοήθεια πούθενά.

ΧΟΡΟΣ

Τίς προφητείες τοῦτες δὲν καταλαβαίνω
τίς ἄλλες ὅλη ἡ πολιτεία τίς διαλαλεῖ.

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

Δυστυχισμένη, ἀλλοίμονό σου!
Τί πᾶς νὰ κάνῃς
στὸν ἄντρα ποὺ κοιμόταν σὲ πλευρὸ σου;
Ἀφοῦ μέν' σὲ λουτρό τὸν ἔχεις φέρει
καὶ τὸν ξεκούρασις, στερνά, πῶς νὰ τὸ πῶ,
ποὺ κίχλας καταπιάστηκες τὸ ἔργο τὸ φοιχτό
καὶ τὴν σπρώχνει ἀχόρταγο τ' ἄλλο σου
ἰχέρι;

ΧΟΡΟΣ

Δὲ νοιώθω· μὰ τὰ σκοτεινὰ σου λόγια τώρα
καὶ τὰ μαντικὰ σου ἀκούγοντας τρομάζω.

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

Ἀχ! ἀχ! ἀλλοίμονοι! τί βλέπω;
Δὲν εἶναι τοῦτα βρόχια τοῦ Ἀθῆ;
Εἶναι ἡ γυναῖκα τοῦ τὰ βρόχια
τὸ φόνου ποὺ ἀποφάσισαν ὁμάδι.
Μὰ τῆς γενιᾶς ὁ ἀχόρταγος χορὸς
τὸ θῆμα νὰ μοιρολογῇ εἶναι καιρὸς.

ΧΟΡΟΣ

Ποιὸς πρέπει ἐδῶ σὲ σπῆναι νὰ μοιρολογῇ;
Τὰ λόγια σου καθόλου δὲ μ' εὐχαριστοῦνε.

Ὁραματίζεται τὴ Κλυταιμῆστρα μὲ τὸ
μαχαίρι σὲ χέρι.

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

Ὁ ταῖρος ἀπ' τὴν ἀγέλαδα ἄς πᾶν μακριά.
Στὰ βρόχια ἀνάμεσα περιπλεγμένο
τὸ μαῦρο δὲς πῶς τὸν γυρᾷ αἱ αἱ
νάτον στὴ γούρνα ἐκεῖ πεσμένο.

Οἱ κυνηγοὶ γιὰ νὰ πιάσουν τ' ἀγρί-
μια πολλὲς φορὲς μεταχειρίζονται
κάτι δίχτυα γερά καὶ μεγάλα· τ' ἀ-
πλώνουν πάνω σὲ θηρίο κι' ἔτσι κα-
ταφέρνουν νὰ τοῦ ἀτονήσουν κάθε κί-
νηση γι' ἀντίσταση. Ὅσο πολέμῳ νὰ
ξεφύγῃ μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια καὶ πα-
λεύει καὶ κυλιέται, ὅσο μανίζει, τόσο
περιπλέκεται μέσα σ' αὐτό.

Μιά τέτοια δολερὴ παγίδα ἐπίασαν
κι' ἔκαμαν ἡ Κλυταιμῆστρα καὶ ὁ φί-
λος της γιὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. Δὲν
μποροῦσαν βλέπει διαφορετικὰ νὰ εἶ-
ναι βέβαια μὴ γυναῖκα κι' ἕνας δει-
λός, σὲν τὸν Αἰγισθο, πῶς θὰ κατα-
φέρουν νὰ δαμάσουν τὸ λιοντάρι τῶν
Ἀχαιῶν.

Γιὰ τὸ δίχτυ τοῦτο τοῦ θανάτου μι-
λάει ἡ Κασσάντρα. Μὰ ὁ Χορὸς δὲν
καταλαβαίνει.

ΧΟΡΟΣ

Γιὰ ἐξηγητὴς στίς προφητείες δὲν καυκίεμαι.
Ὅμως θαρρῶ τὰ λόγια σου κακὰ μνησθῆναι.

Ἡ Προφήτισσα ὕστερα γυρίζει στὸν
ἑαυτὸ της. Ὅμοια τύχη, σὲν τοῦ Ἀ-
γαμέμνονα τὴν προσμένει καὶ κείνη.

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

ὦ, ὦ, μαῦρη καὶ μένα ἡ τύχη μου!
Τὴν ἑαυτῇ μου τώρα θὰ μοιρολογῶ.
Σὲ ποῖο μ' ἔφερες τόπο τὴ βαρυμοῖρη!
Ἄλλο δὲ μένει πιά παρὰ μαζί σου
ν' ἀδικοθανάτω!

ΧΟΡΟΣ

Τάχα γιατί ἡ θεοσταλμένη αὐτὴ μανία
σ' ἔχει κυριεύει
καὶ μὲ στριγγιὰ φωνῇ μοιρολογᾷς
τὴ φοδερὴ σου προφητεία;
Τὴ στράτα τοῦτῃ ποῖός σου δὲν ὁρμηγνέει
καὶ κακομελετᾷ;

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

Γάμοι τοῦ Πάρη, ἐσεῖς, καταραμένοι!
Ἢμῆς σὲ μαῦρη συμφορὰ
πίσαν γιὰ σὰς οἱ ἀγαπημένοι.
Κι' ὦ τοῦ Σκαμάντρο πατρικὰ νερά
ὅπου ἔζησα σὲν ὄχτο σὰς καὶ τράνερα,
στοῦ Ἀθῆ, θαρρῶ, γοργὰ τὸν Κωκυτὸ
τίς προφητείες μου θὰ τραγουδῶ.

ΧΟΡΟΣ

ὦ τί εἶναι τοῦτος ὁ ξεκάθαρος χρησμός
ποὺ ἀκόμα καὶ μωρὸ παιδί καταλαβαίνει!
Πῶς μὲ σπαράζεται ἡ καρδιά
ν' ἀκούω τὴ μοῖρα σου, καυμένη.

Ἡ Κασσάντρα λέγοντας τοῦτο ἦταν
σὲν ἔφευρε. Οἱ κόρες τῶν ματιῶν της
στριφογυρίζαν δῶθε κείθε ἀγρία... Τὸ
κορμί της ἔτρεμε ὁλόκληρο σὲν νὰ ἔ-
θραζε μέσα του μὴ δυνάμη ξένη ποὺ
ἡ ἀνθρώπινη σάρκα δὲν μπορούσε νὰ
κρατήσῃ. Ἀκόμα καὶ τὰ χεῖλη της ἀ-
νοιγαν καὶ πρόφεραν τὰ λόγια σὲν ἀ-

θέλητα, θαρρείς, αναγκασμένα από τη
δαμονική τουτή δύναμη.

Ξαφνικά όμως δές την που γαλη-
νεύει. Δές που οι σκέψεις της παίρ-
νουν μία σειρά, γίνονται πιο λογικές
και δέν είναι πιά εικόνες στην τόχη
ριγμένες, θαμπές κι' ανακατωμένες με
μοιρολόγια κι' υστερικές κραυγές.

— Θά σάς τὰ πῶ, λέει, ἐπὶ τέλους
μὲ λόγια ξέσκεπα. Οἱ Ἑρινύες, οἱ
θεές τῆς ἐκδίκησης καὶ τῆς τιμωρίας,
ποτέ δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὸ παλάτι τοῦτο.
Θρονιασμένες στὸ κατῶι καθαριούνται
τὸν πρῶτο πρῶτο ποῦ ἔγινε ἀφορμὴ
κι' ἀκολούθησαν οἱ ἄλλες συμφορές.

Ἐδῶ ἡ τραγωδία τοῦ Αἰσχύλου
παίρνει καὶ δείχνει τὸ μέγало τῆς ἡ-
θικο περιεχόμενου. Δὲν ἔχει σκοπὸ ὁ
ποιητὴς νὰ δείξῃ μπροστὰ στὰ μάτια
μας ἕνα φοβερό κακούρηγμα καὶ νὰ
μᾶς γεννήσῃ ἔτσι ἀπλᾶ τὸν τρόμο.

Τὴ μιά ἀνομή πράξη τὴν ἀκολουθεῖ
ἄλλη. Τῆς ἀμαρτίης τῶν γονιῶν τῆς
πληρώνουν τὰ παιδιά, τὰ ἐγγόνια. Σὰ
νᾶναι τὸ κρίμα μέσα στὸ αἷμα καὶ
κυκλοφορεῖ καὶ μεταδίνεται ἀπὸ γε-
νιά σὲ γενιά καὶ ζητᾶ ἐξίλεωση. Τι-
ποτα δὲ γίνεται χωρὶς λόγο καὶ κάθε
πρᾶμα ἔχει τὴν ἀφορμὴ του. Ἡ μυ-
στική ἀκατανόητη μοῖρα κινεῖ τὰ χέ-
ρια τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν ἔξερει πιά
νὰ ξεχωρίσῃ ποῖος τιμωρεῖ, ποῖος τι-
μωρεῖται, ποῖος εἶναι ὄργανο τῆς θεῆς
δικαιοσύνης, ποῖος ἀθῶος καὶ ποῖος
ἕνοχος.

Ἡ Κασσάντρα ποῦ βλέπει ὅλο τὸ
φριχτὸ σύμπλεγμα τῶν φόνων καὶ τῶν
ἄλλων ἐγκλημάτων, ποῦ βαρύνουν τὴ
γενιά τοῦ Ἀγαμέμνονα ἀπὸ τὸν παπ-
ποῦ τοῦ Πέλοπα ἢ καὶ τὸν ἀρχαιότερο
ἀκόμα πρόγονό του τὸν Τάνταλο, τ'
ἀναφέρει μὲ εἰκόνες ποῦ κάνουν κα-
νένα ἀλήθεια ν' ἀνατριχιάσῃ.

Ὁ Ἀτρεΐας π. χ. ὁ πατέρας τοῦ Ἀ-
γαμέμνονα, καθὼς εἴπαμε καὶ παρα-
πάνω, εἶχε σκοτώσει τὰ παιδιά τοῦ Ἀ-
δερφοῦ του, τοῦ Θυέστη, ἀπὸ ἐκδίκη-
ση. Τὴ μοιραία τοῦτῃ μέρα οἱ νέοι ἐ-
κείνοι ἢ καλύτερα οἱ σκιάς τῶν νέων
ἐκείνων περιπλανιοῦνται μέσα στὸ πα-
λάτι καί... Μὰ ἀκοῦστε καλύτερα τὴν
εἰκόνα αὐτὴ ὅπως ἡ προφητίσσα τὴν
δραματίζει.

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

Θωρεῖτε αὐτοὺς τοὺς νέους τοὺς θρονιασμένους
μέσ' στὸ παλάτι ποῦ σὺν ὀνειρο φαντάζου
παῖδιά ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους τῶν ἀγαμέμνων.
Τῆς σάρκας τοὺς κρατοῦν ἔχθιλος στὰ χέρια
ἀντερα, σπλάχνα ποῦ γιομάτισε ὁ πατέρας.

Ὁ Ἀγαμέμνωνας, ἐὼ ναύαρχος καὶ
ὁ νικητὴς τῆς Τροίας, ὅπως τὸν λέει
ἡ Κασσάντρα, θὰ πληρώσῃ σήμερα
γιά τὴν πράξη ἐκείνη τοῦ πατέρα του.

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

Καὶ κάποιοι μελετᾶ νὰ πᾶρ πῶς τὸ αἷμα
λιοντάρει ἀνάξιο στὸ στρώμα ποῦ λογεῖται
μέσα στὸ σπῆτι. Ἄλλοι στὸ ἀφειτικό μου ποῦ
καὶ λέω σ' ἀφειτικό μιά καὶ δουλεύω σκιά.
Κι' ὁ ναύαρχος καὶ νικητὴς τῆς Τροίας δὲ
ἰσώσῃ μετὰ τὴν ἐκδίκησιν.
Μὲ γλῶσσα ἐπίβουλη ἢ σκύλα ἢ κρυφο-
ἰδάνκη, μετὰ πρόχαλα καμώματα πῶς τοῦ ἑτοιμάζει
μοῖρα κακία σὰ συμφορὰ ποῦ εἶναι γραφτὴ
τοῦ!

ΧΟΡΟΣ

Κατάλαβα κι' ἀνατριχιάζω γιά τὸ θυέστη
μυῖε ποῦ γένετο τῇ σάρκα τῶν παιδιῶν του
καὶ τρέμω ἀπὸ τὸ φόβο μου γιὰτὶ εἶναι ἀλή-
θεια.
Μὰ ὅσο γιά τ' ἄλλα βρίσκομαι πολὺ μακριά.
(Ἀκολουθεῖ) Μ. Ἀναστασίου

Σκέψεις ἐπὶ τῶν πραγμάτων

Ο ΝΑΥΤΙΛΟΣ

Θά ἤθελα νὰ ξέρω ἂν μπορῇ νὰ ὁ-
πάρῃ ἄνθρωπος, ποῦ νὰ μὴ βάζῃ στὸ
νοῦ του, ὅταν διαβάσῃ ὅσα γράφονται
γιά τὸ ρόλο ποῦ παίζει ἡ ἀεροπορία
σήμερα στὸν πόλεμο, τὸν ἀρχικὸ ἑλ-
ληνικὸ θρόλο, γιά τὸν Ἰκαρο, καὶ ἀ-
κόμη τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀεροπο-
ρίας στὸν πόλεμο. Εἶναι βέβαια γνω-
στὸ, ἀλλὰ ὄχι ὅσο πρέπει, ὅτι τὰ πρῶ-
τα αὐτὰ βήματα ἔγιναν ἀπὸ τοὺς Ἰ-
ταλοὺς, μὰ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἑλ-
ληνας. Οἱ Ἴταλοι ἐχρησιμοποίησαν
τὰ ἀεροπλάνα τοὺς γιά ἀντανανώσεις
στὸ Λιθικὸ πόλεμο στὰ 1911, καὶ οἱ
Ἕλληνες γιά καθαροὺς πολεμικοὺς
σκοποὺς στὸν πόλεμο τοῦ 1912. Οἱ λί-
γοι Ἕλληνες ἀεροπόροι πετοῦσαν με-
τὰ τὴν αὐτοθυσία, ποῦ ἀπαιτοῦσαν τότε
οἱ πτήσεις, ἐπάνω ἀπὸ τὸ Μπιζάνι καὶ
ἔρριχναν μὲ τὸ χέρι τὶς μπόμπες ἐπᾶ-
νω στὰ ἐχθρικά ὄχηρα.

Ἐνήργησαν ὅμως καὶ μερικὲς κα-
τοπτρεῖσες σὲ ἄλλους τομεῖς, ποῦ ἴ-
σως νὰ μὴ εἶναι γνωστές, ἀξίζει ὅ-
μως ν' ἀναγραφοῦν στὶς σελίδες τῆς
ἱστορίας.

Οἱ κατοπτρεύσεις ἔγιναν ἀπὸ τὸ ὁ-
δροπλάνο τοῦ στόλου «Ναυτίλος» στὰ
στενὰ τῶν Δαρδανελλίων τὸν Ἰανουά-
ριο τοῦ 1913 καὶ συγκεκριμένως στὶς
24 Ἰανουαρίου. Ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ
Ἑλληνικοῦ στόλου, ναύαρχος Κουν-
τουριώτης, ἤθελε νὰ ξέρῃ ποῖα ἦταν
ἡ πραγματικὴ κατάστασις τοῦ τουρ-
κικοῦ στόλου μετὰ τὴν πρώτη ναυμα-
χία τῶν δύο στόλων καὶ τότε γιά πρῶ-
τη φορὰ ἐχρησιμοποίησεν ὁ «Ναυτί-
λος» ποῦ εἶχε φθάσει πρὶν λίγες ἡμέ-
ρες στὸ Μοῦδρο. Θάταν ἡ πρώτη χρῆ-
σιμοποίησις ὑδροπλάνου σ' ὅλο τὸν
κόσμο γιά πολεμικὸ σκοπὸ.

Τ' ἦταν ὅμως ὁ «Ναυτίλος»; Ἐνα
πρωτόγονον, κυριολεκτικῶς, μηχανή-
μα, τύπου «Φαρμά», ποῦ ἀγοράσθηκε
ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὸ Νοέμβριο τοῦ
1912, μὲ κινητήρα 70 ἵππων καὶ τα-
χύτητα 70 χιλιομέτρων τὴν ὥρα, ποῦ
δὲν μπορεῖ παρά νὰ φέρῃ τὸ μειδιά-
μα, ὅταν σκεφθοῦμε πῶς σήμερα τὰ
πτητικὰ μηχανήματα διακινῶν 700 χι-
λιομέτρα τὴν ὥρα. Πιλότος τοῦ ὁ-
δροπλάνου ἦταν ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ
μηχανικοῦ, Μουτούσης, ποῦ εἶχε πρὶν
λίγες ἡμέρες ἐκτελέσει ἐπιτυχή πτήσι
πάνω ἀπὸ τὸ Μπιζάνι μὲ ἀεροπλάνο
καὶ ποῦ στὴν πτήσι του πάνω ἀπὸ τὰ
Στενὰ ἔχει συνεπιθᾶν στὸ ὁδροπλάνο
τὸν σημαιοφόρο καὶ ὕπαρχο τοῦ
τορπιλλοβόλου <15> Μωραϊτίνη.

Οἱ πληροφορίες τῆς ἐποχῆς μᾶς δι-
νουν χαρακτηριστικὰ καὶ συγκινητι-
κὲς λεπτομέρειες. Στὶς 9 τὸ πρωὶ τῆς
24ης Ἰανουαρίου, ὁ Μουτούσης καὶ ὁ
παρατηρητὴς του ἔπληαν 115 λίτρες
βενζίνης, τέσσαρες χειροβομβίδες καὶ
ἀπὸ ἕνα πιστόλι γιά ν' αυτοκτονήσουν
ἂν ἔπεφταν στὸ ἐχθρικὸ ἔδαφος, γιὰτὶ
τότε ἀκόμη δὲν εἶχε ἐκαθαρισθῇ ἂν
ὁ ἀεροπόρος, ποῦ θάπεφε στὸ ἐχθρι-
κὸ ἔδαφος θάταν αἰχμάλωτος, ἢ θὰ τυ-
φεκίζονταν ὡς κοινὸς κατὰσκοπος. Ἐ-
τσι, τὸ ἡλιόλουστο πρωὶ ὠψώθησαν
ἀπὸ τὸ Μοῦδρο καὶ πῆραν κατεύθυνσι
πρὸς τὰ Δαρδανελλία.

Οἱ δύο ἀεροπόροι βρῆκαν ἰσχυρὸ

ρεῦμα πάνω ἀπὸ τὸ Μοῦδρο καὶ ἔτσι
ἀναγκάσθηκαν νὰ πάρουν κατεύθυνσι
πρὸς τὴν Σαμοθράκη, τῆς ὁποίας τὰ
βουνὰ ἐλεύκαζαν στὸ βάθος. Στρά-
φηκαν κατόπιν δεξιὰ, ἐπέρασαν σὲ ὁ-
ψος χιλίων μέτρων πάνω ἀπὸ τὴν Ἰμ-
δρο, ἀκολούθησαν γραμμὴ πρὸς τὸ
Κοῦμ-Καλὲ τῶν Δαρδανελλίων καὶ ἐ-
πέρασαν ἀριστερά, πάνω ἀπὸ τὰ ὠψώ-
ματα τῆς Σούδας καὶ τοὺς λόφους
τῆς χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως. Πά-
νω ἀπὸ τὴν Μάδυτο διέγραφον τρεῖς
κύκλους, προσανατολισθήκαν καὶ κα-
τηυθύνθησαν στὸν Ναγαρά, ὅπου ἦ-
ταν ἠγκυροβολημένος ὁ τουρκικὸς
στόλος. Ἐκεῖ μπόρεσαν νὰ διαπιστώ-
σουν ὅτι στὸν ἐχθρικὸ ναύσταθμο ἦ-
σαν τὰ τουρκικὰ πολεμικὰ «Μπαρ-
μπάρ» Χαϊρεντίν, τρία τορπιλλοβό-
λα καὶ ἑπτὰ ἀντιτορπιλλικά. Οἱ ἀερο-
πόροι μᾶς ἔρριψαν τὶς τέσσαρες χει-
ροβομβίδες καὶ ἀφοῦ κατώπτευσαν ἐ-
πιμελῶς τὴ ζώνη τοῦ Ναγαρά, ἐπῆ-
ραν τὸν ἐναέριο δρόμο τῆς ἐπιστρο-
φῆς. Ἐνῶ ὅμως ἐπλησίαζαν στὸ Μοῦ-
δρο, ἀναγκάσθηκαν νὰ προσθαλασ-
σωθοῦν, διότι τὸ ὁδροπλάνο τῶν ἐπα-
θε βλάβη. Εὐτυχῶς, ἐκεῖ κοντὰ ἐπερί-
μενε τὸ ἀντιτορπιλικὸ «Βέλος», ποῦ
τοὺς περισυνέλεξε καὶ ἐρρυμούλησε
τὸ ὁδροπλάνο στὴν βάσι τοῦ Μοῦδρου.

Ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης διεβί-
θασε στὸ ὑπουργεῖο τῶν Ναυτικῶν
τὴν ἑκθεσί του γιά τὴν πρώτη αὐτῇ
πτήσι ὁδροπλάνου σὲ πεδίο πολέμου,
καὶ οἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου
ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μιλοῦσαν γι' αὐτὸν
τὸν ἄθλο τῶν Ἑλλήνων ἀεροπόρων,
ποῦ ἀνοίγει εὐρυτάτους ὁρίζοντας στὴν
παγκόσμια ἀεροπορία.

Τὴν ἴδια ἐντύπωσι ἔκαμε ἡ πτήσις
καὶ στὴν Τουρκία, εἶναι δὲ πρὸς τιμὴν
τοῦ τουρκικοῦ ὅτι ποῦ δὲν ἐδίστασε
νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι στὸ κεφάλαιο αὐτὸ
ἕνα μικρὸ κράτος, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἐ-
σημείωσε πρὸδους ποῦ δὲν ἐσημείω-
σαν Μεγάλες Δυνάμεις.

Ἀπὸ τότε ἐμεσολάβησαν εἰκοσιοκτὼ
χρόνια, ἤλθε ὁ πόλεμος τοῦ 1914 μὲ
ἄλλες τῆς φρικαλεότητες, ἀλλὰ καὶ μὲ
τὴν ἀφάνταστο πρὸδοσ ἀπὸ πλειστους
τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότη-
τος. Ἰδία ὅμως στὴν ἀεροπορία ἐση-
μειώθη πρὸδος καταπληκτικῇ, ποῦ ἀ-
σφαλῶς δὲν θὰ ἐσημειώοντο, σὲ τέτοιο
τοῦλάχιστον βαθμὸ, ἂν δὲν τὸ ἐπέβαλ-
λαν οἱ ἀνάγκες τοῦ πολέμου. Οἱ ὀλί-
γες δεκάδες χιλιομέτρων, ποῦ διήλυναν
πρὸ τοῦ 1914 τὰ ἀεροπλάνα, ἔγιναν
ἐκατοντάδες κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέ-
μου καὶ ἤδη οἱ ταχύτητες τῶν ἀερο-
πλάνων ἐφθασαν ὄρια, τὰ ὁποῖα ἀνα-
λογίζεται κανεὶς καὶ ἰλιγγιά.

Ἐνα ἐν τοσοῦτο ἀπομεινέ γεγονός:
ὅτι ἡ τόλμη, ποῦ ἐχρειάσθη στὰ πρῶ-
τα βήματα τῆς ἀεροπορίας καὶ στὴν
πρῶτη χρησιμοποίησι τοῦ ἀεροπλάνου
ὡς πολεμικοῦ μέσου, ἀποτελοῦσε ἀ-
ληθινὴ τρέλλα, πρὸς τὴν ὁποία μόνον
ὁ μεγαλύτερος ἥρωϊσμός θὰ ἤμπο-
ροῦσε νὰ συγκριθῇ. Καὶ ἐρωτᾷ: δὲν
πρέπει νὰ καυχώμεθα ποῦ στὰ πρῶτα
αὐτὰ βήματα κατέχει τὴν τιμητικώ-
τερη θέσι ἡ Ἑλλάς;

Χρ. Μ. Ἀγγελολάτης

16.

(Συνέχεια)

Σε λίγο σηκώθηκε.

— Θά πάω νά δώ καί τήν "Αλκα, εἶπε. Θά περιμένῃ.

— Πήγαινε, παιδί μου, ἔκαμε ἡ μητέρα. Καί σοῦ ἔχει ἐτοιμάσει κα' ἕνα δώρο...

— Τό ξέρω, εἶπε ὁ Στέφανος. Τό ξέρω. Μοῦ τόγραψε: ἕνα κέντημα.

Ὁ Στέφανος μέ δυό πηδήματα βρέθηκε στό σπῆτι τῆς "Αλκας. Χτύπησε. Καί μονομιᾶς, σά νάταν πίσω ἀπό τήν πόρτα καί τόν περίμενε, ἡ "Αλκα ἀνοίξε καί βρέθηκε μπροστά του.

— Στέφανε, ψιθύρισε κι' ἡ φωνή τῆς ἔτρεψε λίγο.

— "Αλκα! φώναξε ὁ Στέφανος.

— Ὡρα πολλή μιλοῦσαν στήν αὐλή. Ἐλεγαν, Ἐλεγαν, δέ χόρταιναν. Ἐμοιάζαν σά δυό πουλάκια πού κάθονται τήν ἀνοιξι σ' ἕνα ἀνθισμένο δέντρο καί κελαηδοῦν καί δέ χορταίνουν.

— Νά μοῦ τά πῆς ὅλα. Ὅλα! Ἐλεγε ἡ "Αλκα.

Κι' ὁ Στέφανος διηγῶταν τί εἶδε, τί χῶρες πέρασε, τί δασή, τί ποταμούς καί τί χαρά ὅταν εἶδε ἀπό μακριά τή θάλασσα.

Τήν ὥρα κι' ὁ "Αλέξανδρος καθόταν σά πόδια τῆς μητέρας του καί τῆς διηγῶταν μέ λίγα λόγια τήν ἐκστρατεία τους.

— Αὐτό δέν ἦταν τίποτα, εἶπε τελειώνοντας. Ἐνας μικρός περίπατος.

— Σωστά, εἶπε ἡ Ὀλυμπιάδα. Ἐνας μικρός περίπατος. Μά θάρρη ἡ

μέρα πού θά κινήσης νά κυριέψης τόν κόσμο.

— Πότε; Πότε;

— Βιάζεσαι; βιάζομαι κι' ἐγώ. Μά οἱ θεοὶ ὀρίζουν αὐτοὶ ἔξερουν. "Ας εἰμαστε ἔτοιμοι.

— Εἰμαι κάθε στιγμή ἔτοιμος, μητέρα. Δέν μπορῶ πιά νά κοιμηθῶ. Δέν μπορῶ νά χαρῶ. Στέκουμαι πάντα δρθος καί περιμένω.

Σηκώθηκε ἀπάνω, πήγαινε κι' ἔρχόταν μέσα στό δωμάτιο τῆς μητέρας του, σά λιοντάρι στό κλουδί. Κοίταζε πάλι τίς τοιχογραφίες, τὸ θεο Διόνυσο, πού ἔπλεε στή γαλάζια θάλασσα καί κρέμουνταν τὰ μαύρα σταφύλια ἀποπάνω του κι' ἡ καρδιά του χτυποῦσε.

Κάτω στούς βασιλικούς σταύλους ἄκουσε πάλι τὸ Βουκεφάλαιό του νά χλιμιντρίζῃ, σά νά βιάζονταν κι' αὐτός. Ἐνα χελιδόνι ξαφνικά μῆκε μέσα στό δωμάτιο, πέρασε σά σαγίτα καί βγήκε ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸ παράθυρο.

— Καλὸ σημάδι! εἶπε ἡ Ὀλυμπιάδα.

— Εἶναι τὸ πρῶτο χελιδόνι πού βλέπω φέτο. Ἐφτασε κιόλας ἡ ἀνοιξι.

Κι' ὕστερα σὲ λίγο πρόσδεσε:

— Πῶς περνᾷ ὁ καιρὸς, πῶς περνᾷ ὁ καιρὸς. Θεέ μου, καί δέν κάνω τίποτα!

Φίλησε τὸ χέρι τῆς μητέρας του, βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Κατέβηκε γρήγορα στούς σταύλους, ὁ Βουκεφάλαιός του εἶδε, σήκωσε τὸ χοντρὸ κεφάλι του μέ τήν ἀσπρὴ βοῦλα σὲ μέτωπο καί χλιμιντρίσε.

Ὁ "Αλέξανδρος πήδηξε ἀπάνω του καί βγήκε ἔξω, πέρασε τήν πόλι καί μῆκε σά χωράφια.

Ἡ ἀδερφή του ἡ Κλεοπάτρα, πού τὸν εἶδε ὅταν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ παλάτι, τρόμαξε. Ἦταν χλωμός καί φαίνονταν κουρασμένος.

— Τί ἔχεις, "Αλέξανδρε; τὸν ρώτησε.

— Τίποτα, τίποτα, Κλεοπάτρα. Θά κάμω ἕναν περίπατο.

Ἐτρεχε, ἔτρεχε τώρα μέσα σά χωράφια, μέ τὰ χρυσὰ μαλλιά του σὸν ἀνεμὸ κι' ὁ "Αριστοτέλης, πού ἔκανε κι' αὐτός μέ δύο μαθητὲς του τὸν συνηθισμένο του περίπατο καί τοὺς μιλοῦσε γιὰ τοὺς

ἐφτά σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος, στάθηκε ὡς τὸν εἶδε καί ψιθύρισε:

— Ὁ "Αχιλλέας!

Ὁ "Αλέξανδρος πέρασε γρήγορα χωρὶς νά τὸν δῇ. Κοίταξε μπροστά του, πέρα, μακριά. Ὁ "Αριστοτέλης στράφηκε στοὺς δυὸ μαθητὲς κι' εἶπε:

— Μεγάλη, τρισεύγενη εἶναι ἡ φυλὴ τῶν Ἑλλήνων. Πρὶν ἀπὸ αἰῶνες κατάρθωσε νά γενήσῃ τὸν "Αχιλλέα, τὸν τέλειο ἔφηβο. Τώρα, κοιτάχτε! Γέννησε πάλι τὸν ἔφηβο τοῦτον, τέλειο στήν ὁμορφιά, στή δύναμι καί στήν εὐγένεια. Τίποτα δέν τοῦ λείπει.

— Ἐνα μονάχα, τόλμησε κι' εἶπε ὁ μαθητὴς πού στεκόταν δεξιὰ τοῦ μεγάλου διδασκάλου, ἕνας νέος μελαχροινὸς μέ φλογερὰ μάτια. Ἐνα μονάχα!

— Τί; ρώτησε ὁ "Αριστοτέλης. Τί τοῦ λείπει;

— Ἐνας Ὀμηρος. Ἐνας μεγάλος ποιητὴς νά τὸν ἐμνήσῃ καί νά μὴν τὸν ἀφήσῃ νά πεθάνῃ.

Ὁ "Αριστοτέλης ἔσκυψε τὸ κεφάλι.

— Ἐχεις δίκιο, Θεόφραστε, εἶπε μέ σιγανὴ φωνή.

Κεφ. 26.

Ἦρθαν τὰ χελιδόνια, ἔχτισαν εἰς φωλιὰς τους, ἀνθισαν οἱ μυγδαλιές, ἔβγαλαν τὰ νέα φύλλα τους, ἔδεσαν τοὺς πρῶτους καρπούς. Ἡ γῆ σκεπάστηκε πάλι μέ πράσινη χλόη, βγήκαν πάλι οἱ ἀνεμώνες, οἱ καπαρούνες κι' οἱ κίτρινες μαργαρίτες.

Ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ παλατιοῦ ἔβλεπε ὁ "Αλέξανδρος νά μπαίνουν στή μεγάλη λίμνη, πού ἀπλώνονταν μπροστὰ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, καράβια ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδας. Κουβαλοῦσαν κρσοί, λάδι, σιτάρι, μαλλί, φρούτα κι' ἔπαιρναν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ξυλεία, δέρματα, πρόβατα καί βόδια.

Ἐβλεπε ὁ "Αλέξανδρος ν' ἀνοίγουν τὰ πανιά τους τὰ καράβια καί νά φεύγουν, νά χάνονται σὸν ἀσπρὴ θάλασσοπούλια σὸν ὀρίζοντα. Ἐμπαιναν στή θάλασσα, ἄλλα τραβοῦσαν νοτιοδυτικὰ πρὸς τ' ἀκρογιάλι τῆς Ἑλλάδας, ἄλλα νοτιοανατολικὰ, πρὸς τὴ Μικρὰν Ἀσίαν.

«Πότε θά ξεχειλίσῃ ἡ λίμνη τοῦτῃ πολεμικὰ καράβια, συλλογίζονταν, γεμάτα στρατὸ καί θά κινήσουμε πέρα κατὰ τὴν Ἀσίαν;».

Τελειώνει πιά ἡ ἀνοιξι ὅταν ἔφτασε ἕνα μεγάλο καράβι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Γοήγορα πήδησαν στή στεριά τρεῖς ἄντρες καί τραβήξαν αμείως, βιανικά, πρὸς τὸ παλάτι.

Ὁ Φίλιππος τοὺς περίμενε.

— Βασιλιά τῆς Μακεδονίας, τοῦ εἶπαν, μεγάλες μας σύμμαχε, μάς στέλ-

Ἐτρεχε, ἔτρεχε μέσα σά χωράφια.

— Καὶ θὰ τοὺς ἀνακρίνω καὶ ἐν
ἐκκλησίᾳ σου ἀρχιεπίσκοπε...

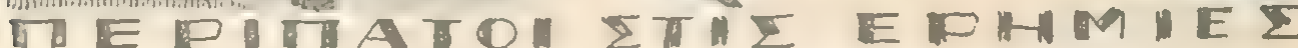
Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

είς ποιότητα αίου, κατά γενικήν
γλῶσσαν εἶναι καλῶτερος τῆς περι-
εχόμενης τῶν ἀποδοκιμαστικῶν ἀγ-
μάτων τῆς Πελοποννήσου ἀποτελε-
σάσης τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν
τῆς Ὄργανωσης.

Τὸ ἔργον ἐκτελεσθῆναι τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρὸς τοῦ Κυρίου καὶ ἡμετέρου, ὑπομνηστικῶς καὶ παρὰ τὴν μεγαλῦτα ἐνθάρρυνσιν διὰ τὸ μέλλον, πρὸς τὸ ἀμείψαν τῆς Ὁργανώσεως καὶ τοῦ τόπου.

On July 1, 1968, the U.S. Navy announced that it had received information from a confidential source that the Soviet Union was planning to launch a large-scale military operation in the Caribbean Sea. The operation was expected to involve the deployment of several Soviet submarines and surface ships, which would be operating in the waters off the coast of Central America. The U.S. Navy stated that the operation was believed to be aimed at disrupting the flow of arms and supplies to the Cuban government, which was supporting the revolutionary forces in Cuba.

(Ακολουθεῖ)

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΗΣ ΕΡΗΜΙΕΣ

Τῶν κατὰ ταῦτα παραγών ὁ Ἰησοῦς εἰσὶν ἀνθρώποις τεφθεῖς ἐκ γενεῆς. Καὶ ᾠροῦσαν αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμεῖς, ὅσως ἢ οἱ γόνεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυθῇ ἐκ γενεῆς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐτε αὐτοὶς ἡμεῖς οὐτε οἱ γόνεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα τυθῇ νερῶν θὰ ἱσῶν τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπὶ οὖν ἐργαζόμεθα τὰ ἱσῶν τοῦ πνεύματος καὶ ὡς ἡμεῖς ἐστὶν ἱσῶνται, νερὸν θὰ οὐδὲ ἐκ γενεῆς ἱσῶμεθα. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ εἴ, οὐκ εἴμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα ἐλὼν ἔπυσσε χαρὰν καὶ ἐποίησε πλῆλον ἐκ τοῦ πνεύματος, καὶ ἐπῆριξε τὸν πλῆλον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίκα εἰς τὴν κοιλίαν· βήτησαν τοῦ Σιλωὰν, δ' ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

Οἱ οὖν γέγοντες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτοὺς τὸ
πρότερον ἐπὶ τῆς οἰκῆς αὐτῶν οὐκ ὄντας
ἐστὶν ὁ καθαρὸς καὶ ἠρεστικός· Ἄλλοι ἔ-
λεγον ἐπὶ τοῖς ἔσθαι ἄλλοι δὲ ἐπὶ θύραις
αὐτῶν ἐστὶν· Ἐκίνοις ἄλλων ἐπὶ ἐγὼ εἶμι.
Ἐμῶν οὐκ αὐτῶς πᾶς ἀντιθέσθαι σου οἱ
ὄφθαλμοι· Ἀντιπρὸς ἐκίνοις καὶ ἑλάνθ
θυρωτοὺς ἀλυσμένους· Ἰπποὺς πρὸς τοῖς καὶ
ἐπεχρῆσθαι μετὰ τοὺς ὄφθαλμοις καὶ τῶν πο-
ταμῶν εἰς τὴν κοίτην θύρας τοῦ Σαλῶν καὶ
τοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐκ καὶ ἐκ τῶν ἀντιθέσθαι.
Γίγονι οὖν αὐτῶν· ποῦ ἐστὶν ἐκίνοις· Ἀλλὰ
οὐκ οἶδα.

ἄλλοις αὐτὸν πρὸς τοὺς θαρσαύτους, τὸν
 ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν
 ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέβλεψεν αὐτοὺς τοὺς
 ὀφθαλμοῦς. Πάλιν οὖν ῥημάτων σπύρον καὶ οἱ
 θαρσαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν, ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
 πηλὸν ἔθηκε μοι ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐν-
 ψάφημι, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν θα-
 ρσαίων τινες· ὁμοῦς ὁ ἀνερωμένος οὐκ ἴσσι
 παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅτι το σπένδοντες οὐ τιμᾶται.

[illegible]

Ὅλη βέβαια ἡ περικοπὴ τοῦ ἀπέναντι Εὐαγγελίου εἶναι διὰ τοὺς Χριστιανοὺς πολὺ διδακτικὴ, πρὸ παντὸς ὅμως ἡ φράσις τοῦ Θεανθρώπου: «Ἐμεῖς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν» μᾶς λέγει καθαρώτατα ποῖον σκοπὸν εἶχε νὰ ἐκτελέσῃ στὸν κόσμον ποὺ ἦρθε καὶ ποῖα ἔργα ἔπρεπε νὰ πραγματοποιήσῃ. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπαπείσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ἕως τῆς στιγμῆς ποὺ σταυρώθηκε στὸ Γολγοθᾶ ἐθεράπευε ἀσθενεῖς, ἔδινε τὸ φῶς στοὺς τυφλοὺς, ἐγιάτρυνε παραλύτους, νεκροὺς ἀνάστανε καὶ μαζί μ' ὅλα αὐτὰ ἐκήρυττε τὴν ἀλήθειαν, ἐλευθέρωνε τὰς ψυχὰς ἀπ' τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἀδιάκοπα ἔργο του εἶχε νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ποὺ ἐβασανίζοταν ἀπ' τοὺς πειρασμοὺς τοῦ Διαβόλου. Κι' ἔπειτα ὅμως ἀπ' τὸ μαρτυρικὸ τὸ θάνατον τὸ ἀξιωμαύμαστο ἔργο του συνεχίστηκε ἀπ' τοὺς μαθητὰς του καὶ ὡς τὰ σήμερα συνεχίζεται καὶ θὰ συνεχισθῇ σ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ἀπ' τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ.

Με τὸν σταυρικόν του θάνατον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐπροσφράγισε τὸ ἔργο του. Ἐπέφερε τὴ συμφιλίωσι τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸ Θεό. Προσέφερε τὸν ἑαυτὸ του θυσίᾳ γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ τὸ ἔργο του δι' ἐκδήλωσιν τὴν ἐξουσίαν τοῦ Διαβόλου. Τὸ κράτος τῆς ἁμαρτίας διαλύεται. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέγιστον αὐτὸ ἔργο πῶς ἐργάσθηκε; Εἰς τὸ ἔργο αὐτὸ τὸ κολοσσιαῖον ἀφωσιώθηκε μετὰ πίστι καὶ ἀφοσίωσιν ἀφάνταστον. Μέρα καὶ νύχτα, ὅσο ἦταν στὸν Κόσμον, τὸν ἀπασχολοῦσε ἡ φροντίδα τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Πολλὰ φορὲς λιπονοῦσε ἀκόμα καὶ νὰ φαγῇ καὶ γι' αὐτὸ ἀνέρωσεν κατὰ τὴν εἰπεῖν τοὺς μαθητὰς του ὅτι ἡ ψὶς γλυκεῖα τροφή σ' αὐτὸν ἦτο νὰ κἀνῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς του. "Ὅτι κ' ἂν ἔκανε, τὸ ἔκανε γιὰτὶ αἰσθανόταν μεγάλην ἀγάπην γιὰ τὸν ἄνθρωπον. Ὑπέβαλε τὸν ἑαυτὸ του σὲ κόπους καὶ στερήσεις ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης του ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς. Βλέποντας τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐξουσιάζωνται ἀπ' τὴν ἁμαρτίαν, τοὺς λυπῶντας καὶ προσπαθῶντας καὶ τέλος πέτυχε νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπ' τὸ βαρὺ τῆς φορτίου.

Πιὸ πάντα εἶπαμε ὅτι τὸ ἔργο τοῦ Θεανθρώπου συνεχίζεται καὶ θὰ συνεχίζεται γιὰ πάντα ἀπ' τὴν Ἐκκλησία του. Ἀλλὰ ἀφοῦ ἐκεῖνος τὸ εἶχε ἐκτελέσει, γιατί νὰ συνεχισθῇ; Τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ σώσῃ μονάχα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ζοῦσαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ἦταν ἔργο προσωρισμένο νὰ σώσῃ καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ ζοῦσαν κατόπιν καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἦταν ἔργο νὰ σώσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁποιασδήποτε ἐποχῆς. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἔργο αὐτὸ συνεχίζεται ἀπ' τὴν χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Σ' αὐτὴ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεάνθρωπος τὴ συνέχισι τοῦ ἔργου του. Σὲ κάθε ἐποχὴ ὁ ἀνθρώπος ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀκούῃ τὴ θεία διδασκαλία. Ὁ κόσμος γιὰ πάντα θάχῃ ἀνάγκη ἀπ' τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Πρέπει νὰ σωθοῦν ὅλοι· ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ζητήσουν μὲ εὐλικρίνεια καὶ πίστι τὴ σωτηρία τους. Τὸ Εὐαγγέλιον γιὰ πάντα θὰ εἶναι ὁ ὁδηγὸς μας. Διὼς αὐτὸ, θὰμποροῦσε ἀνθρώποι ποὺ βρίσκονται στὴν πλάνη καὶ τὴν ἀγνοία, μ' ὅλο ποὺ θάβηλαν νὰ σωθοῦν, νὰ μὴ μπορέσουν νὰ τὸ ἐπιτύχουν. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει προορισμὸ κάθε μέρα νὰ κάνῃ καὶ νέους Χριστιανούς, κάθε μέρα καὶ κάθε στιγμή νὰ φροντίζῃ γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ἐχει τὸν ὕψιστο προορισμὸ μιά μέρα νὰ στεγάσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Γι' αὐτὸν τὸ προορισμὸ ὁ ἐπουράνιος Θεὸς φωτίζει καὶ ἐτοιμάζει τὴν ψυχὴν κάθε ἀνθρώπου, καὶ προσκαλεῖ μὲ τὴν φωνὴν τοῦ Εὐαγγελίου ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεῦσουν. Ἀλλὰ καὶ ὅταν πιστεῦσουν πάλιν αὐτὸ δὲν θάβη. Πρέπει μ' ὅλη τους τὴν ψυχὴ νὰ φροντίζουν νὰ κάνουν ἔργα σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τότε μόνον θὰ σωθοῦν πραγματικά. Τότε μόνον θὰ γίνουν γνήσιοι χριστιανοί. Τότε μόνον θὰ·ναι ἄξιοι ν' ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθὰ ποὺ προσφέρει ἄφθονα ὁ Θεὸς στὰ πραγματικά παιδιά του.

Λοιπόν κι' ἡμεῖς ἔχοντες σὸ νόυ μας πάντα ποῖο προορισμό ἔχουμε
τοῦ Εὐαγγελίου μ' ὅλη τὴν ψυχὴ, καὶ μ' ὅλη μας τὴν καρδίᾳ ὡς δει-
χνῶμε τὴν εὐγνωμοσύνην μας σὸ σωτῆρα τῆς Ἀνθρωπότητος, γιὰ νὰ
ἀξιοθωοῦμε νὰ ζήσωμε κοντὰ τοῦ ἀπολαμβάνοντες τὴν χαρὰν καὶ τὴν
ἀγαλλίασιν τῆς ἐπουρανοῦ του βασιλείας.

1069

11.

(Συνέχεια)

Οι νέοι που έκαναν τὸ χρέος τους ἦσαν βέβαιοι πὼς θὰ προκόδανε μαζί του, κι' οἱ γέροι που εἶχαν ἀποστάσει πιά πολέμῳντας ἐπαιριναν γιὰ ἀνταμοιβὴ τῆς ὑπηρεσίας πού πρόσφεραν στὴν πατρίδα, χωράφια καρπερά στὴν Ἀσία γιὰ νὰ ζήσουν εἰρηνικά τις ὑπολοιπες μέρες τῆς ζωῆς τους.

Ἔτσι πολέμησε τὸν Σεῖφ Ἐδδωλάχ, τὸν φοβερό Ἑμίρη τοῦ Χαλεπιού, καὶ τοὺς Σαρακηνοὺς ἀρχόντους τῆς Ταρσοῦ καὶ τῆς Μοσοῦλης καὶ οἱ περιθήμες νίκες του ἐνάντια σ' ὅλους τοὺτους δὲν εἶχον ἀφορμὴ μονάχα τῇ στρατηγικῇ του μεγαλοφυΐᾳ μὰ καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν στρατιωτῶν του.

Στὴν οἰκογένεια τῶν Φωκάδων ἡ στρατιωτικὴ τέχνη ἦταν μιὰ παράδοσι πιά. Ὁ παππούς τοῦ Νικηφόρου, τὸν καιρὸ τοῦ Βασιλείου τοῦ Α', εἶχε λευτερώσει τὴν Ἰταλία καὶ τὴ Σικελία ἀπὸ τοὺς μαύρους κατακτητῆς. Ὁ πατέρας του ὁ Βάρδας Φωκάς ἦταν Μέγας Δομέστικος τῆς Ἀνατολῆς ἄλλοτε, στρατηγὸς ἐνδοξος κι' ἀγαπητὸς ἀπὸ τὸ λαό, ὁ θεῖος του Λέων πολέμησε τοὺς Βουλγάρους καὶ παρά λίγο μάλιστα νάνεβῃ στὸ θρόνο τοῦ Βυζαντίου... Ὅλη ἡ γενία κρατοῦσε στὸ αἷμα τῆς θαρρείς τῆς ἀρετῆς τοῦ καλοῦ στρατιώτη, σάν ἐνστιχτο.

Ἔνας ἄλλος θεῖος του, ὁ Μιχαὴλ Μαλέινος ἦταν ἀσκητής, ἅγιος ἄνθρωπος.

Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ πὼς ἀπὸ τοῦτον κληρονόμησε τὴ βαθεῖα θεοσέβεια ὁ Νικηφόρος· μὰ στὴν ἐποχὴ τούτῃ ὅλοι ἦσαν θεοφοβούμενοι ἢ τοῦλάχιστον ἔκαναν τοὺς θεοφοβούμενους.

Ἀπὸ τὰ δυτικά ὡς τὰ ἀνατολικά σύνορα τῆς αὐτοκρατορίας, ὅπου βρισκόταν ὁμορφο μέρος ξεμοναχέμενο, καλὸ γιὰ ν' ἀποτραβηχθῇ κανεὶς, νὰ ξεχάσῃ τὰ ἐγκόσμια καὶ ν' ἀφιερωθῇ στὸ θεό, ἔβλεπε νὰ ὑψώνεται κι' ἕνα κοινόβιο ἢ μάντρα ἢ σκήτη. Χιλιάδες τέτοια ἐπολιτεῖαι ἰσαγγέλων, ἢ «παράδεισοι τῶν καλλικάρπων δένδρων τῶν ἀρετῶν», ὅπως τὰ ἔλεγαν, μὲ διαφορετικούς ὁργανισμοὺς καὶ κανόνες πού προσαποθῶσαν νὰ συντονίσουν τὴ ζωὴ καὶ τις ἀπαιτήσεις τῆς σ' ἕνα ὁμοιοθεάρεστο... Μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τῆς αὐτοκρατορίας ἦσαν καλόγεροι ἀπὸ κάθε τάξη, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ καὶ ἀρχόντοι πλούσιοι, πού κρατοῦσαν ἀπὸ βασιλικές

γενιές, καὶ βασιλιάδες ἀκόμη. Μὰ κι' ὅσοι δὲν εἶχαν «περιβληθῇ τὸ σχῆμα», σάν νὰ εἶχαν κάποια τύψη, γι' αὐτὸ λογάριζαν πάντα νὰ ζήσουν τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς τους τραηγμένοι ἀπὸ τὸν κόσμο μὲ προσευχὲς καὶ νηστείες καὶ νὰ ἐξυλεωθοῦν ἔτσι γιὰ κάθε τοὺς ἀμάρτημα «ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον».

Στὴν ψυχολογία τῶν ἀνθρώπων σπουδαῖο ρόλο παίζει ὁ φόβος τοῦ θανάτου, μὰ οἱ Βυζαντινοὶ δὲν σκέφτονταν τόσο τὸ θάνατο, ὅσο τὸ τί θ' ἀκολουθοῦσε ὕστερα ἀπ' αὐτόν, τὴν Κόλαση ἢ τὸν Παράδεισο...

Ὡς τόσο ἡ τάση αὕτη στὸν καλογερισμὸ παρουσιαίξε πολλὰ κακά. Οἱ περισσότεροι, ἀπὸ παρεξήγηση βέβαια, περιώριζαν ὅλες τις ἔγνοιες καὶ τὴ δράση τους ἐγλωτιστικά γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ ἔδειχναν μιὰ τέτοια ἀδιαφορία γιὰ κάθε τι ἄλλο, πού ἡ αὐτοκρατορία γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀκεραιότητά της κατάφευγε σὲ μισοφόρους, καθὼς εἴπαμε καὶ πρὶν, καὶ μ' αὐτοὺς προσπαθοῦσε νὰ κρατήσῃ τις ἐχθρικές ἐπιδρομές. Ἐξ ἄλλου τὸ κύρος τῶν καλογέρων ἦταν μεγάλο ἐπάνω στὸ λαὸ καὶ πολλές φορές, ἀπὸ ἀγραμματωσύνη καὶ φανατισμὸ, γίνονταν κακοὶ σύμβουλοι του καὶ τὸν παρακινούσαν σὲ ἔργα, ὅχι βέβαια θεάρεστα. Μεγάλοι ἱεράρχες, ὅπως π.χ. ὁ Εὐστάθιος Θεσσαλονίκης, μ' ὅλο πού ἦταν θερμὸς ὁπαδὸς τοῦ μοναχικοῦ βίου, ἀνέφερε καὶ κατηγοροῦσε τέτοια ἀνάξια καμώματα.

Ἰδιαίτερα στὸ τέλος τοῦ δέκατου αἰῶνα, βλέπουμε σ' ὁλόκληρο τὸν Χριστιανικὸ κόσμο ἕνα παράξενο φαινόμενο πού μοιάζει μὲ ὑστερικὸ φόβο. Πολλοὶ πιστεύανε πὼς χίλια χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ θάρρη τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Σωστὴ θρησκοληψία λοιπὸν ἔπιασε προπάντων τὸ λαό. Στὸ κάθε τι ἔβλεπε θεϊκά σημάδια κι' ἄκουε πρόθυμα ἐκείνους πού τὰ ἐξηγοῦσαν τάχα, μὰ πού δὲν ἔκαναν τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ μεταχειρίζονται τὴν κατὰστασι τούτῃ κατὰ τὸ συμφέρο τους.

Ὁ Νικηφόρος Φωκάς μ' ὅλη τὴν ἐξυπνάδα του, τὴ βαθεῖα του κρίσι γιὰ τὰ πρόσωπα καὶ τις περιστάσεις, δὲν ἔμεινε ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς τῆς Συχνῆς ἀντάμωνης μὲ καλογέρους κι' ὁ πόθος του, πού ἔμεινε ὁμοῦς ὡς τὸ τέλος ἀνεκπλήρωτος, ἦταν νὰ χτίσῃ μοναστήρι καὶ ν'

ἀποτραβηχθῇ ἐκεῖ γιὰ νὰ ζήσῃ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του... Πολλὲς φορές σὲ στιγμές κρίσιμες εἶχε ἀποφασίσει νὰ τὰ παρατήσῃ ὅλα λυτὰ δεμένα, ἀξιώματα καὶ δόξες ἐγκόσμιες. Μὲ πολὺ κόπο ὁ ἀδερφός του ὁ Λέων κατάφερε τότε νὰ τὸν συγκαρτῇ.

«Τὸ χρέος ἐμᾶς τῶν στρατιωτικῶν εἶναι βαρύτερο, τοῦ ἔλεγε, καὶ ἡ ὑπηρεσία πού προσφέρουμε στὸν Χριστιανισμό δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ λογαριαστῇ μεθαῦριο πρὸς θελὸς μας. Ὁ Θεὸς σὲ προίκισε μὲ στρατιωτικὴ ἀξία, μὲ ἀνδρεία καὶ γνώση γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃς τὸ ποίμνιό τοῦ ἀπὸ τὸ δαίμονα τοῦ κακοῦ καὶ δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ παρατήσῃς τὴ θέσι σου. Θυμᾶσαι, τίς παρτέλλῃ τὰν ταῦτων καὶ πὼς τιμώρησε ὁ κύριος τὸ δοῦλο πού ἀπὸ ἐγώιστικὸ ὑπόλογισμὸ ἔκρυψε ὅσα χρήματα τοῦ ἐμπιστεύτηκε βαθεῖα στὴ γῆ;».

Ἄν τὰ λόγια τούτα δὲν ἔπιασαν τόπο, ὁ Λέων κατάφευγε τότε σ' ἄλλο μέσο πρὸς συντελεστικό. Τοῦ ἔφερε τὸν Ἀθανάσιο τὸν Ἀθωνίτη, ἕναν ἄγιο ἄνθρωπο, πού περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον σεβότανε καὶ ἄκουε ὁ Νικηφόρος. Μὲ τοῦτον εἶχε γνωρισθῇ ὅταν ἀκόμα ἦσαν παιδιὰ σὲ κάποιο μοναστήρι στὸν Ὀλυμπο τῆς Βιθυνίας, ὅπου ἡγουόμενος ἦταν ὁ Μιχαὴλ Μαλέιος.

Μέσα στὸ ἥσυχο κεῖνο περιβάλλον, στὴ γαλήνῃ τοῦ τοπίου καὶ κάτω ἀπὸ τις ὁδηγίες καὶ τις συμβουλὲς τῶν ἀγίων πατέρων, τὰ δυὸ παιδιὰ μεγάλωσαν μ' ἕνα πόθο: ν' ἀφιερῶσουν γιὰ πάντα τὸν ἑαυτὸ τους στὸν Κύριο καὶ νὰ ζήσουν μιὰ ζωὴ ἡσυχη, μακριὰ ἀπὸ τὸν θόρυβο τοῦ κόσμου καὶ τοὺς πειρασμοὺς του. Ὡνευρευνόταν ἀκόμα ν' ἀναμορφώσουν τὴν κοινοβιακὴ ζωὴ μὲ κανονισμοὺς αὐστηροὺς κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Μιχαὴλ Μαλέινου, πού ἦταν «ἀνὴρ ἱερὸς καὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἀκριβέστατος διδάσκαλος» καὶ νὰ χτίσουν ἕνα μεγάλο μοναστήρι κι' αὐτοί, πού νὰ σταθῇ τὸ πρότυπο καὶ ὁ φωτεινὸς ὁδηγὸς γιὰ ὅλους τοὺς μοναχοὺς τῆς Χριστιανowości.

Ἡ μοῖρα ὁμοῦς τοὺς χώρισε. Ὁ Βάρδας Φωκάς, ὁ πατέρας τοῦ Νικηφόρου, τράβηξε κοντά του τὸ γιὸ τοῦ καὶ τὸν ἀνάγκασε ν' ἀκολουθήσῃ τὸ στρατιωτικὸ στάδιο. Ἔτσι μονάχα ὁ Ἀθανάσιος πῆρε τὸ χρίσμα. Ὡς τόσο οἱ δυὸ νέοι ἐξακολούθησαν νὰ εἶναι φίλοι, ν' ἀλληλογραφοῦν καὶ ὅταν δίδονταν εὐκαιρία νὰ σμίγουν ἢ ν' ἀναθυμοῦνται τὴν ὑπόσχηση πού εἶχαν δώσει συναμεταξύ τους... Καὶ τώρα ἀκόμη, πού ἦταν μεστωμένοι ἄντρες καὶ στὴν κορφὴ τῆς δράσης τους, τώρα πού ὁ ἕνας ἦταν δομέστικος καὶ μάγιστρος τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὁ ἄλλος φημισμένος ἀσκητὴς γιὰ τὴν ἀγιότητά του, μ' ὅλο πού βρίσκονταν σὲ τόσο διαφορετικοὺς δρόμους, δὲν ἔπαψαν νὰ πιστεύουν στὸ παιδικὸ τους ὄνειρο... Νὰ χτίσουν τὸ μοναστήρι... Αὐτὸ θὰ ἦτο τὸ μέσο πού θὰ ἔβγαινε πάλι τὴ ζωὴ τους κάτω ἀπὸ τὸν ἴδιο σκοτὶό.

Ὁ Ἀθανάσιος μάλιστα εἶχε βρῇ καὶ τὸν τόπο πού τ' ὄνειρό τους τοῦτο θὰ παίρνε σάρκα καὶ ὀστέα... Ὁ Ἀθωνας. Ἡ στενὴ χερσόνησο, πού μπαίνει βαθεῖα στὴ θάλασσα καὶ προσπα-

θεί, θαρρείς, ν' αποχωριστή δλότελα από την επίλοιπη στεριά και νά ξεαγιστή μέσα στους άσπρους άφρους που την περιβρέχουν... Τά ίσκιερά σιδεντρα περιγιάλια... πέρα ό άιοι-χτός όρίζοντας που άφήνει τό μάτι λεύτερο νά όνειρπολήσει και νά χαρή την άπεραντούνη... και κυρίαρχη, πάνω άπ' όλα τούτα, ή σκοτεινή επιβλητική κορφή του βουνού, σκεπασμένη όλο τό χρόνο σχεδόν από σύννεφα. Θαρρείς πώς κεί πάνω τό ασήγητό πρόσωπο του Κυρίου του ούρα-νού επιβλέπει τη γη και «ποιεί αὐτήν τρέμειν». Τό μέρος τούτο τό γύρισε δλόκληρο μέ τά πόδια ό 'Αθανάσιος, βυθίστηκε μέσα στό δάση, πού θροῦν άκόμα και στήν καρδιά του καλοκαιριού από δροσόπνοες αύρες, άνέθηκε στό ξέφωτο, σκαρφάωσε χέ-ρια-πόδια στις βουνοπλαγιές και στους γκρεμούς, σάν άγρίμι πού γυρεύει νά βρή τόπο νά κάνει τη μονιά του, κι' ένα άπομεσήμερο λαχνασμένος, ξέ-πνοος, έπесе και κοιμήθηκε κοντά σέ μία πηγή. Είδε τότε όνειρο...

Σά νάτανε λέει κάποιος άλλος και έστεκε εκεί στό ίδιο μέρος κι' έβλεπε τόν έαυτό του νά κοιμάται ξαπλωμέ-νο... Καί σάν νάερε πώς κάτι θά γίνη, πού δέ χωρεί στό μυαλό του άν-θρώπου, ένα θαύμα λόγου χάρη, και πώς δλόκληρη ή φύση γύρω τό περι-μενε τούτο τό θαύμα κι' έτσι τά φύλ-λα έστεκαν άκίνητα και τό νερό ά-κόμα σταμάτησε τό μουρμούρισμα του και δέν άκουε λάλημα πουλιού κοντά ή άπόμακρα. Ξαφνικά μέσα στη γαλήνη έλαμψε κάτι άπό τό ίσκιερά δέντρα ένα φως. "Ενας άγγε-λος μέ λευκή περιβολή και μ' ένα θυ-μιατήρι στό χέρι πού σκορπούσε ό-λοϋθε θεική ευωδία άνέβαινε μέ σκυ-φότό τό κεφάλι, σάν νά μετρούσε θαρ-ρείς τά βήματά του... Πλησίασε στόν κοιμισμένο, τόν ακούνηξε έλαφρά μέ τό πόδι και σάν είδε πώς δέν ξυπνού-σε άρχισε νά βαδίξει δλόγυρα μέ τόν ίδιο τρόπο ή σάν ν' άκούουόυσε ση-μαδεμένα χνάρια κάτω στό χωμα πού μονάχα αυτός έβλεπε. "Εκαμε τό γύρο σέ μία δλόκληρη περιοχή τρεις φορές θυμιατίζοντας κι' ύστερα σκυφτός, σι-ωπηλός πάντα, τράβηξε από τόν ίδιο δρόμο πού ήρθε και χάθηκε κάτω από τά δέντρα.

Ό 'Αθανάσιος ξύπνησε μέ μία τέ-τοια λαχτάρα πού ή καρδιά του χτυ-πούσε σάν του πουλιού... "Ήταν ό-νειρο τάχα; Στόν άέρα ένοιωθε άκό-μα τη μυρουδιά από τό θυμίαμα. Ό-λοφάνερο πώς έδω κατά τη βουλή του Κυρίου έπρεπε νά χτίση τό μονα-στήρι.

"Επесе γονατιστός κάτω στό χωμα και προσευχήθηκε μέ τόσο κατάλυξη, τόσο άποληρομόνησε τόν έαυτό του και τόν κόσμο τούτο και τις ώρες πού περνούσαν πού, σάν σηκώθηκε νά φύ-γη, έλαμπαν τ' άστέρια ψηλά στόν ού-ρανό...

Τήν άλλη μέρα έγραψε γράμμα στό Νικηφόρο. Του ιστορούσε καταλεπτός τό τί έτρεξε και του ζητούσε χρήμα-τα, σύμφωνα μέ την ύπόσχεση πού του είχε δώσει.

(Ακολουθεί)

Μαντώ

ΤΟ ΗΡΩΙΚΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΜΑΝΤΩΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Ή Μύκονος είναι κι' αυτή έν' από τά πιό άνεμοδαρμένα νησιά των Κυ-κλάδων. "Όλ' οι άέρηδες πού χτυποῦν την Τήνο, κι' όλ' οι βοριάδες πού κα-τεβαίνουν από τό δρος του Σικιριά, ξεμπουκάρουν μέσ' από τό στενό κα-νάλι πού χωρίζει τά δυό νησιά, άπά-νω στη Μύκονο. Γι' αυτό και ή βάλα-σά της είναι πάντα γεμάτη κύματα αλλά και γεμάτη θαυμάσιες σκούρες άποχρώσεις, τόσο σκούρες, μπλέ, πρά-σινες, μώδ, πού πολλές φορές λές και άγγίζουν τό μελανί χρώμα. Μέσα σέ τέτοιο δυνατό σκούρο φόντο τά κά-τασπρα της σπιτία κόθουν τόσο από-τομα την έκτυφλωτική λευκότητά τους, ώστε νά νομίζει κανείς πώς έχει μπρός του μία χιονισμένη πολιτεία, πού μοιάζει μέ κάτι τό φανταστικό, τό άπίθανο. Ή όμοιομορφία των σπι-τιών πού έδω κράτησαν απόφο τό ρυθμό της κυκλαδικής αρχιτεκτονι-κής, οι χαμηλές εκκλησοῦλες, 360 τόν άριθμό, μέ παλαιότατες εικόνες και όλοσκόλιατα βυζαντινά τέμπλα, τά στενά κάτασπρα δρομάκια μέ τις ά-σθεσιωμένες σκάλες, οι άιεμόμυλοι, πού όλημερίς στριφογυρίζουν τ' άσπρα τους πανιά, οι σκαλιστοί περιστεριώ-νες έδω λιγώτεροι από την Τήνο, τά ξερά κι' έδω δλόγυρα βουιά, δίνουν ένα καθαρό προσωπικό χαρακτήρα στό ωραίο αυτό νησάκι πού μοιάζει μέ νησί μακρινό παραμυθιού.

Μόλις πατήσουμε την προκυαία του ήμιστρόγγυλου λιμανιού της και προ-χωρήσουμε λίγα βήματα πέφτει τό μάτι μας σέ μία ψηλή μαρμάρινη στή-λη πού βαστάει μία ωραία και περή-φανη γυναικεία προτομή. Είναι ή προ-τομή της μεγάλης ήρωίδος του Είκο-σίενα, της Μαντώς Μαυρογένους. Ή έξαιρετικής όμορφιάς αυτή κόρη, πού ή καταγωγή της κρατούσε από μεγά-λους άρχοντες και τιτλούχους της Μολδοβλαχίας, "Ελληνες και μάλιστα Κυκλαδίτες την καταγωγή, έβγήκε

στόν άγώνα του Είκοσίενα κι' έλαβε ένεργό μέρος σέ φοδερές μάχες. "Ι-σως σέ καμιά άλλη περίστασι μάς δοθή εύκαιρία νά περιγράψουμε έκτε-νέστερα τη ζωή της και τη δράσι της. "Αλλά έδώ, μία και βρισκόμαστε στη Μύκονο, θά ιστορήσουμε μέσ' από γε-νικές γραμμές τό πώς αυτή ή μεγάλη ήρωίδα έώωσε τό νησάκι αυτό άπ' την καταστροφή.

"Όταν εξέσπασε ή "Ελληνική "Επα-νάστασι, τά νησιά έσηκώθηκαν άμέ-σως και βγήκανε στόν άγώνα, κυρίως οι Σπεσιώτες, οι "Υδραίοι και Ψαρια-νοί. Κανάρηδες, Τομπάζηδες, Μιαού-ληδες, Μπουμπουλίνα κι' άλλοι θαλασ-σομάχοι άτρόμητοι μέ την ψυχή γεμά-τη θάρρος και πίστι στόν ιερό άγώνα. Τη Μύκονο, πού ήταν έν' από τά ναυ-τικώτερα νησιά, την ξεσηκώνει ή Μαν-τώ Μαυρογένους. "Αρματώνει πολλά καράδια μέ παλληκάρια και μέ δικά της χρήματα και τά στέλνει νά έιω-θούν μέ τούς άλλους νησιώτες στό πέ-λαγος. Μιά νύχτα του "Οκτωβρίου 1822 έφάνηκαν τουρκικά καράδια ά-νάμεσα στήν Τήνο και στη Μύκονο και μία άλγερινή γαλέρα βάζει πλήρη πρός τη Μύκονο. Ή Μαντώ προσβλέπει ότι οι έχθροί έρχονται μέ πρόθεση έ-πιθετική. Δέ χάνει όμως την ψυχραι-μία της. Προσκαλεί άμέσως όσα παλ-ληκάρια είχανε άπουείνει στό νησί, τ' άρματώνει και περιμένει τη στιγμή. "Όλοι κρέμονται από τά χείλη της, από τό βλέμμα της, άπ' την παλληκα-ριά της. Οι Τουρκοαραπάδες πλησιά-ζουν στη στεριά κι' έν' έτοιμοι νά δρ-μήσουν άπάνω στους "Ελληνες. Ή Μαντώ τότε μέ τούς Μυκονιάτες άνοι-γει άκράτητο ντουφέκι κατ' άπάνω τους. Βλέπει τόν πόλεμο σάν παιχνίδι ή άτρόμητη ψυχή της, γι' αυτό και τραγουδάει πολεμώντας όπως κι' ό-λοι μαζί της. Καί τόσο οι "Αφρικανοί λυσσοῦνε άπ' τό θυμό τους και πέ-φτουν άκράτητοι στους "Ελληνες ούρ-λιάζοντας «θάνατος στους Γκιαούρ». Ή Μαντώ μέ ύψωμένο τό σπαθί ρί-νεται άνάμεσά τους, άψηφώντας τό έκτετό. Μέ τη φωνή της, μέ την άν-δρεία της δίνει θάρρος στους νέους, πού τη βλέπουν μπρός τους σάν πολε-μικό "Αρχάγγελο.

Τ' άφρικανικά κεφάλια πέφτουν έκτετόν και γεμίζουν τούς βοάγους της. "Εκείνη όμως μέ τό σπαθί της κρούς και ου πληγωμένους, έν' έτοι- γυρά της είναι σκορπισμένα τά έχθρι-κά πυρομαχικά. Τότε ή Μαντώ, ύψώ-νοντας την "Ελληνική σημαία, φωνάζει θριαμβευτικά: «Νίκη στόν Σταυρόν...» και δόξα στους γενναίους... μαζί της άπαντούν: «Δό-ξα στήν αρχηγό μας, δόξα στήν Μαντώ Μαυρογένους».

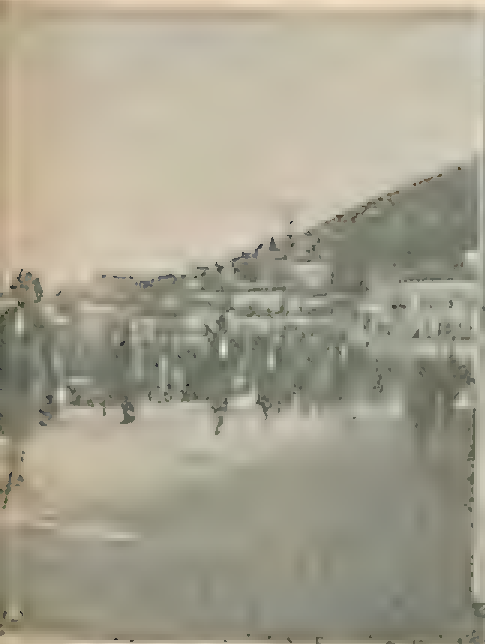
(Συνέχεια εις την σελίδα 1088)

Η Μαντώ Μαυρογένους

1) Σχηματισμός
 Άρτης. 2) Πα-
 λαγγιτισσών Γυ-
 μα Ε. Ο. Ν. Θη-
 πής Ρεθύμνης.
 Ε. Ο. Ν. Θηλέ-
 ρινθίας. 5) Ο-
 και Σκαπανεί-
 τος Άχαΐας, ο-
 είς δεινροφύτι-
 πανείς και Σκα-
 λοκερίζης. 7)
 Ε. Ο. Ν. Θηλέ-
 8) Φαλαγγίτι-
 πάνισσαι Ε. Ο.
 Άργοστολίου. 9)
 νάτα της Ε. Ο.
 10) Τμήμα Ε. Ο.

3) Τμήμα
 4) Τμήμα
 5) Τμήμα
 6) Σκα

Η ΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΓΑΡΕΙΟΥ

Ἡ τέχνη τῆς ὑφαντικῆς εἶναι ἀρχαιοτάτη, διότι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι κατ' ἀρχάς ἐσκεπάσθησαν με φύλλα δένδρων καὶ κατόπιν με δέρματα ζώων, διὰ τὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὰς καιρικὰς μεταβολάς, πολὺ γρήγορα ἐσκέφθησαν νὰ ἐπινοήσουν πρακτικώτερον εἶδος ἱματισμοῦ. Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐφημίζοντο ἤδη διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τελειότητα τῶν ὑφασμάτων των, δειγμάτων τῶν ὁποίων ἐσώθησαν εἰς τὰ περιτυλίγματα τῶν μουμιῶν. Εἰς ἓνα τοιοῦτο ὕφασμα, ἡλικίας τριῶν ἢ καὶ περισσοτέρων χιλιάδων ἐτῶν, ἐμετρήθησαν 90 κλωσταὶ στήμονος, εἰς ἓνα τετραγωνικὸν δάκτυλον. Πρόκειται δηλ. περὶ λεπτότατου ὑφάσματος. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ὅπως ἔκομιναν διὰ τὸ κάθε τι, ἐτελειοποίησαν εἰς μεγάλον βαθμὸν καὶ τὴν ὑφαντικὴν, ἡ ὁποία ἦτο ὄχι μόνον ἐμπορικὴ βιομηχανία, ἀλλ' ἦτο πρὸ πάντων ἡ κυριώτερα ἀπασχόλησις τῆς οἰκοδεσποίνης. Εἰς ὅλα τὰ σπίτια ἦτο σπημένος ὁ ἐργαλειός, ἡ δὲ ἐργασία ἐξετελεῖτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὰς δούλας, ἀλλ' ἡ οἰκοδεσποινα ἦτο ἐκεῖνη ἡ ὁποία τὰς ἐδίδασκε, διηύθυνε τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς ἐνεψύχωνε μετὰ παραδείγματός της, διότι ὕφαινε καὶ ἡ ἰδία. Ὅλοι γνωρίζομεν τὴν θαυμασίαν εἰκόνα τῆς Πηνελόπης πού μᾶς δίδει ὁ Ὅμηρος, ἡ ὁποία ὕφαινε τὸν ἱστὸν τῆς τῆν ἡμέραν καὶ τὸν ἐξῴφαινε τὴν νύκτα. Ὅπως δὲ οἱ Ἕλληνες συνέδεον κάθε πράξιν τοῦ βίου των μετὰ τοῦ θεῖου, ἔτσι εἶχον καὶ διὰ τὴν γυναικεῖαν χειροτεχνίαν, καὶ ἰδίως τὴν ὑφαντικὴν, προστάτιδα τὴν θεάν Ἀθηνᾶν, τὴν Ἀθηνᾶν Ἐργάνην. Ἐργα Ἀθηναίαν ὀνομάζει ὁ Ὅμηρος τὴν ὑφαντικὴν καὶ τὰ σχετικὰ της. Αἱ δὲ Ἑλληνίδες, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐξαιρετικὴν ἐπιτηδεύματα εἰς τὴν τέχνην τοῦ ἐργαλείου, ἀνεγνώριζον τὴν Ἀθηνᾶν ὡς τελείαν καὶ ἀσύγκριτον ὑφαντρίαν, ἡ ὁποία εἶχεν ὕφαινε τὰ λαμπρά φορέματα τῶν θεῶν. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ φαντασία ἐπλεξεν εὐθὺς ἓνα σχετικὸν μῦθον. Διηγοῦντο ὅτι εἰς τὴν Λυδίαν ὑπῆρχε νεαρὰ παρθένος, ἡ Ἀράχνη, πού διεκρίνετο μεταξὺ ὅλων διὰ τὴν τέχνην μετὰ τὴν ὁποίαν ὕφαινε καὶ ἐκεντούσε θαυμάσια ὕφασματα. Ἡ ὑπεροχὴ αὐτῆς τὴν ἔκαμε — ὅπως συμβαίνει συνήθως — νὰ τὸ πάρη πολὺ ἐπάνω της καὶ νὰ θελήσῃ νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὴν θεάν. Ὑφανε λοιπὸν ὠραιότατον ὕφασμα, εἰς τὸ ὁποῖον παριστάνοντο οἱ ἔρωτες τῶν ἀθανάτων. Προκλήσεις ὅμως πρὸς τοὺς θεοὺς δὲν εἶχον ποτὲ καλὸν τέλος. Ὅπως ὁ δυστυχὴς ὁ Μαρσύας, πού ἠθέλησε νὰ παρῶν ἑἰς τὴν τέχνην τοῦ αὐλοῦ μετὰ τὸν Ἀπόλλωνα, ἔτσι καὶ ἡ Ἀράχνη σκληρὰ ἐτιμωρήθη ἀπὸ τὴν Ἀθηνᾶν. Τὴν μετεμόρφωσεν ἡ θεὰ εἰς τὸ γνυστὸν ἔντομον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐξηκολούθησε τὴν τέχνην τῆς Ἀράχνης καὶ μᾶς καταπλήσσει πάντοτε μετὰ τὴν ἀε-

πρόστα καὶ καλὴν κόπην τὴν ἰδίαν.

Οἱ Ἕλληνες ἔτσι ἐπὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ὀργανισμὸν τὴν τέχνην τῆς ὑφαντικῆς ἐσκεύαζον πολὺ τιμὰ χρυσοῦσαντα ὕφασματα λεπτότατα, ἀραχνιοῦσαντα, ἀπ' ἐκεῖνα πού, καθὼς λέγει τὸ παραμῦθον, ἐχωροῦσαν μέσα εἰς ἓνα καρύδι ἢ ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὴν ὀπὴν μιᾶς βελόνης.

Ἐγνώριζαν δὲ νὰ χωρίζουν τὸ στήμονι εἰς δύο, τρία ἢ καὶ περισσότερα μέρη καὶ νὰ κατασκευάζουν διμιτον, τρίμιτον ἢ καὶ πολὺμιτον ὕφασμα.

Ὁ ἔρως ὁ ὁμοῦ ἐπὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ὀργανισμὸν τὴν τέχνην τῆς ὑφαντικῆς ἐσκεύαζον πολὺ τιμὰ χρυσοῦσαντα ὕφασματα λεπτότατα, ἀραχνιοῦσαντα, ἀπ' ἐκεῖνα πού, καθὼς λέγει τὸ παραμῦθον, ἐχωροῦσαν μέσα εἰς ἓνα καρύδι ἢ ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὴν ὀπὴν μιᾶς βελόνης.

Καὶ τότε, ὅπως εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, ὕφαινον αἱ βυζαντιναὶ ἀρχόντισσαι μετὰ τῶν ὑπηρετριῶν των. Ὑπῆρχε δὲ εἰς τὰς Πάτρας μία πλουσιωτάτη χήρα, ἡ περίφημος Δανηλὶς, ἡ τις διηθύνειν ὀλόκληρα ἐργοστάσια ὑφαντικῆς. Ἡ πατρὶνὴ ἀρχόντισσα ἔζησε περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐνάτου αἰῶνος καὶ τὸ ὄνομά της μᾶς διεσώθη, διότι εἶχε συνδεθῇ μετὰ τὸν Βασίλειον τὸν πρῶτον, ὅταν αὐτός, ἄσχημος ἀκόμη ἱπποκόμος ἐνὸς βυζαντινοῦ ἀρχόντου, ἦλθεν ὡς ἀκόλουθος αὐτοῦ εἰς τὰς Πάτρας, καὶ ἐκεῖ ἐγνωρίσθη μετὰ τὴν Δανηλίδαν. Συνέπεισε δὲ νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ μείνῃ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας νοσηλευόμενος μετὰ στοργῆς ὑπὸ τῆς πλουσίας χήρας.

Ὅταν ἐγένε αὐτοκράτωρ δὲν ἐλησμόνησεν ὁ Βασίλειος τὴν παλαιάν φίλην του καὶ τὴν προσεκάλεσεν εἰς τὸ Βυζάντιον. Εἶναι ἀφάνταστος ἡ πολυτέλεια τῆς πομπῆς μετὰ τὴν ὁποίαν ἐξεκίνησεν ἡ Δανηλὶς διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἀμυθήτου ἀξίας καὶ ἀναρίθμητα ἦσαν τὰ ὕφασματα καὶ ὁποῖα προσέφερε μαζί μετὰ πολλὰ ἄλλα δῶρα

πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ὑπεδέχθη μεγαλοπρεπῶς καὶ τῆς ἀπένευμε τὸν τίτλον τῆς Βασιλομήτορος ὡς ὑψίστην τιμὴν.

Οἱ χωρικοὶ μας σήμερον ὀργάνουν τὴν γῆν μετὰ τὸν ἄροτρον τοῦ Ἡαιόδου καὶ αἱ χωρικαὶ μας γνέθουν καὶ ὕφαινον μετὰ τὴν πατροπαράδοτον ἡλακάτην καὶ τὸν ἐργαλειὸν τῶν προγόνων μας. Εὐτυχῶς τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη πολλὰ κυρία καὶ δεσποινίδες καταγίνονται μετὰ τὸν ἐργαλειὸν, ἀπὸ πέρσαι ἔξ, χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῆς Προέδρου τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων, ἡ ὁποία θὰ ἤθελε ν' ἀναστήσῃ ὅλας τὰς ἀρχαίας παραδόσεις, ἔχουν στηθῇ εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων τρεῖς ἐργαλείοι καὶ φέρουν μάλιστα τὰ ὄνόματα περιφημῶν ὑφαντριῶν. Ὁ ἕως ὀνομάζεται Ἀράχνη, ὁ ἄλλος Ἐργάνη καὶ ὁ τρίτος Εὐα. Εἰς τοὺς ἐργαλειοὺς αὐτοὺς πολλὰ κυρία καὶ δεσποινίδες διδάσκονται καθημερινῶς τὴν τέχνην τοῦ ὕφαινε. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐργαλείου μας θὰ ἴδῃτε ἀκόμη διάφορα περίεργα ἀντικείμενα, πού εἰναι ὅλα σχετικὰ μετὰ τὴν ὑφαντικὴν. Διότι μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ στιγμή τοῦ ἐργαλείου προηγούμεναι διάφοροι ἄλλαι ἐργασίαι. Ἄν θέλετε νὰ τὰ εἰποῦμεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, πρέπει νὰ παρακολουθήσωμεν τὸ μαλλὶ ἢ βαμβάκι ἀπὸ τὴν στιγμὴν πού τυλίγεται εἰς τὴν ἡλακάτην, τὴν ἐρόκαν.

Ὅταν ἐτοιμασθῇ πλέον μετὰ τὴν ῥόκαν ἡ κλωστή τοποθετεῖται εἰς τὴν αἰθερίαν ἀνέμην διὰ τὸ καλὰ μίσημα. Γρήγορα γρήγορα γυρίζει ἡ ἀνέμη καὶ τυλίγεται ἡ κλωστή στὰ μασσοῦρια, μικρὰ κομμάτια καλαμποῦ ἢ καὶ κυλινδρικοὺς χαρτονιοῦς, τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται εἰς τὸν καλαμοστῆτην. Πρέπει δὲ μετὰ προσοχὴν νὰ γεμισθοῦν τὰ μασσοῦρια, νὰ μὴ γίνωμεν ἀσφαιρὰ, νὰ μὴ πηγαίῃ πολλὴ κλωστή εἰς τὰς δύο ἄκρας κλπ. Καὶ τότε γίνεται ἡ δυσκολώτερα ἐργασία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται πολὺ ἡ ἐπιτυχία τῆς ὑφάσεως, τὸ διάσιμο. Ἀπλώνεται δηλ. ἡ κλωστή εἰς τὴν διάστραν καὶ σταυρῶνται.

Μετὰ τὸ διάσιμο γίνεται τὸ τυλίγμα εἰς τὸ ἀντί τοῦ ἐργαλείου, καὶ ἔπειτα τὸ μίτωμα, δηλ. τὸ πέρασμα κάθε κλωστῆς ἀπὸ ἓνα μίτρη καὶ κατόπιν ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ κτεῖος, καὶ τέλος τὸ στερέωμα ὅλων αὐτῶν τῶν κλωστῶν εἰς τὸ ἀντιθετὸν ἄκρον τοῦ ἐργαλείου, εἰς τὸ ἐμπρόσθιον ἀντί.

Καὶ τώρα ἐτοιμάζεται ἡ σάϊτα. Τοποθετεῖται τὸ μασσοῦρι ἐντὸς τῆς κερκίδος καὶ ὅλα πλέον εἶναι ἐτοιμα δ' ἀνὰ καθήσῃ ἡ ὕφαντριά καὶ ν' ἀρχίσῃ

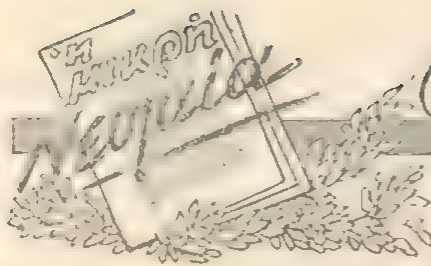
Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἐργαλείου, ἂν δὲν καθῇ ὁ ἴδιος εἰς τὸ σκαμνὶ καὶ ἂν δὲν πιάσῃ μετὰ τὸ χεῖρ τοῦ τῆν σάϊταν,

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 1088)

1078

1079

Ο ΚΗΨΟΣ

ΕΝΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

Στόν Τομέα χθές είχαμε μάθημα 'Εθνικής άγωγής. 'Ο Τομεάρχης πού τόν αγαπούμε όλοι οί Σκαπανείς, γιατί είναι βέβαια αúστηρós στις όρες τής ύπηρεσίας και τών άσκήσεων, μά στις διδασκαλίες είναι τόσο ευχάριστος, πού τόν ακούμε όλοι με χαρά, μάς μίλησε γιά τόν 'Αρχηγό. Τι ώραία πού τά είπει Μάς είπε γιά τήν καλωσύνη του, γιά τήν απλότητά του, γιά τήν αγάπη του πρós όλους έμάς, γιά τό ένδιαφέρον του σέ ό,τι άφορά τήν υγεία μας, τήν πρόδό μας και στό σχολείο, όσοι είμαστε μαθηταί, και στις εργασίες μας, όσοι δουλεύουμε. Μάς είπε ακόμη πόσο κοπιάζει με τις μεγάλες φροντίδες πού έχει νά διευθύνη τό Κράτος όλόκληρο: τό Στρατό, τό Ναυτικό μας, τήν 'Αεροπορία μας, νά στέκη σάν πατέρας πάνω άπ' όλον τόν Λαό, τούς γεωργούς, τούς τεχνίτας, τούς έμπόρους, νά μαθαίνει τις άνάγκες πού έχουν και νά τούς βοηθή νά προοδεύουν. 'Όλη τήν ήμέρα και τήν περισσότερη νύχτα τήν περνά νά εργάζεται ακούραστα. Και με όλο τό φορτίο αυτό τής εργασίας ό καλός 'Αρχηγός μας βρίσκει άρκετό χρόνο νά παρακολουθή σέ όλη τήν 'Ελλάδα τήν 'Εθνικήν μας 'Οργάνωση: τούς Φαλαγγίτες και Φαλαγγίτισσες, τούς Σκαπανείς και τις Σκαπάνισσες, και νά μαθαίνει κάθε μέρα αν γινώμαστε καλύτεροι, αν είμαστε πειθαρχικοί στους άνωτέρους μας, αν παρακολουθούμε τακτικά τις άσκήσεις, τις εκδρομές, τά παιχνίδια... Και έτελείωσε τή διδασκαλία του ό Τομεάρχης μας με αυτά τά λόγια:

«Αυτόν τόν καλό πατέρα πρέπει όλοι νά τόν έχουμε διαρκώς παράδειγμα και νά τόν μιμούμεθα στην εργατικότητα, στην καλωσύνη, στην απλότητα, στην αγάπη του πρós τήν 'Ελλάδα, γιά τήν όποία εργάζεται νύχτα και μέρα. Και 'Ελλάδα είμαστε όλοι έμείς...».

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

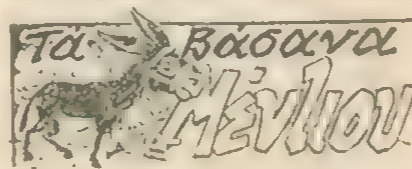
Χθές τό βράδυ, καθώς ήμουν πλαγιασμένος στό κρεβάτι μου, μου έκαμε τήν επίσκεψη κάποιος άγνωστος. Καί, πρέπει νά τό πώ, έφέροθηκε με πολλή άνέχεια, γιατί έμπήκε χωρίς νά χτυπήσει τήν πόρτα και νά ζητήσει τήν άδεια. 'Απλώς έσφύριξε από τήν κλειδαρότρυπα. 'Επειδή συνηθίζω νά κοιμάμαι δίχως φώς, και τό δωμάτιο ήτανε σκοτεινό, ό κύριος αυτός φαίνεται πώς έσκόntonται στό τραπέζι μου και μου άναποδούρισε όλα τά χαρτιά πού ήταν έπάνω. 'Υστερα με πλησίασε στό κρεβάτι μου τόσο πολύ, πού ένιωσα τήν άναπνοή του στό πρόσωπό μου και ήτανε τόσο κρύα πού έκατάλαθα ρίγος σ' όλο τό σώμα και άρχισα νά φτερνίζωμαι. 'Υστερα τόν άκουσα νά βγαίνει έξω από τό άνοιχτό παράθυρο και νά ούρλιάξη σάν σκυλί έξω στόν κήπο. 'Εσκέφθηκα τότε: 'Αφού ό κύριος αυτός βγαίνει τόσο εύκολα από τό παράθυρο μπορεί βέβαια νά ξαναμπή πάλι από κεί. 'Επήδξα λοιπόν από τό κρεβάτι και πρō-

τά έπλησίασα τήν πόρτα και τήν κλείδωσα, ύστερα έκλεισα και τό παράθυρο: «Τώρα σάν τοú άρέση, έσκέφθηκα, άς σφυρίξη, άς σφυρίξη όσο θέλει από τήν κλειδαρότρυπα, τήν πόρτα όμως δέν θά μωρέσει, όσο κι' αν θέλη, νά τήν άνοίξη και έτσι γλυτώσαμε...»

'Υστερα από αυτά έπessa πάλι στό κρεβάτι μου και δέν ξύπνησα πιά παρά όταν βγήκε ψηλά ό ήλιος.

Τό πρωί πού σηκώθηκα, τί νά ιδώ: 'Ο περίεργος αυτός κύριος φαίνεται ότι άφού είδε πώς δέν μωρούσε νά ένοχλή έμένα, τά έβαλε με τόν κήπον μας, με τόν όποιον τά είχε βαλμένα όλη τή νύχτα. 'Όταν λοιπόν κατέβηκα κάτω είδα τόν κήπο άνω κάτω: Μηλα, ροδάκινα, άχλάδια, άνθη και αυτά ακόμη τά φύλλα τών δένδρων ήσαν μαδημένα και είχαν πεταχθή κάτω στό χώμα!...

'Εκατάλαθα τότε ποιός ήταν ό έπισκέπτης μου, όπως φαντάζομαι έκαταλάβατε και σεις καλοί μου φίλοι.

8.

(Συνέχεια)

Μου έδωσε και μένα ό Θεός ένα χάρισμα. Πρέπει νά τό χρησιμοποιήσω γιά νά κάνω όσο μωρώ καλό στόν κόσμο.

—Μεγάλη τιμή μου! άποκρίθηκε ή θειά 'Αλεπού. Αγόρασα μάλιστα δυό εισιτήρια. 'Η σιναιλία θ' άρχίση τά μισανύχτα. Τώρα πρέπει νά πάω στίς ν' άλταξω τοιαύτα. Μεταίνα τι τσρτο θα είμαι πάλι έδώ. Καλην άνταμωσι άγατητε μου!

—Αα-γκαί! - Αα-γκαί! Έκαμε ό γάιδαρος, δηλαδή γειά χαρά! γειά χαρά!

Ούί! - ούί! - ούί! Έκαμε κι' ή κουκουσάνα από τήν κορφή τής μυγδαλιάς, δηλαδή: 'Αλημογο σου, Μέντι! 'Αλημο σου, Μέντι! και πέταξέ σε αέριο δέντρο.

'Η άλεπού έξαφνίστηκε ήσυχη μέσ' στό σκοτάδι. Είχε πετύχει τό σκοπό της. Τούλάχιστον έτσι νόμιζε.

'Ο κύρ Μέντιος ήταν τρελλός από τή χαρά του.

«Θά πάμε στόν Παράδεισο! Θά πάμε στόν Παράδεισο!». Ούναζε και χόρευε μέσα στη μαύρη νύχτα.

Συλλογιζόταν τόν έαυτό του στή μέση τοú Παραδείσου, με τό κεφάλι άναγερτό, νά τραγουδάη, κι' ό κόσμος νά χαλάη άπ' τά χειροκροτήματα...

Ποιά τραγουδάκι θά τούς πώ πρώτο; συλλογίστηκε. Τήν «Κερασιά» ή έκείνο τό άλλο, πού έκανα σήμερα πρωί γιά τούς καημένους τούς γαϊδάρους;

«Μέσ' στόν ήλιο, στή βροχή, και στην τρασινή έξοχη τά γαϊδουριά τά καημένα ταιι ταιι φορτωμένα άχ, γαϊδουρία μου καημένα και μού καίγεται ή ψυχή!».

Ξάφνου, δυό κόκκινες σπίθες άστραφαι μεσ' στή νύχτα. Κι' ένα-δυό βήματα πιο πίσω, δυό πράσινες σπίθες, ακόμα μεγαλύτερες.

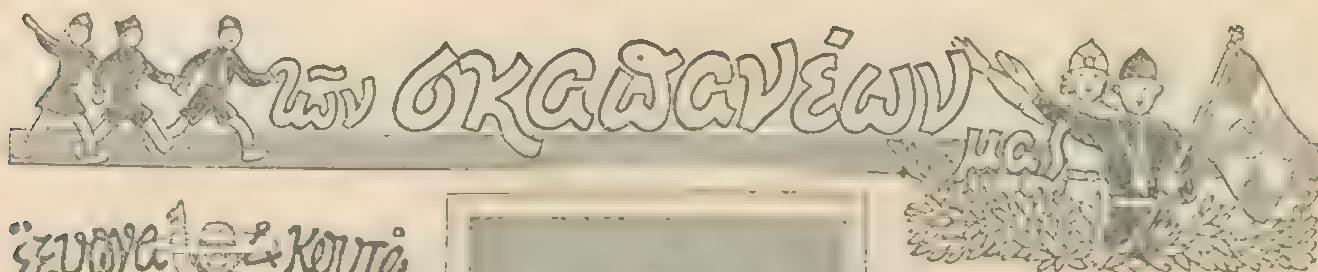
Σίγαντα βήματα άκούστηκαν. 'Ο κύρ Μέντιος έπαψε τό τραγούδι του και τέντωσε τ' αúτι του, άησυχος.

—'Ω άγαπημένο μου μαέστρο, άκούστηκε τότε ή φωνή τής θειά 'Αλεπούς, ω άγαπημένο μου μαέστρο, σταμάτησε τό τραγούδι σου γιατί λιγωνομαί!...

'Ο κύρ Μέντιος χαμογέλασε με πολλή συγκρατάδασι:

Κι' ελά, καλά, άγαπητή μου φίλη, ήπε, δέν τραγουδάω πιά! Μια δοκιμή έκαμα μοναχα. Μά ποιός έρχεται μαζί σου; ρώτησε έξαφνισμένος, ούί! τίς τό λυκο νά ξεπροβάλλη μέσω από τήν άλεπού.

'Επιτρέψε μου νά σου συστήσω,

ΞΕΥΘΑΝΑ ΚΟΥΤΑ

Ο Τοτός έξηγεί στη Λιλίκα τι είναι
ουγρόν ή ρευστόν. Και της λέγει:

— Νά, ρευστό είναι ό,τι τρέχει.

Κι' η Λιλίκα:

— Όστε κι' εμείς, όταν τρέχουμε,
είμαστε ρευστά;

— Τοτό, φωνίσσατε για την έρση
της μαμάς σου;

— Νάι, Μιμή μου. Ο μπαμπάς έ-
φερε μισό γάλο και μισό άρνι.

— Ζωντανά ή σφαγμένα;

Ο Πέτρος και ο Κώστας πηδούν.

Ο πρώτος, που περνά τον δεύτερο
στο πήδημα, του φωνάζει θριαμβευ-
τικά:

— Κώστα! σέ περνά δυο πόδια!

Και ο Κώστας:

— Τό ξέρω. Είσαι τετράποδο!

Ο Ζεϊνς Σκοπουέξ
Ίωάννης Άν. Νταλίας.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΨΑΡΙ ΤΡΩΕΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟ

Ένα πολύ μεγάλο ψάρι, ψάρι οσδερό,
τά δόλια τά μικρά έκυνηγούσε.
Παρά να κοπιάζη μέσα στο νερό,
τό δυοό του νά τρώη προτιμούσε...

Και νά ένα ψαράκι ξάφνου πέφτει

στο στόμα του μπροστά τό πεινασμένο.
Δέν άσχησε ο φίλος, κάνει μία, γάπ!...
και στην κοιλιά του βρέθηκε θαμμένο!

Όμως κι' αυτό δέν χάθηκε πολύν
καιρό
για τό μεγάλο αυτό κατόρθωμά του,
γιατ' ένοιωσε νά τόν τραβά σχοιό
γερό...
και σίδερο τρυπάει τά σωθικά του...

Κυττάζετε πώς παιδεύεται, πώς σπαρ-
ταά,
φαρδύ πλατύ, στη βάρκα ξαπλωμένο,
γιατ' ήταν τό ψαράκι δόλωμα ψαρά
και είχε άγκίστρι μέσα του κρυμ-
μένο...

Δ. Γρ. Καμπούρογλου

άγαπημένα μου μαέστρο, έκαμε ή
άλεπού, ένας από τους μεγαλύτερους
θαυμαστές σου. Η εγγενεία του, ο
Γέρο Λύκος. Πολύ φιλόμουςος. Δέν
μπορεθσε πιά νά ζήση άν δέν έκανε
τη γνωριμία σου.

— Ούέ! Ούέ! Εγρουξε ο λύκος

Ο κύρ Μέντιος φωνάζει ότι βρίσκεται
στον Παράδεισο.

στη γλώσσα του, που θά πη: Καλη-
σπέρα, καλησπέρα!

Ο κύρ Μέντιος έφριξε. Τη φωνή
αυτή την ήξερε. Αυτός λοιπόν ο με-
γάλος φιλόμουςος, ο μεγάλος θαυ-
μαστής του, ήταν ο λύκος, ο Γέρο
Λύκος, ο διάσημος λήσταρχος! Πώ

πώ! τί αντίπαθητική φωνή που είχε!

Ήταν όμως πολύ καλανάθρεμ-
μένος ο Μέντιος μας και δέν είπε
τίποτα.

— Χαίρω πολύ, είπε μονάχα κι' ά-
νατρίχιασε σά νά του έρριχναν έναν
κανάο κρύο νερό στην άσημένια του
ράχι.

— Τί καθόμαστε! Πάμε στον παρά-
δεισο! φώναξε ο λύκος με φούρη
βία! Πεινάω!

— Πώς είπατε; Έκαμε ο κύρ Μέν-
τιος και τινάχτηκε δυο βήματα πιο
πέρα. Τ' αυτιά του ώρθώθηκαν από
την πολλή τρομάρα.

Η θεία Άλεπού χτύπησε με την
ουρά της τό στόμα του λύκου.

— Άνότη! ψιθύρισε.

Στράφηκε ύστερα στον κύρ Μέν-
τιο:

Άγαπητέ μου μαέστρο, είπε, ο
κακόμοιρος ο λύκος είναι λίγο ά-
νόητος. Μην του δίνεις σέ παρακα-
λώ καμιά σημασία. Δέν μπορεί νά
μιλήση και τά λέει όλα άάποδα.
Θέλει λόγου χάρι νά πη: «Είμαι εύ-
τυχής που σάς γνώρισα» και λέει:
«Πεινάω!» Μά έχω ξέρω ποσο σέ
θαυμάζει.

Κι' έκανε η καμπόνηρη πώς σκάζει
απ' τά γέλια.

— Στόν παραδείσο! Στόν παρά-
δεισο! φώναξε ο Γέρο Λύκος, που
δέν είπα ποτ' ένα ύπομνη.

— Στόν παράδεισο! Στόν παρά-
δεισο! φώναξε η άλεπού κι' άρπαξε
τόν κύρ Μέντιο από το πόδι.

Νά σου λοιπόν, μέσ' στη βαθεία
νύχτα, οι τρεις μας σύντροφοι κίνη-
σαν για τό, παραδείσο. Ο κύρ
Μέντιος στη μέση, ο λύκος έξω, ή
άλεπού άριστερά.

Στην άρχή ο γαιδουράκος μας
ήταν πολύ μελαγχολικός κι' άπαισι-
όδοτος. Σιγά σιγά όμως έξέχασε τις
υποψίες του, έρριξε τ' αυτιά στη ρά-
χι κι' άρραξε νά τρώη.

— Άγ, και νά με πιάσει ο άνότης
νά καταλάβη τί τος πιάσει, τα πιά-
λιά και τά μικρά νυχτόβια ζώα του
δάσους. Οά τόδαζε στά πόδια κι' ο-
που φύγη φύγη. Μά δέν ήξερε βλέ-
πει παρά τη γλώσσα των γαιδά-
ρων.

Γιά μία στιγμή, εκεί που έτοιμα-
ζόταν πάλι κάτι νά πη για νά έκ-
οράση τη χαρά του, πιάσε τον
πιάσε σάφρισε και φώναξε μέσα
στο αυτί του:

— Ίίί! Ίί! Ίί! Διηλαδή: Γύρισε
σπίτι σου! Γύρισε σπίτι σου!

Δέν έμεινε ζωντανό μέσα στο δά-
σος νά μην καταλάβη ποιός ήταν ο
σκοπός του λύκου.

Η καμπόνηρη τότε σκάζει, τό
φιδι σφύριξε, ή νυχτερίδα τσίριξε,
το άρβόνο λάλησε:

— Που πās, που πās, κακόμοιρο γαι-
δούρι!

Γύρισε γύρισε στο άγούρι!

Κατα τά έημερωματά, οι τρεις οί-
λοι μας έφτασαν στην δχθη του πο-
ταμού.

(Άκολουθεί)

Για να μαιδωνει

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

'Ανοιχτομάτης.

Ο κύρ - Κωνσταντής, ο τυφλός, έφύλαγε τὰ λεφτά του μάζευε σὲ μιά κρυψώνα. Κάποιος γείτονας όμως τὸν παρακολούθησε μιά μέρα, εἶδε τὸ μυστικό μέρος κι' ὅταν ἔφυγε ὁ τυφλός, ἔκλεψε ὅλα τὰ λεφτά. Ὁ κύρ - Κωνσταντής, ὅταν ἀντελήφθη τὴν κλεψιά στενοχωρέθηκε πολύ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ δείξῃ τίποτα, εἶπε σὸν γείτονα τὸν, τὸν ὁποῖον εἶχε ὑποψιασθῇ:

— "Αχ καλέ μου γείτονα, ὁ θεῖός μου πέθανε καὶ μοῦ ἄφησε μιά μεγάλη κληρονομία, ἀλλὰ δὲν ξέρω ποῦ νὰ τὴ φυλάξω.

Ὁ ἄλλος πίστεψε τὰ λόγια αὐτὰ καὶ σκέφθηκε νὰ βάλῃ στὸ χέρι τὴν κληρονομία.

— Δὲν ἔχεις καμμιά κρυψώνα σπῖτι σου; τὸν ρώτησε.

— "Εχω βέβαια.

— "Εκεῖ λοιπὸν νὰ κρύψῃς τὰ λεφτά σου. Ὅλοι ἔτσι κάνουν.

— Καλὰ, εἶπε ὁ τυφλός κι' ἔφυγε.

Ὁ γείτονας τώρα, γιὰ νὰ μὴ ὑποψιασθῇ τίποτα ὁ κύρ - Κωνσταντής, πῆγε κρυφὰ σὸ σπῖτι του καὶ ξανάβαλε στὴν κρυψώνα τὰ λεφτά ποῦ εἶχε κλέψει. «Θὰ τὰ πάρω πίσω μαζί με τ' ἄλλα» σκέφθηκε. Ἀλλὰ ὁ τυφλός, ποῦ δὲν εἶχε κερδίσει καμμιά κληρονομία, βρῆκε μετὰ χαρὰ τὰ λεφτά του στὴ θέσι τους, τὰ πῆρε καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν ἀντάμωσε τὸν γείτονα του, τοῦ εἶπε:

— Εἶμαι τυφλός ἀλλὰ ἀπὸ πολλοὺς εἶμαι πιὸ ἀνοιχτομάτης!

Π. Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Τοὺς ἀστῆρας.

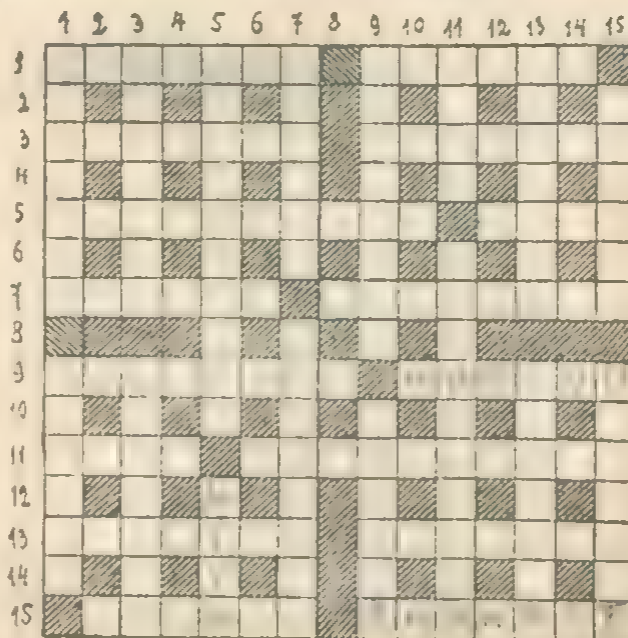
Στὸ σχολεῖο, ὁ καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς:

— Πέστε μου μερικά φωτεινὰ σώματα. Ποιά γνωρίζετε;

— Τὸν ἥλιο, τὴν σελήνη...

— Καλὰ. Καὶ τοὺς ἀσ...

.....Τέρασας!

Ὁριζοντίως:

1. Ἰσχυροτάτη — Πόλις τῆς Πελοποννήσου.
2. Βασιλεὺς τῆς Σικελίας καὶ τῆς Νεαπόλεως, πολέμησας κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀφαιρέσας ἀπ' αὐτῶν τὴν Κέρκυραν — Οἱ αἰσθαγόμενοι τὸ ψῆχος εὐκόλως.
3. Αἱ ἀπολαύουσαι ἀπολύτου ὑγείας — Πολὺ προσφάτως (ἀρχ.).
4. Πλήρης νηστεία — Ἡ παρεχόμενη διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄδεια εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν πρὸς δαπάνην ὀρισμένου ποσοῦ καὶ δι' ὀρισμένην αἰτίαν.
5. Συγγενὴς θηλυκοῦ γένους (πληθ.) — Ὁ ἄνθρωπος εἰς μικρὰν ἡλικίαν.
6. Ἐπιγραμματικαὶ φράσεις, ἀποφθέγματα — Φλύαρα, προπετιὰ καὶ ἀκριτόμυθα.
7. Ὅσοῦν τοῦ κρανίου — Θρησκευτικὸν ἀφιέρωμα.
8. Ἀρμονίη, ἐνοποιήσις, συγχώνευσις — Ξενικὴ λέξις, ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν καὶ σημαίνουσα τὸ ἐνέχυρον (δημοτ.).

Καθέτως:

1. Νῆσος τοῦ Ἰονίου Πελάγους — Μέρος τοῦ προσώπου.
2. Κάτοικοι ἱστορικῆς Πελοποννησιακῆς πόλεως — Λευκὸν καὶ ἑλαφρότατον μέταλλον τῆς ομάδος τῶν ἀλκαίων, διαδεδομένον κυρίως ἐν τῇ ἐνώσει μετὰ τοῦ χλωρίου.
3. Ἄγριον χόρτον, κοινὸν ἐν Ἑλλάδι (πληθ.) — Αἰχμή.
4. Εὐνοϊκά, εὐδαίμων — Ὁ γνωστότερος τῶν Ἑλλήνων ἱμπρεσιονιστῶν ζωγράφων.
5. Πολυσύχναστος θερινὴ διαμονὴ τῆς Θεσσαλίας — Εὐρημα ἀνέλπιστον ἢ θῦμα καὶ παίγιον ὑπερτέρων δυνάμεων (πληθ.).
6. Πρωτεύουσα Βαλτικῆς κράτους — Κοσμήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀξίας, συνθαπτόμενα μετὰ τοῦ νεκροῦ, παρ' ἀρχαίους.
7. Ἐνοχλητικὸς — Πατριωτικὴ ἰδέα, πολιτικὴ γνῶμη.
8. Ἀθηναῖος στρατηγός — Μικρὸν ξίφος (δημ.).

Μερικὰ ἀξιοπερίεργα.

— "Αν μιά ἀμαξοστοιχία, μετὰ ταχύτητα 40 μιλίων τὴν ὥραν, ἐξεκινούσε γιὰ τὸν ἥλιο, θὰ ἔφθανε ἔπειτα ἀπὸ 2.246 χρόνια.

— Μιά σφαῖρα κανονιοῦ τῶν 80 λιτρῶν θὰ ἔφθανε στὸν ἥλιο σὲ 9 χρόνια.

— "Αν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τηλεφωνήσῃ κανεὶς στὸν ἥλιο, ἡ ὁμιλία του θὰ ἔφθανε ἐκεῖ καὶ θὰ ἔπαιρνε ἀπάντησιν σὲ μισὴν ὥρα.

Ἀπ' αὐτὰ βλέπουμε πόση ταχύτητα ἔχει ὁ ἠλεκτρισμὸς ὅταν παραβάλλεται μετὰ τὸν ἀτμὸ καὶ τὴν μηχανικὴ κίνησι.

— Ὁ καταρράκτης τοῦ Νιανάρα ἔχει ὕψος 300 ποδῶν καὶ ἀπ' αὐτὸ καταλαβαίνει κανεὶς μετὰ πόση δύναμι πέφτουν τὰ νερά του. Οἱ πρακτικοὶ Ἀμερικανοὶ τὴν ἐκμεταλλεύσαν αὐτὴ τὴ δύναμι γιὰ νὰ κάνουν ἠλεκτρισμὸ, μετὰ τὸν ὁποῖον, μετὰ τῶν ἄλλων, ἐξοφάλλισαν τὴ λειτουργία τῶν τηλεφωνικῶν δικτύων τριακοσίων πόλεων!

Ἐπιγραφή.

Τ Κ Σ Ι Ο Π Ο
Ω Τ Κ
Ν Α
Τ Α Ι Α Κ Α Λ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Στοιχειδωγρίφος.

Νῆσος εἶμαι τῆς Ἑλλάδος
Στοὺς ἀρχαίους ἱερῇ.
"Αν μετὰ ἀποκεφαλίσῃς,
Κτύπα με μετὰ τὸ σφυρί.

Μεταγραμματισμός.

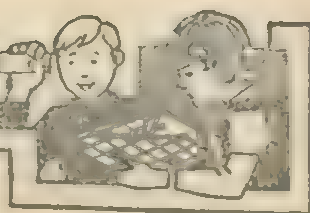
Τὸ Τὰ ἐὰν βγάλης
καὶ βάλῃς τὸ Μί,
χωρὶς ἄλλον κόπο,
θὰ ἴδῃς στὴ στιγμὴ
Γνωστὴ τῶν ἀρχαίων
Θὰ νὰ προσάλλῃ
ἀλλὰ καὶ συγχρόνως
νὰ χάνεται ἄλλη.

Ποικιλὴ ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον τῆς πρώτης
τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀποτελοῦν διασημὴν γυναῖκα τῆς ἀρχαίας.

1. Ἐκπύμα, 2. Βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς, 3. Ὀμηρικὴ βασίλισσα, 4. Λόφος τῆς Ρώμης, 5. Μητηρ ἡρώς.

Δυσκολεζόνται

Ο βασιλιάς
και η μικρή μαθήτρια.

Ένας βασιλιάς έπεσκέ-
φθη κάποτε το δημοτικό
σχολείο ενός μικρού χωριού
και θέλησε να εξετάσει λι-
γάκι τους μαθητές. Πήρε
λοιπόν από το τραπέζι ένα
πορτοκάλι και ρώτησε
μιά μικρή μαθήτρια:

— Σε ποιο βασίλειο ανή-
κει αυτό;

— Στο φυτικό βασίλειο,
Μεγαλειότατε, απεκρίθη η
μικρή.

— Και αυτό σε ποιο βα-
σίλειο ανήκει; Ξαναρώτησε
ο βασιλιάς, δείχνοντας ένα
χρυσό νόμισμα.

— Στο βασίλειο των όρυ-
κτών, είπε η μαθήτρια.

— Κι' εγώ σε ποιο βασι-
λειο ανήκω; ρώτησε πάλι ο
βασιλιάς.

Η μικρή μαθήτρια έδι-
στασε λιγάκι έφοβήθηκε να
πή «Στο βασίλειο των ζώ-
ων, Μεγαλειότατε», μήπως
κακοφανή του βασιλιά.
Έσκέφθηκε λοιπόν λιγάκι,
θυμήθηκε πόσο εύσεθής και
καλός ήταν ο βασιλιάς και
του είπε:

— Στη Βασιλεία των Ού-
ρανων, Μεγαλειότατε.

Ο βασιλιάς συνεκινήθη
και είπε:

— Μακάρι, παιδί μου, να
φανώ άξιος της βασιλείας
αυτής.

Κρυπτογραφικόν.

123456758 = "Ηρως Όμηρι-
κός.
234158
32428
4562
5158
621458
72458 = Πτηνόν.
812458 = Ίχθύς.

Λογοπαίγνιον.

Ποιό είν' εκείνο, φίλοι λύται,
τό όποϊον, άν και χάνει,
σε χιλιάδες όδοιπόρους
εύεργετικόν έφάνη;

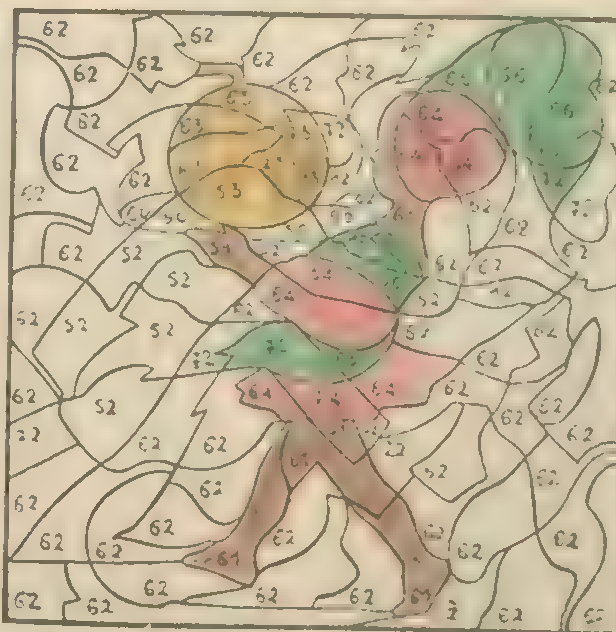
Μεταγραμματισμός.

Άρχαϊός μάντις μυθικός
Άλλάζει τό λαιμό του
Και γίνεται πολύ κακός...
Φονεύει στο θυμό του!

Άκροστιχίς εξ αντιθέτων.

Τ' αρχικά τών αντιθέτων
τών κάτωθι ζητουμένων λέ-
ξεων αποτελούν Μούσαν:
Δυστυχής, σηκώνω, δύ-
σις, δειλός, άσχημος.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Γιά να φτιάξετε την εικόνα χωρίς τις γραμμές και
τους αριθμούς, έχετε, έστω, όμοιοι από τους πρώτους
αριθμούς που φαίνονται από κάτω χρωματίσατε με προ-
σοχή τά μέρη της εικόνας ός εξής:

Όπου υπάρχει 0 με λευκό, 1 με καφέ, 2 με κίτρινο,
3 με πορτοκαλί, 4 με κόκκινο, 5 με μπλέ, 6 με πράσινο
άνοιχτό και 7 με μαύρο.

πειτα χρωματίσατε απ' εύθειας την εικόνα. Αυτή τη
φορά όμως πρέπει να λάβετε όπ' όψιν σας τους δευτέ-
ρους αριθμούς.

Αίνιγμα.

"Ανθρωπος δέν είμαι λύται,
Όύτε ζώο, — στην τιμή
μου! —

Τήν καρδιά μου για να θρη-
τε,

Ψάξετε στην κεφαλή μου.

Τονόγριφος.

Ένός κράτους της Εύρώ-
πης

"Αν ό τόνος κατεβή,
Στή Μακεδονία πόλις
Θάανει τούτο να φανή.

Κρυπτογραφικόν.

1234567890 = Μυθίων κτί-
ριον.
252362 = Χώρα της Ά-
σίας.
39432190 = Ζών άγριον.
4390 = Εξόγκωμα.
5948 = Γυνή της Π.
Γραφής.

6160090 = Ποταμός.
74002
825190
9452190
0432100

Λεξιγριφος.

"Αν ούνδεσμον ένωσης
Μέ νήσο, — για φαντάσου! —
Δραματικός άρχαίος
Θά πεταχτή μπροστά σου.

Μικτόν.

κ - εα - ν - ιο - πρστ - αου

Γρίφος.

λι	λι	ον
λι	λι	ον
λι	λι	ον
λι	λι	ον
λι	λι	ον
λι	λι	ον

Φωνηεντόλιπον.

*-βρυμνς-τ-βρχ-δν-τ-φβτ

Μαγικό γράμμα.

Τή ανταλλαγή ενός γράμ-
ματος έκάστης τών κάτωθι
λέξεων δι' ενός άλλου, πάν-
τα, να δώσας τήν έννοιαν
της λέξης.

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

"Όχι κύριε!

Ο Δάσκαλος:

— Ναι, παιδιά μου, και
οι τρίχες άκόμη της κεφα-
λής μας είναι μετρημένες.

— Τότε τί αριθμό έχει
αυτή, κύριε; διακόπτει ό
μικρός Γιαννάκης, πού ξερ-
ρίζωσε μία τρίχα από τά
μαλλιά του και την παρου-
σίασε γελώντας στο δά-
σκαλο.

— Αυτή έχει τόν αριθμό 1
και ίδού οι αριθμοί 2, 3, 4,
5... λέγει ό δάσκαλος τρα-
θώντας μία τρίχα, κάθε φο-
ρά, απ' την κεφαλή του μι-
κρού άτάκτου. Τώρα θέ-
λεις να μάθης και τό ά-
βροισμα;

— Άι, άι, όχι κύριε!...

Γιά ένθύμιο...

Η σκηνή στο Δυτικό Μέ-
τωπο.

Ένας μαύρος στρατιώ-
της του Γαλλικού στρατού,
ίθαγενής του Σουδάν, μα-
ζεύει χιόνι και τό βάζει σ'
ένα μανδηλι.

— Τί θα τό κάνης τό χιό-
νι; τόν έρωτά κάποιος Γάλ-
λος λοχίας.

— Έπειδή είμαι όμορφο
πράγμα και δέν βρίσκεται
στην πατρίδα μου, θα τό
πάρω μαζί μου, για ένθύ-
μιο του πολέμου.

Μέ κλειστά τά μάτια.

Η Τιτίκα έκλεισε τά μά-
τια της και στάθηκε μπρο-
στά στον καθρέπτη.

— Τί κάνεις εκεί; την έ-
ρωτά η γιαγιά της.

— Θέλω να ιδώ πώς είμαι
όταν κοιμούμαι.

Πού γεννήθηκε;

Τόν μικρό Παύλο τόν έ-
κασον πού γεννήθη

Ο πατέρας του, ό δάσκαλος,
ήταν όμοιος με τον πατέρα
του.

Ήταν λυτρημένος.

Είπα, είπα, είπα, είπα
είπα, είπα, είπα, είπα
είπα, είπα, είπα, είπα
είπα, είπα, είπα, είπα

≡ Η Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ≡
ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

*Η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος κηρύσσει την Έσθλιν
τοῦ Συνεδρίου των Περ. Διοικήτων.

κῶν Διοικήσεων Ἀρρέων καὶ Θηλέων Πρωτεύ-
ουσης καὶ Ἀττικοβοιωτίας Εἰς τὰ θεωρία τῆς
σ' οὔσης κατὰ δὸν θέσεις ἀπὸ ἐνωρίς βαθ.
ἐφόροι τῶν Σχολιασῶν τῆς Γενικῆς Ἐπο-
τείας Πρωτεύουσας.

Οι αναγωνιστά σύντροφοι Περιφερειακοί Διοικητές και οι αναγωνίστριες Περιφερειακές Διοικήτριες προσήλθον την 9ην και 30^η.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΑΓΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ ΕΝΑ-
ΡΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΔΙΑ-
ΔΙΚΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΔΙΑ-
ΔΙΚΗΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. Έλλάδος παρευρέθησαν
και στατέαι οι εν 'Αθήναις εδρικοόμενοι Νο-
μαρχοι Γενικοί Έποπτοι της Ε.Ο.Ν.

Ἡ σθεναρά τῶν συντετριμμένων τῆς Διασκέ-
ψεως ἦτο ἀπλῆ, ἀλλὰ ἐπιδημητικὰ διαχειροσχη-
μένη μετὰ τὴν σημαίαν καὶ τὸ ἔμβλημα τῆς Ε.Ο.
Ἡ ἀκοιβὼς ἀνῶθεν τοῦ βήματος.

Πρό της ανατολικής εισόδου των Παλαιών
 Ἀνακτόρων, εισόδου καὶ διὰ τῆς αἰθούσας τῶν
 συνεδρίσεων τῆς Διοικήσεως, ἦσαν παρατε-
 τανύμενα διὰ τὴν ἀπόδοσιν τιμῶν τμήματα τῆς
 Ε. Ο. Μ., μὲ διλοχία Φαλαγγιτῶν, μὲ διλοχία
 Ἑλληνιστῶν καὶ μὲ διλοχία Σκαπανίων μὲ
 εἰς κεφαλὴ τῆς παρατάξεως τῶν τῆν μουσική,
 τῆς 34ης Φαλαγγος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΙΑΝ ΤΩΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Τὴν 9ην καὶ 45' ἡ αἰθουσα τῶν συνεδριάσεων εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ τοῦς συνδεδεμένους καὶ τοῦς βουλευτάς τοῦ Ε.Ο.Μ. Ἀπαντες οἱ συνηγόμενοι καὶ ἀπασαι οἱ συναγόμεναι φοι.

... ..

οι εκπαιδευτικοί των διευθημάτων
C.
Την 10ην δεκεμβρίου δελτίον Α. Α. Ε. δ' Αργυ-
ρού της Κελερπιδίου και Γενικού Έπιτελε-
της της Ε.Ο.Ν. κ. Ι. Μεταλά, Όφιοι δια-
θέξασαν δ' αμοιβή και παρακαταθήκην

χειροπονήματα, υπεδέχθησαν αυτόν. Ἐπὶ ὁλό-
γηρα λεπτὰ ἐστίετο ἡ αἰθούσα ἐκ τῶν ἐκδηλώ-
ματός τὸν Ἀρχηγὸν τῶν τεταγμένων ἐπὶ
τῆς ἱεραρχίας τῆς Ε.Ο.Ν.

...ν τοῦ Ἀρχηγοῦ προσήλ-
... Y. ὁ Διάδοχος καὶ Γενικός Ἀρχηγ-
... αυτοκράτορος ὑπὸ τῶν ὑπα-
... σπιστῶν του. Ἡ εἰσοδὸς του εἰς τὴν αἵθουσαν
... τῶν συνεδριάσεων ἐγένετο δεκτὴ μὲ ἐνδοσυ-
... χεῖς ἐκδηλώσεις, μὲ ἐκπαινεμένης ζωῆρας καὶ
... χειροκροτήματα παροτραιμένα.

Η ΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ
ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄμα τῇ ἀρχῇ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου,
χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ταλαντίου,
ἀπὸ ἀγασμάτων καὶ χορῶν ὁ θαλασσιγῶν ἐξε-
τελεσοῦν τοὺς Ὕμνους τῆς Ναυλίας, τῆς 4ης
Αὐτοῦτου καὶ τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον.

*Ακολουθώντας ή Α. Β. Υ. ο Διάδοχος διήλθεν εις τὸ βῆμα καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐπαρξὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέυης, ὑπὸ συνεχεῖς ἐπυσή-
λως

«Κηρύσσω — εἶπεν ὁ Γενικός Ἀρχηγὸς
τῆς Ε.Ο.Ν. ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος — τὴν ἐπα-
ξίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Β' Πανελληνίου Διακο-
νίου Π.ρ.οφ.ε.ρ.ε.α.ς Διοικητῶν καὶ Διοικη-
τῶν τῆς Ἐθνικῆς ὀργανώσεως Νεολαίας τῆς
Ἑλλάδος.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΑΗΤΗΡΙΟΝ

Ἐν συνεχείᾳ ἔγινε προσκλητήριο, κατὰ τὸ ὅτι οὐκ ἦσαν ἀπαιεταί φρονιτές, ἥτοι ὁ Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ.Α. ἀναγνώστης Ρεβίδης, Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ.Θ. ἀναγνώστης Μαντζουρά Κλεώ, ὁ Πιριεργαίου Διοικητὴς Ἀρβυλιν Πρωτοκόσμος Κατάλης Στάϊρος, Ἀλύθου τοῦ Ἐγγλέζου Δημητρίου, Αἰτωλίας Γεωργίου τοῦ Χαράλαμ., Ἀργολίδας Μαντούσης Σπυρίδου, Ἀργαζίας Πολυχρόνου τοῦ Γεωργ., Ἀρτίης Σοφίῃς Ἰωάννη, Ἀττικοδοιῶν Κόντος Δημητρίου, Ἀχαΐας Ζαχαράδου Γεωργίου, Δράμας Δημητρίου Σπυρίδου, Ἑβρου Κωστόπουλου Παναγι., Εὐβοίας Χαλιδῆ Γεωργίου, Ζακύνθου Παπακωνσταντίνου Στρ., Ἡλίας Κότσιρας Στέφανος, Ἡρακλείου Βισσώ-
νωτος, Θεολογικῆς Ἀμελίας Ἀριστίδης, Ὀστρονίας Βασιλάκου Γεωργίου, Ἰωναννίου

Πατρισταζιολόγους. Κατάλας Γρηγορίουδ-
η. Νικόλ. Κερκύρας Χυτήρης Σταυτάτος. Κε-
ραλληρίας Ραζής Νικόλαος. Κίλικς Πέτρος
Σταυρός. Κοζάνης Στάγκος Χρίστος. Κυκλά-
δων Σιδερίης Ἀνάτολις. Ακακινίας Παπαληώ
Σπύρος. Αρρίσης Κονσταντίνος Ἀνδρέας. Ασπ-
θου Τουτσούδης Ἐμμαν. Ἀλεξού Βασιλάτος
Παναγ. Μεσσηνίας Καρατάκης Ἡλίας. Πέλλας
Ἀποσταλίας Μιχαήλ. Πριζέλης Μαννούτσος Ἰ-
ωάννης. Ριθύμης Δρανούλης Ἰωάννης. Ροδί-
της Κωτρώνης Θεόδωρος. Σαίου Κωνσταντίνος
Γεωργίου. Σεργίου Φιλίππης Εἰρήνη. Τρικλά-
δων Τούγκος Δημήτριος. Φθιώτιδος Βασιλίδος Δου-
δομυτάκης Νικ. Φωκίης Γεωργιάννης
Παναγ. Χανίων Σηφάτης Ἀνάτολις. Χαλκιδικ-
ῆς Καναδός Εὐάγγελος. Χίου Σταυρούλης
Κωνστ. καὶ αὐτὸν Περιεργιστὰς Διοικητὴς Πρω-
τεύοντες Μαντζούρα Λουκία. Αἰτωλίας Δα-
διδίου Εὐδύση. Ἀργολίδος Λαμνέτης Βα-
σιλική. Ἀρκαδίας Μερούσι(α)κή. Ἀρτης Χαλ-
κιδ—Καράλη Χρυσ. Ἀττικοβοιωτίας Μετόπισ
Μαρία. Ἀχαΐας Κωστακούλου Φωτεινὴ. Ἀρ-
κας Παρνασσικού Πύλας. Ἐβρου Μελήν
Ὀλγα. Εὐδορίας Ναουμίδου Ἀλεξάνδρα. Ζακύν-
θου Ματαῖδ Ἀνδρονίκη. Ἡλείας Πανουτσού-
λου Σοφία. Ἡρακλείου Φανουριάκη Σοφία.
Θεσsalίας Σχινά Ἀχλάτα. Ὁρεστιάς Τρου-
γιάτου Μαρία. Ἰωννίνων Χρήστος Καλλι-
δότη. Κατάλας Σταυλά Σοφία. Κερκύρας
Στροβουλάκη Μαρία. Κεφαλληνίας Ἐλευθεράτος
Ἀναστ. Κίλικς Θωμάδης Δάφνη. Κοζάνης
Μεζιδίου Ἐλένη. Κυκλάδων Βροχού Ἐλιο-
στάς. Λακωνίας Δια ντοτσούλου Β. Ἀρρί-
ος Οὐστόλατος Μαίρη. Ασπθίου Παπαζηνή
Μαρία. Ἀλεξού Κωτῆρη Αἰμ. Μεσσηνίας Χι-
οῦ Ὀλγα. Πέλλας Καμπούρη—Παπαγιώ-
η Μαρία. Πριζέλης Τσιλιάνου—Πύλας Σταυ-
ρούλα. Ριθύμης Παπαζασιού Πολυέ. Ροδί-
της Μαννούλη Σαίου Θέκλη Εἰρήνη. Σεργ-
ίου Ἀγγυράδου Ἰουλία. Τρικλῶν Παπα-
δίτα. Φθιωτιδικῆς Δαδομυτάκης Ζέττα.
Φωκίης Γεωργιάννης. Ἀγγεληκή. Χανίων
Φρακινάκη Εὐτέρπη. Χαλκιδικῆς Κονσταντίνος
Μ. καὶ Χίου Χριστοπούλου Κική.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Μετά την Ιεροτελεστείαν του Ἀγιασμοῦ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικός Ἐπισκοπότης τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἱ. Μ. Ταλαῆς ἀπηγγέλλει πρὸς τοὺς συνδεδεμένους τὰ ἐξῆς, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολὺ ἐπιστημένη ὑπὸ τῶν παριστοιμένων:

«**Η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος και Γενικός 'Αρχηγός της Ε.Ο.Ν.** εκήρυξε την έναρξη του Συναγερμού σας, λέει θα σας απασχολήσω σήμερα όπως σας απασχολήσω κατά το παρελθόν έτος. 'Επίτιμώ μόνον όλίγας λέξεις να σας είπω: 'Η Ε.Ο.Ν. προβαίνει με βήματα τοχία και με όλην πολλήν εις το να έτοιμαση την νύαν γενιάν του 'Εθνους εις τα πεποιμένα του Τόπου. 'Εστis οι εκπρόσωποι της Ε.Ο.Ν., άνδρες και γυναίκες, ήλατες έδω δια να σκεφθίτε και να συζητήσετε διά τα ζητήματα, τα οποία άφορούν την όργανωσιν της Νεολαίας, την πρόδον, την άκμήν της και όλα τα ζητήματα έκείνα, τα όποια δά καταστράφησαν την Νεολαίαν της 'Ελλάδος, όταν έλθη η ώρα της, άξιαν να τίθη έκί κεφαλής των τυχόν του 'Εθνους. 'Ερχομαι και ουκ εκπιτσε έδω ως άνδρες και γυναίκες άλευθοι διά να έφασασισητε το καλλίτερον. Το Κράτος έχει έφ' όμην την επίδεξιν του, την παροδύγησιν του και τον Δεγχνν του. 'Αξιει όμως μ'αν πλήρη αυτοδιοικισμν εντός του όριου του όρου και του προποστος. Είμαι βέβαιος ότι όλοι σας και όλοι σας θα φανίτε άξιοι της έμπιστοσύνης αυτής, την όποιαν βίξει το Κράτος προς υάς.

Προτού κατάβω από το βήμα αυτό θα ήθελα να κάνω μίαν υποδοχή: «Μήγατε εγώ» ή να συνοχεφάρτε δεξ θήσως καί γυναικες πρακτικοί. Θά σάς συστηθω πολύ νά μή σάς εγνηροδέω τό περιβάλλον τής αίσθως αυτής, ή σποία έχει κτισθή δι' άλλους σκοπούς. Νά μή σάς επηρεάση έπίσης καί το βήμα αυτό ελε το σκόιν «ν» ανεξήγη διά νά δηλήσεται. Νά τά σφίσητε όλα από τήν έντυπωσιν σας. «Ο» ποιος καί σποία από σάς έχει νά προτειν ήπει πρακτικόν από τό προτιμην μέ άρσος, νά μή επηρεασθή από τό περιβάλλον αυτό καί νά μή ζητήσθ νά κινή λόγους καί άγορεύει σεις! Διά τό όνομα τού Θεού! Έξουγνώσας από σάτα πλιν. Καί καταλαμβάνω ότι έπις ποιος καί όποια από σάς έχει πραγματικώς έλεσκήσει τό έργον του καί τό έργον τής έλεσκήσας καί μέ πιστιν. Βεβαίως θα έχη συσσωρεύσει μέσα του καί μέσα τής τά άποτέλει

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς
Περιφερ. Διοικητὰς κατὰ τὴν ἑνῶσιν τοῦ
Συνεδρίου.

παρα της πέρας της. Αυτό μπορεί να τὰ
 εἶναι μετὰ τὴν ἐκείνην, καὶ ὁ λόγος τοῦτο λέγει ὅτι
 ὡς οὐκ ἔστι καὶ μετὰ οὐδὲν ἔστω ἄλλο. Τὴν αἰτίαν
 τῶν ὄσων δὲ εἶναι, δὲν θὰ τὴν βῶσιν ὅτι
 γλῶσσαι οὐτε τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μόνον ἡ οὐσία
 τῶν πραγμάτων. Καὶ εἴθι θὰ καταληγόμεν εἰς
 πρακτικὰ συμπεράσματα.

Θα νύχουμην, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχομεν
μὴν ἄλλην αἰθούσαν, ἢ ὅποια νὰ μὴ εἶχε τὴν
ἐπισιμότητα αὐτὴν. Τότε τὰ πράγματα θὰ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

— Αθηνῶν καὶ τῆς Α' Παλλωνικῆς Ἐκδοτικῆς, ἥτις γίνονται εἰς Μυστράν Μερικοί Σχηματισμοὶ ἐκαλλιέργησαν φρούς καὶ ἐξέδραμον εἰς γειτονικοῦς Σχηματισμοὺς διὰ τὴν ψυχγωγίαν τῶν μελῶν τῶν

— Ο Σχηματισμὸς Ἀρῆς εἰς δύο τακτικὰς συγκεντρώσεις τοῦ ἐξιδάθη ὑπὸ ἱατροῦ καὶ πρώτων βοηθειῶν ὡς καὶ ἐπερὶ ἡλίας σκας. Οἱ Φαλαγγίται παρ' αὐτοῦσαν μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου τὰς διατάξεις αὐτάς.

— Πρῶτην Μαῖου ἐξήκοντα Σκαπανεῖς Ε.Ο.Ν. Σελασίας ἐξήλθον ἐπὶ τῆς Ἑθικῆς Πρωταγίας. Οἱ ἐκδροεῖς ἐπέστρεψαν τὸ ἑσπέρα εἰς τὸ χωρίον τῶν κατενοουμένων.

— Οἱ Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Καρθέλας τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα εἰς γεικὴν ἐξδρομὴν τῶν προέδρῶν εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν 400 γυναικῶν.

— Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐξέδραμον οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τοῦ Σχηματισμοῦ τούτου εἰς τὸ γειτονικὸν χωρίον Κοιτάκια. Ἐκεῖ τοὺς ἀμέμειθε θερμότητι ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν συναγωνιστῶν Κοιτακίων.

— Εἰς συγκεντρώσεις τῶν Σχηματισμῶν Γυμνασίου ἐγένοντο ἀμιλλὰς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ III Γραφείου με θέμα «Ἡ ἐνότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ» καὶ ὑπὸ τοῦ ταρτινδοῦντος ἐκεῖ διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ «Οἰκογενειακὴ Ζωὴ» με θέμα «Ἡ οἰκὸς: ἔνεια καὶ τὸ σχολεῖον».

— Οἱ Σχηματισμοὶ τῆς πόλεως τοῦ Γυμνασίου διέφυρον δῶρα εἰς τοὺς Ἀσθενεῖς μας.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα Λόχος τῆς Τεταρτῆς Νετρώας—Βοιῶν ἐξέδραμεν εἰς Δεσποτιάννα. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐξδρομῆς ταυτὲς ἀμύληται ὁ συναγιστὴς τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀν. Σωτηρίου με θέμα «Περί ἀπορριπτικῶν». Ἐκ τῆς ἐξδρομῆς ταυτὲς οἱ μετασχόντες ἐμεῖσαν κατενοουσαίμενοι. Ἐπίσης ἡ Τεταρτὴ διατόλμας προέβηκεν εἰς τὴν ἑπιτροπὴν μαθητικῶν συλλογῶν, ὁ ὅρος λαχανικὰ δι' ἑνα πλῆρες σεραιτῶν πενήντα μαθητῶν.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ Σχηματισμὸς Βοιῶν, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συγκεντρώσεων, ἐξέδραμεν εἰς τὸ χωρίον Λάχαν, ἔθα παρέμεινε ἀποκρίνῃ τὴν ἡμέραν.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἡ κίνησις τῶν Σχηματισμῶν τῆς πόλεως Σπάρτης ὑπὸ ἐξελίξαν ἐκαστοποίηται ἀπὸ πάσης ἀπώλειας. Ἐγένετο συγκεντρωτικὴ ἀσκήσις στρατιωτικῆς προπαιδείσεως, ἀμιλλὰς, ἐκδρομαὶ κλπ.

ΝΑΥΠΑΙΟΝ — Τὴν προπαραλθούσαν Παρασκευὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεως μας Ἁγίου Πέτρου ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς ἑορτασμός. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Φαλαγγίται ἀπὸ πρώτας διενήργουν τὸν ἱεραὶ τοῦ Σωλλόγου ἐδανὰς ὑπὲρ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲ εἶχον παραταχθῆ κατ' ἀντικύβαν εἰς τὸν πρὸ τῆς ἐξόδου τοῦ Ναοῦ χῶρον καὶ ἀπέδιδον τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισημοὺς.

— Ἡ ἐξδρομὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν Ἁγίον Πέτρον ἐγένετο ἐπιτυχὴς καὶ ἡμεῖς ἐκαστοποίηται ἀπὸ πάσης ἀπώλειας. Ἐγένετο συγκεντρωτικὴ ἀσκήσις στρατιωτικῆς προπαιδείσεως, ἀμιλλὰς, ἐκδρομαὶ κλπ.

ἔργου ἥτο ἀρίστη. Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ὀμίλου ἀπέστασαν συγκαρτήσια παρ' ἑαυτὰς. Ἰδιαίτερὰς ἀξίει νὰ ἀναφερθῇ ἡ προστάθεια τῆς Φαλαγγίτισσας ἡ οποία ὑπεδύθη τὸν ρόλον τῆς ἡλικίας.

ΚΡΗΤΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. — Τὴν 10ην Μαῖου τὸ Τμήμα Ε.Ο.Ν. Πύργου (323η Φάλαγγ) ἐξέδραμεν εἰς Ἁγίον Γεωργίου Ἐπαρχίαν.

— Οἱ Φαλαγγίται Ἀνω Βιάννου (327η Φάλαγγ) ἐξέδραμον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἡμερῶν τῆς ἀμαξίτης ὁδοῦ παρὰ τὴν Ἐμπαρὸν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διακοπῆς συγκοινωνίας.

— Ὅμοιος οἱ Φαλαγγίται τῶν Τμημάτων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀνατολικῶν Ἐπαρχιῶν ἐχον εὐτελεῖς περὶ τὰς τέσσαρας χιλιάδας ὡροροδίων δίδουν καὶ ἔχον ἐξενήρωςιν περὶ τὰς πέντε χιλιάδας ἀμύλων δίδουν.

— Τὴν 10ην Μαῖου ἐξέσκηθησαν τὸ Ἡράκλειον 170 Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τοῦ 3ου Τάγματος Μυλοποτάμου τῆς γειτονίας Πύργου.

Σκαπανεῖς Ε.Ο.Ν. Μυλοποτάμου εἰς τὰ εἰρηκτὰ τῆς Κνωσοῦ.

— Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ρεθύμνου, παραμένοντες ἐπὶ διήμερον. Οἱ ἐκδρομαὶ ἐπεκτελέσθησαν τὸν ἀρχαιοποικινὸν χῶρον τῆς Κνωσοῦ, τὴν κατωπὶν τῶν Ἀρχανῶν καὶ τὰ ἀλιόλατα τοῦ Ἡρακλείου.

— Ὡς εἰς Ἡράκλειον ὅσον καὶ εἰς Ἀργεῖας κατέβησαν στεφάνους εἰς τὰ μνημεῖα τῶν πεσόντων. Ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐκδρομῶν ἥτο ὁ Διοικητὴς τοῦ 3ου Τάγματος Μυλοποτάμου ἀνθυπομνηστὴς κ. Παναγιωτάκος.

— Τὴν 10ην Μαῖου ἐξήκοντα Φαλαγγίται τῆς 254ης Φαλαγγος ἐξέδραμον δι' αὐτοκινήτων εἰς Κουδίτσι. Τὸ πρόγραμμα, περιλαμβάνον κατασκήνωσιν, παρασκευὴν αὐσούτιου, δ.

— Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ἡρακλείου ἀπέστειλε ἐν συνολῷ 107 κίβρια περιέχοντα δῶρα πρὸς τοὺς Ἀσθενεῖς μας. Πρῶτῃ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν δῶρων ἀνεδείχθη ἡ 324η Φάλαγγ Μοιρῶν Κανουρίου, ἀποστασάσα τὴν ἐδρασίαν τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ.

ΧΑΝΙΑ. — Ἡ ἀγαθοφροὺς δράσις τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπὶ τῆς ἐξαιρετικῆς σημαντικῆς, δύο Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Ἀρρέων ἑωσάν.

— Ὡς εἰς Ἡράκλειον ὅσον καὶ εἰς Ἀργεῖας κατέβησαν στεφάνους εἰς τὰ μνημεῖα τῶν πεσόντων. Ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐκδρομῶν ἥτο ὁ Διοικητὴς τοῦ 3ου Τάγματος Μυλοποτάμου ἀνθυπομνηστὴς κ. Παναγιωτάκος.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ. — Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἡμέραν καθιερωμένην διὰ τὴν Ε.Ο.Ν., αἱ μονιάδες τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνης ἐργάσθησαν ὡς κάτωθι.

— Ἀπὸ τῆς 8—9 π. μ. ἐγένετο τὸ μάθημα γορβάδας. Τὴν 10ην π. μ. ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις μετέβη εἰς τὸ Γυμνάσιον Θηλέων, ὅπου ἐγένετο τὸ μάθημα οἰκοκυρικῆς Ἡ Περιφ. Διοικήσις παρέμεινε ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν ἑαυτῶν τοῦ ἑσπέρα.

— Ἀπὸ τῆς 8—9 π. μ. ἐγένετο τὸ μάθημα γορβάδας. Τὴν 10ην π. μ. ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις μετέβη εἰς τὸ Γυμνάσιον Θηλέων, ὅπου ἐγένετο τὸ μάθημα οἰκοκυρικῆς Ἡ Περιφ. Διοικήσις παρέμεινε ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν ἑαυτῶν τοῦ ἑσπέρα.

— Τὴν 10ην Μαῖου ἐξέσκηθησαν τὸ Ἡράκλειον 170 Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τοῦ 3ου Τάγματος Μυλοποτάμου τῆς γειτονίας Πύργου.

— Τὴν 10ην Μαῖου ἐξέσκηθησαν τὸ Ἡράκλειον 170 Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τοῦ 3ου Τάγματος Μυλοποτάμου τῆς γειτονίας Πύργου.

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ. — Μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν Ε.Ο.Ν. Θεσσαλίας τὰ μέλη τῆς 129ης Φαλαγγος Ἡγουμένιτσης καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τοῦ ἱεροῦ ὀνητροπῶν ὁπαλῶν, ὡς καὶ τῶν Ὑγειονομοφύλων, ἐξέδραμον εἰς τὴν ἐπικαλύψιν πλείστον μικροπλῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ καμπῶν Ἡγουμένιτσης—Γραϊκοχωρίου—Λαδοχωρίου Ἡ ἐξδρομὴ ταυτὲς, ἵνα ὡς ἐκαστοποίηται ἀπὸ πάσης ἀπώλειας ἐξελιχθῶν αὐτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ κατατολήσεως τῆς ἐκδρομῆς.

— Ὡς εἰς Ἡράκλειον ὅσον καὶ εἰς Ἀργεῖας κατέβησαν στεφάνους εἰς τὰ μνημεῖα τῶν πεσόντων. Ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐκδρομῶν ἥτο ὁ Διοικητὴς τοῦ 3ου Τάγματος Μυλοποτάμου ἀνθυπομνηστὴς κ. Παναγιωτάκος.

— Τὴν 10ην Μαῖου ἐξήκοντα Φαλαγγίται τῆς 254ης Φαλαγγος ἐξέδραμον δι' αὐτοκινήτων εἰς Κουδίτσι. Τὸ πρόγραμμα, περιλαμβάνον κατασκήνωσιν, παρασκευὴν αὐσούτιου, δ.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Ὁ 3ος Λόχος Κοιτίσεως τῶν ανδρῶν μας ἀπέστειλε πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θηλέων Ἰωαννίνων τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

— Ὡς εἰς Ἡράκλειον ὅσον καὶ εἰς Ἀργεῖας κατέβησαν στεφάνους εἰς τὰ μνημεῖα τῶν πεσόντων. Ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐκδρομῶν ἥτο ὁ Διοικητὴς τοῦ 3ου Τάγματος Μυλοποτάμου ἀνθυπομνηστὴς κ. Παναγιωτάκος.

— Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ἡρακλείου ἀπέστειλε ἐν συνολῷ 107 κίβρια περιέχοντα δῶρα πρὸς τοὺς Ἀσθενεῖς μας. Πρῶτῃ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν δῶρων ἀνεδείχθη ἡ 324η Φάλαγγ Μοιρῶν Κανουρίου, ἀποστασάσα τὴν ἐδρασίαν τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ.

ΧΑΝΙΑ. — Ἡ ἀγαθοφροὺς δράσις τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπὶ τῆς ἐξαιρετικῆς σημαντικῆς, δύο Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Ἀρρέων ἑωσάν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

μὰς κάνει νὰ υπερηφανευόμεθα ἀκόμη πὺς πο-
λὴ διότι ἡ ἀδελφὴ τοῦ Στρατοῦ Ἑθνικὴ Ὀρ-
γάνωσις ἔχει πάντοτε ἐστρατευμένα τὰ βλήματα
τῆς πρὸς τοὺς φρουροὺς τῆς Πατρίδος τῆς.
Διακρινόμεθα ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον ὅτι οἱ
φρουροὶ τῶν συνόρων, ἐγγινόμενοι πρὸς τὴν Πα-
τρίδα, οὐδέποτε θὰ γίνωνιν ἐπιληθμονες τοῦ
πρὸς αὐτὴν ἱεροῦ καθήκοντός των, ἀλλὰ μνη-
μονες τῶν ἐθνικῶν καὶ θρυλικῶν παραδόσεων
των θὰ προτάξουν τὰ χαλκιδυνὰ των στήθη
κατὰ παντός κινδύνου καὶ θὰ χύσωνι καὶ αὐτὸ
ἀκόμη τὸ τιμὸν αἱμὰ τους διὰ τὸ καλεῖται ἡ
Πατρίς.

Ὡς ἀντάλλαγμα τῶν ὁραίων δώρων σας δε-
χόμεθα τοὺς ἀδελφικοὺς ἀσπασμούς σας καὶ εἰς
διόθετες εὐχὰς μας διὰ τὴν εὐδωκίαν τοῦ ἀ-
ναμορφωτικοῦ ἔργου σας, τὸ ὅλον μετὰ τόσας
ζέουσι καὶ ἀγάπης ἔχετε ἀναλάβει πρὸς τὸ
καλὸν τῆς πατρίδος μας.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Λόχου μου μετ' ἐμοῦ ἀνα-
ψωνοῦσι;

Ζήτη ὁ Βασιλεὺς. Ζήτη ὁ Ἀρχηγός σας καὶ
Ἀρχηγός μας Ι. Μεταξῆς. Ζήτη ἡ ἀδελφὴ τοῦ
Στρατοῦ Ἑθνικὴ Ὀργάνωσις.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Λόχου

Παρανοίαν ἐπιστολὴν ἀπέστειλε καὶ ὁ 2ος
Λόχος Προκαλύφως.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΔΡΑΜΑ. — Ἐπαγγέλει ἐξ Ἀθηνῶν τὸ Τά-
γμα ἐκδρομῶν, τὸ ὁποῖον μετ' ἐπὶ κεφαλῇ τὸν
Περιφερειακὸν Διοικητὴν Ε.Ο.Ν. Δράμας κ. Σ.
Δημητρίου ἐπισκέψεται τὴν Ἀθήναις καὶ τὴν Κό-
ρινθον. Οἱ ἐκδρομῆς τόσον εἰς τὴν πρωτεύου-
σαν ὅσον καὶ εἰς τὴν Κόρινθον ἀπεσκέψονται
τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα καὶ κατέβησαν στεφάνους
εἰς τὸν Ἀγνωστὸν Στρατιώτην.

Κατὰ τὴν παραμονὴν των εἰς Ἀθήνας καὶ
Κόρινθον ἔγυον ἐξαιρετικῶν περιπολιῶν ἐκ
μέρους τῶν Περιφ. Διοικήσεων Ε.Ο.Ν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. — Τὴν 15ην τ. μ. εἰς τὸ
Στρατόπεδον Ἐργασίας καὶ Χαράς ἐγένετο μία
ὄραια τελετὴ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς Γενικὸς Ἐπό-
πτης Ε.Ο.Ν. ἦλθε καὶ ἀπένειμε τὰ διπλώματα
εἰς τὰς νικητρίδας τῆς ἀθλητικῆς ἀμάδος ἧτις
εἶχεν ἀντιπροσωπεύσει τὴν Περιφ. Διοίκησιν εἰς
τοὺς Β' Πανελληνίους ἀγῶνας. Ὡς γνωστὸν,
ἡ ἀθλητικὴ μας ὁμάς κατέλαβε τὴν δευτέραν
θέσιν εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν μετὰ τὴν
Πρωτεύουσαν.

Τὸν κ. Ὑπουργὸν προσεφώνησεν ἡ Ὑποδι-
οικήτρια Θηλέων, παρουσιάσασα τὴν ἀθλητικὴν ὁ-
μάδα καὶ ἐκθέσασα δι' ὀλίγων τὰς νίκας τὰς
ὁποίας κατήγαγεν. Κατόπιν ὁμιλοῦν πρὸς τὰς
Φαλαγγίτισσας ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος δι'
ἐμπνευστικῶν λόγων ἔλβε τὴν δημιουργικότητα
καὶ τὴν ἐπίδοσιν εἰς κάθε ἐπίπεδον, εἰτε
πνευματικὸν εἰτε σωματικόν, τῆς ἑλληνικῆς φυ-
λῆς, ἡ ὁποία τὴν διακρίνει ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
ἐκ τῶν χρόνων ἕως σήμερα. Ἐτόνισεν δι' τὴν
ἐκείνην στιγμὴν τὰς ὁποίας διετρεῖται ἡ
ἀνθρωπότης εἶναι ἀνάγκη περισσοτέρως παρά
ποτέ νὰ ἐργασθῶμε ὅλοι μετὰ πειθαρχίαν, ἀγά-
πην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πίστιν πρὸς τὴν
Ἑθνικὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν.

Παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ἐνθουσι-
αὶς ὑπερκαυγαλὶ ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς ὁμι-
λίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Κατόπιν ἀπένειμε τὰ διπλώματα εἰς τὰς ἀ-
θλητρίδας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ χορὸς
Φαλαγγιτιστῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων, συνοδευομένη
ὑπὸ ἀνωτέρας βαθμοφόρου, μετέβη εἰς τὸ Ἑ-
θνικὸν Ἀναμορφωτικὸν Ἰδρυμα Μακεδονίας.

ΤΑΝΗΣΙΑ

ΚΥΘΗΡΑ. — Ἐκάστην Τετάρτην τὸ καθορι-
σθέν πρόγραμμα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐκτελεῖται
μετὰ πάσης ἐπιμέλειας καὶ προθυμίας ὑπὸ τῶν
βαθμοφόρων, Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῆς
Ἀνεξαρτήτου Φάλαγγος Κυθέρων.

Εἰς τὸν Λόχον Καραβᾶ—Γερακίου οἱ κ. κ.
Διακόπουλος, Χελίνης Σωφρῆς, Κατράκης,
Κριβάρης, μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν φίλων τῆς
Ε.Ο.Ν., ὡς καὶ ὁ ὑπενωμοτάρχης κ. Ἀντ.

Μεγαλοκουκόνιος ἐδῶρσαν ὕψωμα, ἐξ ὃ κα-
τεσκευάσθησαν 17 ἐνδομαζαί Φαλαγγιτῶν.

Ὁ Λόχος Καραβᾶ προέβη εἰς τὴν διευθέτη-
σιν τῶν ὑδάτων τῶν χειμάρρων τῆς περιφέρειας
τοῦ καὶ οὕτω ἐξέλειπον τὰ στάσιμα ὕδατα τὰ
ὁποῖα ἐσχημάτιζαν ἱλν.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ. — Καθ' ὅλον τὸ τελευ-
ταῖον δεκαήμερον ἡ κίνησις Περιφερειακῆς Διο-
ικήσεως Κεφαλληνίας ἐπὶ βῆμα ζωηρότατη.

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε τὸ Ὁραϊὸν
ἔργον τοῦ κ. Νίκου Τσεκούρα ἑτά Σουλιωτό-
πουλα δὲν πέθαναν, τὸ ὁποῖον ἀνεβιβάσθη ὑπὸ
τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος τῆς Διοικήσεως.
Τὸ ἔργον ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν, οἱ Φα-
λαγγίται δὲ καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι ὑπεβύθησαν
μετὰ θαυμαστὴν τέχνην τοὺς ρόλους των.

— Τὴν 1ην Μαΐου τὸ 11 Τάγμα ἐξέβρωσε
καὶ κατοικήσων εἰς θέσιν «Σπλάσιον» εἰς μικ-
ρὸν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ χώρου τῆς συγκεντρώ-
σεως τῶν ἐργατῶν.

— Τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. ἐν συναδελφώσει
μετὰ τὰ μέλη τῶν ἐργατοσυνληλικῶν σωματείων,
ἐπευφήμισαν κατὰ τὴν ἐνθουσιᾶν ὁμιλίαν τοῦ
Νομαρχοῦ καὶ Γενικοῦ Ἐκπαιδ. Ε.Ο.Ν. κ.
Στ. Βασιλείου τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὸν
Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς Ἀρχὰς
τοῦ Νέου Κράτους.

ΚΕΡΚΥΡΑ. — Ἦρχισεν ἤδη ὁ καθαρισμὸς
τοῦ παραπλεύρου τοῦ Κέντρου τῆς Ὀργανώ-
σεως ἐνδοσυνδικατικῶν Ἀλλοιῶν, τὸ ὁ-
ποῖον παρεργήθη εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ἵνα χρησι-
μοποιηθῇ ὡς κέντρον ἀναφυγῆς.

— Ἐπίσης ἐγένετο παρὰ τῶν Τμημάτων τῆς

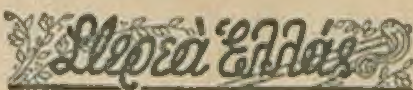
Ναυτοφαλαγγίται Ε.Ο.Ν. Κερκύρας κατὰ
τὴν λιτανίαν τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος.

πάλαις καθαρισμὸς ἐκ τῆς κάμψης τῶν πε-
κῶν τοῦ πρὸς τὴν Λέσχην Δημοτ. Ἀλλοιῶν.

— Εἰς τὴν ἐσπέρτιν αἰδοῦσαν τῶν τελευτῶν
τῆς Ὀργανώσεως ἐβδόμησαν δύο θεατρικαὶ φυ-
λαγγαὶ παρὰ τὰς τὰς ὁποίας ἐτίμησαν οἱ
γονεῖς καὶ κληδόνες τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώ-
σεως, πλὴθος τῆς κεκρωστικῆς κοινωνίας, ἀπαν-
τες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ βαθμοφόροι τῆς Ὀργα-
νώσεως καὶ ὁ κ. Νομάρχης Κερκύρας.

Εἰς τὰς παραστάσεις ταύτας ἡ μουσικὴ τῆς
Διοικήσεως ἐπαύριζεν ἐκλεκτὰ τεμάχια.

— Ἀπαντα τὰ Τμήματα τῆς πόλεως καὶ ἡ
μουσικὴ λαβὸν μέρος εἰς τὴν παράστασιν τῆς
λιτανίας τοῦ Σπυρίδωνος τοῦ Ἁγίου καὶ
θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος, ἀποδείξαντα ἀπὸ-
λυτον τάξιν καὶ πειθαρχίαν.

ΛΑΜΙΑ. — Τὴν 7ην τρέχοντος εἰς τὴν συγ-
κέντρωσιν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ Σχολεῖον
Βαθμοφόρων ὁμιλοῦν ὁ Τετράρχης τῆς Ὑπο-
διοικήσεως περὶ τῶν πονῶν καὶ ἀμοιβῶν καὶ
τῆς ψυχολογικῆς των δύναμει. Τὴν 8ην τρέ-
χοντος ἐσπέρτιν εἰς Γραβῶν ἡ ἐπίτευξις τῆς
ἱστορικῆς μάχης εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβῆς. Πα-
ρίστη ὁ Νομάρχης κ. Παγιαζιόπουλος, ὁ Γεν.
Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας, ὁ Διοικητὴς τοῦ
42ου Συντάγματος Ἐδδώνων, αἱ Διοικήσεις Ἀρρέ-
ων καὶ Θηλέων Ε.Ο.Ν. Φθιωτοφωκίδος μετὰ

τῶν ἐπιτελείων των καὶ τὸ μουσικὸν τμήμα τῆς
Ε.Ο.Ν. Λαμίας.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν ἐβί-
βη τρεῖς ὁμιλίαι πρὸ τῆς προτομῆς τοῦ Ἀνδρού-
του, ἐξεδιμήθησαν πανηγυρικαὶ ἐξουμνηστικαὶ
τὸν ἡρώον τῶν ἀγωνιστῶν καὶ κατέβησαν
στεφάνοι ἐκ μέρους τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτη, τοῦ
Διοικ. τοῦ 42ου Συντάγματος, τοῦ Δήμου Λαμίων,
τῆς Κοινότητος Ἀμμοκλίας, τῶν Διοικήσεων
Ἀρρέων καὶ Θηλέων, τῶν διαφόρων Κοινοτή-
των καὶ τῶν Σχολείων.

Κατόπιν ὁ κ. Γενικός Ἐπίσκοπος εἰς εἰδικὸν
χώρον παρέδωκε τὴν Σημαίαν εἰς τὴν 361ην
Φάλαγγα Ε.Ο.Ν. καὶ ἐπικολούθησαν ὁρμημο-
σίαι τῶν Τμημάτων τῆς Περιφέρειας. Ὁμιλοῦν
ὁ Α' Ἐπίσκοπος τῆς Διοικήσεως τοῖς τὴν ση-
μαίαν τὸν ὅρκον καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Νε-
ολαίας.

Ἐπίσης ὁμιλοῦν ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδι-
οικ. Ε.Ο.Ν. Παρνασσίδος, διαδεδώκεν τὴν ἀ-
φοσίωσιν τῆς Νεολαίας καὶ τῶν κατοίκων ὁλο-
κλήρου τῆς Περιφέρειας πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ
τὴν ἀπόφασιν ὅλων νὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν δη-
μιουργίαν Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Τὸ τέλος
τῶν λόγων ἐκάλυψαν ἐνθουσιᾶν χειροκροτήμα-
τα καὶ ὑπερκαυγαλὶ τῆς Νεολαίας καὶ τῶν κα-
τοίκων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ
τῆς Νεολαίας.

Ἐξαιρετικὴν ἐνθουσίαν ἔκαμε τὸ μουσικὸν
τμήμα τῆς Ε.Ο.Ν. Λαμίας, ὡς καὶ αἱ Μεσινίδες
Γραβῆς καὶ Καστελλίου μετὰ τὰς τοιαύτας τῶν ἐν-
δομαζιῶν.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

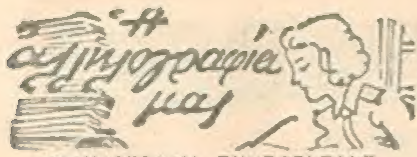
ΛΑΡΙΣΑ. — Ἡ Ὑποδιοικήσις Λαρίσης ἐρ-
γάζεται ἐντατικῶς. Τακτικὰ τὰ γινόμενα ἐκ
τὰς μαθημάτων, τὰ ὁποῖα μετ' ἐνθουσιᾶς ἀνα-
πολυτοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι.
Ἦρχισαν ἐπίσης αἱ Φαλαγγίτισσαι νὰ ἐκπα-
ιδεύωνται εἰς τὰς εἰδικὰς τοπογραφίας καὶ
μέσων ἀντιδόσεων καὶ διαδόσεων. Εἰς Λόχος
Φαλαγγιτιστῶν ἀσπάζεται μετ' ἐπὶ σπουδαιότητα.
Μία ἐκπαιδευτικὴ Σκαπανιστὴν ἀνέλαβε τὴν πε-
ριποίησιν τοῦ μικροῦ κήπου τῶν Γραβῶν τῆς
Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Μία διὰς Φαλαγγί-
τισσῶν ἐσκάλας καὶ ἐπὶ τὰς διδασκαλίας πρὸς
ἐξουσία τὴν ἡμέραν τῆς ἐσπέρτις τοῦ δάσους.
Καθὲς Σάββατον ἡ διὰς τῆς εἰδικότητος μαγι-
ρικῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν εἰδικῶν βαθμοφόρων
ἐκπαιδεύεται εἰς τὴν παρασκευὴν ὑπερόρων φα-
γγιτῶν καὶ γλυκιωμάτων. Τὴν Τετάρτην 20ην
Ἀπριλίου εἰς Λόχος Φαλαγγιτιστῶν Λαρίσης
ἀνεβύδατο πορείαν καὶ ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν Γε-
ωργικὴν Σχολὴν, ὅπου ἐπισκέψαντες διαφό-
ρους ἐγκαταστάσεις. Εἰς Λόχος Φαλαγγιτιστῶν
ἑκάς μέρος εἰς τὴν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐσπέρ-
τῃ Α. Μ. τοῦ Βασιλέως παράστασιν. Αἱ Φα-
λαγγίτισσαι προσέφυγον καθημερινὰς τὰς ὁπ-
τείας των εἰς τὰ συστήματα.

Ἡ Ὑποδιοικήσις Τυρνάβου παρουσιάζει
μὴν λαμπρὰν ἐργασίαν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.
Στις 7 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου μετὰ τὴν ἐκκλησια-
στικὴν αἱ συναγινώσκει τὸν Τυρνάβου παρη-
κολούθησαν μετὰ μεγάλου ἐνθουσιᾶς τὴν δι-
δασκαλίαν τοῦ κολλητοῦ κ. Σχίνα μετὰ θέμα: «Ἡ
Ἑθνικὴ Ὀργάνωσις Νεανίδων Ἑλληνίδων καὶ
οἱ σκοποὶ αὐτῆς κατὰ τὰς ἁγίας τῆς 4ης Ἀδ-
γούστου». Ἐγιναν μαθήματα Ἑθνικῆς ἀγωγῆς,
οἰκοκυρικῆς, χειροτεχνίας, γεωργικῆς. Ἐπίσης
πρὸ πολλοῦ ἤδη ἤρχισαν τὰ μαθήματα οὐλαίου
βαθμοφόρων.

Ἡ Ὑποδιοικήσις Φαρσάλων ἀνεβύδασαν
ἀπὸ σκητῆς τὸ πατριωτικὸν ἔργον τοῦ κ. Ν.
Τσεκούρα ἑτά Σουλιωτόπουλα δὲν πέθαναν μετὰ
μεγάλην ἐπιτυχίαν.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ. — Οἱ αὐτοκινητισταὶ Νικόλαος
Χειράνης καὶ Νικηφόρος Γίδας δι' ἐπιστολὰς
τῶν πρὸς τὴν Ὑποδιοικήσιν Ε.Ο.Ν. Καλαμπά-
κας γνωρίζουν ὅτι θέτουν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς
Ὑποδιοικήσεως ἐπιτελεῖς δωρεάν τὰ ἰδιόκτητα
αὐτοκίνητα των διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἐργα-
σίας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἡ Ὑποδιοικήσις Καλαμπά-
κας πηλοῖστος θερμὰς τοὺς δύο αὐτοκινη-
τιστάς.

Ἡ Ὀμοσπονδία ἐκδρομικῶν Σωματείων
τῆς Ἑλλάδος ἀπένειμε βραβεῖον εἰς τὸν κ. Γ.
Δορκωφίαν, τακτικὸν φωτογράφον τοῦ περιο-
δικοῦ μας, διὰ τὰς καλλιτεχνικάς αὐτοῦ φω-
τογραφίας.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΝΑΥΠΑΙΟΥ. Πολύ καλή η έκθεσις της μαθητικής-βαλάντιου που μας στείλατε. Έχει υπερή τα όρια μιας συνειδημένης έκθεσεως και είναι μια έπιτυχής περιγραφή του Ναυπλίου. Θά την δημοσιεύσουμε. — **ΝΙΚΗΝ ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ.** Μπράβο! Τι όμορφα, αλλά και ζεστά διατυπώνετε τα αίσθηματά σας! Θά τὸ δημοσιεύσουμε. — **ΣΤΡΑΤΗΝ ΤΣΙΡΑΤΖΙΔΗΝ.** Ώρα! Η έμπνευσις και έπιτυχής η έκτελις του σημειώματός σας γιά τή Σημαία. Θά τὸ δημοσιεύσουμε. — **ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ Β' ΓΥΜΝΑΣ. ΑΘΗΝΩΝ.** Πολύ καλή η έκθεσις της μαθητικής σας καί θά τή δημοσιεύσουμε. Είναι πραγματικά εύχαριστο και εδίοιο να διαπιστώνουμε πόσο τά παιδιά έχουν νοήσεις κι' έχουν έντονησθή τήν έθνικην αναθιμοεργική πνοή του 'Αρχηγού και τῆς 4ης Λύγουστος. — **ΚΑΙΤΗΝ ΣΤΑΓΙΑ.** 'Η εμάς είναι μία καλή έκθεσις, αλλά όχι άκείνη δημοσιεύσας τὸ παραμυθικό ύπερταχυικό, δὴ καί φορικά καί τραγικά πράγματα δέν μᾶς ἀρέσουν. — **Γ. ΜΑΚ.** Καλογραμμένο τὸ ελγοεργικό παραμύθι σας, δὴς καὶ λέτε, αλλά πολὺ έκτενές' κι' έπειτα, ἀν προσέτετε καλὰ τὸ περιεχόμενο του περιοδικό μας, θά βίητε διὰ τὸ παραμύθι σας δέν περιορίζεται μέσα στίς γραμμές του. — **ΜΕΛΕΤΙΟΝ Γ. ΠΑΠΠΑΝ.** Τὸ φυσιοκρατικό κομμάτι πού μᾶς στείλατε δὴνέται ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ τῆς 'Ελληνικῆς φύσεως καί έχει φαντασία καί περιγραφικὴν ἱκανότητα. Μόνο πού εἶναι λιγάκι μεγάλο. Θά προσπαθήσουμε διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσουμε. — **ΑΠΟΣΤ. ΒΛΑΧΟΝΑΤΣΟΝ.** 'Αρκετά καλὸ τὸ διήγημά σας, αλλά μᾶς τὸ στείλατε ἀργά κι' έχει χάσει τὴν ἐπικαιριότητά του. Θυμηθεῖτε νὰ μᾶς τὸ ξαναστείλετε ἐν καιρῷ, ἀφοῦ τοῦ ρίξετε ἀκόμη μία ματιά καί τὸ χτενίσετε λιγάκι. —

ΜΥΚΟΝΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 1071)

δὴλὰ τὰ παλληκάρια μὲ τὴν Καπετάνισσα Μαντῶ στὴ Μητρόπολι τοῦ νησιοῦ, ὅπου ἔγινε εὐχαριστήριος δοξολογία ἀπὸ τὸν κηδεμόνα τῆς Μαντῶς τὸν Παπᾶ Μαυρὸ, κι' ὅπου ὅλο τὸ νησί προσκυνοῦσε σὰν 'Αγία τὴ μεγάλη ἡρωίδα πού δόξαζε τὴν πατρίδα τους κι' ἔσωσε τ' ὁμορφὸ νησί ἀπ' τὴν καταστροφικὴ ἐπιδρομὴ τῶν βαρβάρων.

Βλέποντας τὴν ὥρα!α μορφὴ τῆς Μαντῶς Μαυρογένους στὴν προκυμαία τῆς Μυκόνου, ὁ νοῦς μας ξαναγυρίζει σ' ἐκεῖνα τὰ ἡρωϊκὰ χρόνια πού καί οἱ γυναῖκες εἶχαν ψυχὴ λιονταρίσια προκειμένου νὰ σώσουν τὴν τιμὴ καί τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδας. Τὸ ἀέτιο βλέμμα τῆς Μαντῶς Μαυρογένους, ἔτσι καθὼς κοιτάζει πρὸς τ' ἀνοικτὸ πέλαγος, πόσα δὲ λέει γιά τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς της, γιά τὴν αὐτοθυσία της, γιά τὴ μεγάλη πίστι τῆς στὴν ἐπικράτησιν τῶν ἰδανικῶν τῆς 'Ελληνικῆς φυλῆς, ὅπου κι' ἐκεῖνη πρόσφερε, ὅπως ὅλοι οἱ μεγάλοι μας ἀγωνισταί, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων της, γιά τὴν πραγματοποιησὶν τους.

'Η Μύκονος, στήνοντας τὴν πρωτομὴ τῆς μεγάλης ἡρωίδος της, ἔδειξε πὼς ἡ 'Ελληνικὴ ψυχὴ ἔχει νὰ εὐλαβῆται, νὰ εὐγνωμονῇ καί νὰ δοξάζῃ τοὺς μεγάλους της εὐεργέτες καί σωτῆρες της. Ὅταν ἐπέθανε στὴν Πάρο τὴν ἔθαψαν στὸν περίβολο τῆς Κατοπυλῆς κι' ὁ θάνατός της θεωρήθηκε μεγάλῃ ἐθνικῇ ἀπώλειαν, ἀλλὰ ἡ δόξα της ἔμεινε ἀθάνατη.

Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη

ΑΘΑΝ. Φ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ. Καλὴ ἡ 'Ακρογιαλὴ σας καί θά τὴ δημοσιεύσουμε. Μὰ μὴν ἀπονηθῆτε διὰς' κι' αὐτὸ τὸ λέμε ὅχι μόνο σὲ σας, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους πού ἐγκρίνεται ἡ συνεργασία τους: ὁ χώρος εἶναι περιορισμένος καί ἡ συνεργασία πολλή! πρέπει λοιπὸν νὰ περιμένετε τὴ σειρά σας, χωρὶς ν' ἀνυπομονῆτε. — **ΑΝΝΑΝ ΤΣΙΓΚΟΥ.** Πολὺ καλὴ ἡ περιγραφή τῆς Τετάρτης, τῆς ἡμέρας πού εἶναι ἀπερωμένη στὴ Νεολαία, ἀλλὰ μεγάλη. Θά δημοσιεύσουμε ἕνα ἀπόσπασμα. — **ΝΙΚΟΝ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΝ.** Τὸ ἀσπράσι σας καλὸ, ἀλλὰ μᾶς ἔρθε ἀργά καί ἔχασε τὴν ἐπικαιριότητά του. Καί μὴ συμβουλή: νὰ ἀπολοποιήσετε τὴ γλῶσσά σας. — **Μ. Γ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΝ.** Γιατὶ τόση ἀπεκαθαρίσασα σὸ γράμμα σας; Εὐτυχῶς πού τὰ ποιήματά σας δέν ἔχουν τὴν ἴδια γλῶσσα. 'Απ' αὐτὰ ἡ 'Ανοιξις δέν εἶναι ἀκόμη δημοσιεύσιμη, πρὸ πάντων γιά τὰ τεχνικὰ τῆς λέξεως. Τὸ δεύτερο, «Στὴ Σημαία», εἶναι πολὺ καλύτερο καί δημοσιεύσας ἐδῶ τοὺς ἑξῆς στίχους:

ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ

Μέσ' σὲ μιά σου πυχὴ
εἶναι πόδι κυροῖ
βουλαιμένοι
κι' ἀπὸ τόσες εὐχῆς,
τοῦ λαοῦ προσευχῆς,
μυρομένοι.
Καί γι' αὐτὸ ταπεινά
μὲ μιά εὐχὴ στὴν καρδιά
γονατίζω,
δταν μέρους μου τρανὴ,
δοξαμένη, λαμπρὴ
σ' ἀντικρίζω.

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ. 'Αφοῦ σὰς συγκαταλέγω διὰ τὰ αἰσθηματὰ σας πρὸς τὸν τέως Π. Διοικητὴν σας, πού φανερώσαν ἕνα λαμπρὸν συναγωνιστὴν, σὰς γνωρίζω μετὰ λύπης διὰ δὲ εἶναι δυνατὴ ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἀποσταλέντος καθὼς φέρει προσωπικὴν χαρακτῆρα, ὁ δὲ περὶ οὗ προκειται Διοικητὴς ὡς καί πᾶς ἀξίος τοῦ βαθμοῦ τοῦ βαθμοφόρος τῆς Ε.Ο.Ν. δέν ἔχει ἀνέγκην ἐπαισοῖδων ἄλλων ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν τῆς συνειδήσεως διὰ ἐξεπλή-

ρωσε τὸ καθήκον του ὅπως ὁ ἀξίος τέως Διοικητὴς σας. — **Δ. ΚΑΤΡΙΤΣΗΝ.** Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ; Τέτοια πεισθάνοντα τραγούδια δέν ταιριάζουν σὲ Νέους, καί μάλιστα σὲ Νέους τῆς 'Οργανώσεώς μας, πού πρέπει νὰ τοὺς διαπνέῃ πάντα ἡ αἰσιοδοξία, ἡ χαρά, ἡ θέλησις καί ἡ ζωτικότητα. — **Κ. ΚΟΛΛΙΑΝ** καί **Α. ΜΑΜΟΥΣΟΠΟΥΛΟΝ.** Ώρα! τὰ αἰσθηματὰ σας γιά τὸν 'Αρχηγὸ καί τὴν 4ην Λύγουστος, μὴ δέν τὰ καταφέρατε νὰ τὰ κάμετε ποιήματα. Δέν εἶναι διὰς καί τόσα εὐκόλο πράγματα, ὅπως φαντάζονται πολλοί, νὰ γίνῃ ἕνα ποίημα' γι' αὐτὸ τίς περισσότερες φορές εἶναι προτιμότερο νὰ ἐκφράξῃ κανεὶς ἀπλὰ, αὐθόρμητα κι' ἀνεπιτήδευτα τὸ αἶσθημά του ἢ τὴ σκέψιν του, χωρὶς νὰ καταφεύγῃ σὲ στίχους ἢ γενικά στὴ λογοτεχνία, ὅποτε τὰ χαλάει καί τὰ παραμορφώνει. — **ΕΛΛΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.** Καλὸ τὸ παραμυθάκι, καθὼς καί τὰ ποιήματα, ἀπὸ τὰ ὅποια προτιμῶμεν τὸν «Κλερτουλῆ». Πῆραν σειρά γιά δημοσίευσιν. — **ΓΙΑΝΝΑΚΗΝ ΣΑΜΑΡΑΝ.** Τὴν ὥρα! τὰ λόγια σου, μικρὸ ἄνθρωπε! Μπράβο! — **ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Ν. ΤΣΑΚΑΛΟΝ.** Πολὺ μᾶς ἀρέσει τὸ ποιηματάκι σου, πού, ὅπως γὰρ γράφετε, ἐπὶ ἔκαμες μὲ τὸ πού σου. Ἐντελὸς μόνος σας, ὅν καί εἶσαι μικρὸς Σκαπανέας. Μὰ γι' αὐτὸ ἀκριβὲς ἔχει τόση χάριν, γιὰτὶ δείχνει τὸ ἀγνὸ καί θερμὸ πατριωτικὸ αἶσθημά σου. Μὰ ἕνα τετράστιχο:

Μὰ κι' ἐγὼ θά μεγαλώσω,
δὲν θά μείνω ὅλο μικρός,
τὸ σπαθί μου θά ζῶσω
καί θά γίνω τῆς Πατρίδος ὁ φρουρός.

Ι. Κ. ΒΑΡΥΜΠΟΠΙΩΤΗΝ. Ἐπιτυχμένο καί ζωηρὰ ἡθοεργικὸ τὸ ποίημά σας «Ἡ βρόση τοῦ χωριοῦ», πού θά τὸ δημοσιεύσουμε.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΘΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

'Η πρώτη: 'Η Α. Β. Υ. ὁ Διόδοτος Παῦλος μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης καί τῆς μικρᾶς Πριγκηπίσσης θυγατρὸς τῶν Σοφίαν.

'Η δευτέρα: 'Εἶναι χαρακτηριστικὸς τύπος Τηνιακοῦ ψαρά.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 1075)

Μὲ τὰ μαθήματά του ἐνθουσιάζει τοὺς νέους.

Διὰ τὴν σημειωθεῖσαν μετὰ τὸ 1453 ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ Δύσει ἔλεγε τὰ ἑξῆς: «Καθὼς τέλος πάντων ἡ τύχη ἐμβλέψασα μὲ ὁμοία ἱλαρὸν πρὸς τοὺς Δυτικούς, ἠθέλησε νὰ ἐξάξῃ καὶ αὐτοὺς ἐκ τῆς θηριότητος. Καί μὴ εὐροῦσα ἄλλο μέσον, κατέστρεψε τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἔξαπέλυσεν εἰς 'Ιταλίαν κλπ. τοὺς 'Ελληνας ἐπιστήμονας, οἱ ὁποῖοι...».

'Η ἐκπαιδευτικὴ αὕτη ἐπανάστασις, διὰ τὴν ὅποιαν εἰργάσθησαν οἱ Διδάσκαλοι τοῦ Γένους, ἐπροπαρασκεύασε τὸ ἔδαφος διὰ νὰ γίνῃ ἐκεῖνο πού ἔγινε τὸ 1821.

Οἱ 'Ελληνες σοφοί, κοντὰ σὸ ἐπιστημονικὸν τοὺς ἔργον, εἶχαν καί τὸ ἄλλο τὸ ἐθνικόν. Καί οἱ καρποὶ τῆς ἐπαναστατικῆς ἐργασίας τῶν συνετέλεσαν ὥστε καί τὰ γράμματα καί αἱ ἐπιστῆμαι νὰ ἀναζωογονοῦνται εἰς τὴν ὑπόδουλον 'Ελλάδα. Ὁ καιρὸς ὁμοῦ τοῦ λυτρωμοῦ εἶχεν ἔλθει.

Ὡς φαίνεται, ἔγραφε τῷ 1820 ὁ Βενιαμίν, ἡ Θεία Πρόνοια νυδόκησεν εἰς τὸν 19ον αἰῶνα νὰ ἐπιστραφῶσιν αἱ Πιερίδες Μοῦσαι εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα καί νὰ ἐλθωσιν εἰς τὸν Παρνασσόν. Καί τὸ ὅπως εὐαγγελισθὲν διὰ μεγάλης 'Ηοῦς, διεχύθη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος, καί διαχυθὲν δέδωκε δύναμιν καί ἐνέργειαν εἰς τὰς κινήσεις τῆς ζωῆς, ἥτις ἦν ἀνυπαρκτος πρότερον.

'Ὅταν οἱ τελευταῖοι μῆνες τῆς μακρᾶς δουλείας!

Δ. Κς

Η ΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΓΑΛΕΙΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 1077)

καί δὲν βάλῃ τὰ πόδια του εἰς τίς πατῆρες.

Τὴν ὥρα! εἶναι, ὅταν, καθὼς πατήσῃ κανεὶς τὸ πόδι, χωρίζονται αἱ χίλια κλωστοὶ τοῦ στήμονος εἰς δύο, καί ῥίπτῃ τὴν σαῖταν ἀνάμεισά των, τὴν ἀπόλαυσιν καί τὴ θρίαμβος, δταν ἡ σαῖτα γλιστρήσῃ κανονικὰ καί φθάσῃ μὲ τὸ ὄφάδι αἰσίως εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν. Εἶναι τόσον θαυμασίον πρᾶγμα, ὥστε δύσκολα ἐσκόλλᾷ κανεὶς ἀπ' ἐκεῖ. Δυστυχῶς, ἐκεῖ πού πηγαίνουν ὅλα καλὰ, ἡ σαῖτα πηγαίνεσθαι σὰν γρήγορη βαρκούλα καί τὸ κτένι κτυπᾷ ρυθμικά καί τακτοποιεῖ τὰς κλωστάς, ἐνῷ σὰς ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν κάποιον ὥραϊο δίστιχον, σὰν π.χ. τό:

«Τιμὴ μεγάλη καί τρανὴ ποδὶν' ὁ ἐργαλειὸς σὸ σπῖτι
Τὸ κάθε δόντι τοῦ χτενοῦ ἀξίζει μαρ-
[γαρίτην],

ἐνῷ βλέπετε τὸ ὄφασμά σας ν' αὐξάνῃ καί νὰ πλάττεται τόσα δνεῖρα εἰς τὴν θά τὸ χρησιμοποιοῦτε, κράκ! σπάζει μίαν κλωστή! Αὐτὸ εἶναι τὸ βάσανο τοῦ ἐργαλείου. Ἀλλὰ καί ποῖον ῥόδον δέν ἔχει τὸ ἀγκάθι του καί ποῖα ἐργασία δέν ἔχει τὰς δυσκολίας της; Ἀλλ' ἡ σπασμένη κλωστή ἐδέθη, τὰ μιτάρια ἐτακτοποιήθησαν καί ἡ σαῖτα ἀρχίζει πάλιν τὸ πέταγμα της.

Τώρα ὁ νοῦς γυρίζει πάλιν στὰ ὁμοῖα δημοτικὰ τραγουδάκια, διότι ἡ δημοτικὴ μας ποιησις ἔχει πολὺ τραγυδιῶσαι τὸν ἐργαλειό.

«Μιά λυγερὴ σὸν ἀργαλειὸ
φαίνει καί τραγουδαί.

Μ' ἐξήντα δύο πατήματα, μὲ δεκοχτὸ [σαίτες].

Μαρία Μομφερράτου

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1939) » 10.541.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμὰς. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἔν Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεγύρω δημοσίων χρεωγρα-
φῶν, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιρειῶν. Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματόγραφα παντὸς εἶδους. Ἐκμι-
σθοῖ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

ΓΙΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μὲ ἐπιστολάς των ἀπὸ καιρὸ μᾶς ζητοῦσαν πληροφορίες πῶς
θὰ μπορούσαν νὰ σχηματίσουν βιβλιοθήκην ἀπὸ κατάλληλα βιβλία, ὥστε νὰμποροῦν νὰ παρακολουθοῦν
τὴν Νεοελληνικὴν πνευματικὴν παραγωγὴν.

Κάθε νέος ποὺ αἰσθάνεται αὐτὴ τὴν ἀνάγκη πρωτίστως βέβαια πρέπει νὰ ἔχη στὴ βιβλιοθήκην του τὰς
ἐκδόσεις τῆς Ε. Ο. Ν. Γιά τὴν ἀπόκτησιν ὁμοῦ καὶ τῶν νέων Ἑλληνικῶν ἐκδόσεων, ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος
«Πυρσὸς» προσεφέρθη εὐχαρίστως νὰ ἀποστέλλῃ μὲ σημαντικὴν ἔκπτωσιν τὰς ἐκδόσεις του εἰς τοὺς ἐπι-
θυμοῦντας.

Περιοδικῶς θὰ δημοσιεύωνται πίνακες ὀρισμένου ἀριθμοῦ τοιούτων ἐκδόσεων, ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν
ὁποίων θὰ γίνεται ἡ ἀνάλογος ἔκπτωσις.

ΠΙΝΑΞ Α'.

Βενέζη: Γαλήνη	Δρχ. 60.—
Κύρου: Ὀνειρα	» 50.—
Τερζάκη: Μενεξεδένια Πολιτεία	» 50.—
Καζαντζάκη: Ἰαπωνία—Κίνα	» 50.—
Κουαίδη: Θρησκεία, Ἐπιστήμη	» 20.—
Καραγάτση: Συντ/ρχης Λιάπκιν	» 40.—
Ἴωνος Δραγούμη: Ὁ Ἑλληνισμὸς μου	» 30.—

Ἀξία ἐν ὄλῳ Δρχ. 300.—

Ἐκπτώσις » 30.—

Υπόλοιπον Δρχ. 270.—

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν δραχ. 270 δεόν νὰ ἀποστέλληται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βιβλιο-
πωλείου «Πυρσὸς» ὁδὸς Βουκουρεστίου 68-Ἀθήνας.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 % ἄχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΥΕΩΣ πρὸς 3 % ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3 1/2 % — 4 1/2 %

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασα αἱ καταθέσεις
εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Οὕτω προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αὐρίον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31

35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

